

பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகம்.

இ ஃ து. 12521

மி கு ரு சு ம ா லு

—**(*)**—

சித்வசிரோமணிபாகிய கடாகூதவி
ஆ லி ப் பு ல வ ர வ ர் க ள்
திருவாய்மலர்க்தருளியது

முன்னர்நமதுபிறவியான முசிலீங்களால்அர்சி
ட்டுப்பிரகரமாகிய பிரதிகளைக்கொண்டுநில இன்னக
களாகிய அச்சுக்கூடத்தலைவர்கள் குடிலாகடை விற
பனைக்காகப்பிழைக்காடனே அச்சிட்டு லெளிப்படுத்
தியபிரதிகளை வாங்கிப்படித்தமுசிலீமானவர்கள் இவ்
விதநாமதாமர்க்குநாற்களை இத்துக்களச்சிட்டுக்கொடுத்தி
ருப்பதால் நம்மளிலுள்ள வித்துவானகளைக்கொண்டுந
ன்றாகப்பிழையற அச்சிட்டுத்தரவேண்டுமென்றுங்கே
ட்டுக்கொண்டமைபால்

கூயற்பட்டணம்.

கண்ணகமதுமருதாமுகம்மதுப்

புலவரவர்களால்.

பிழைப்பறப்பிரசோதித்தபிரதிக்கணங்க

திருவொற்றியூர்.

ப ர சு ரா ம மு த லி யா ர்

கு ம ா ர்.

கன்னியப்பமுதலியார்

அண்டுபிரதர் அவர்களது

பரப்பிரமமுத்திராகூரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1895.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR :- MADRAS-41

மிகுஞ்சுமாலையினட்டவணை.

— * —

பக்கம்.	சிறப்புத்தொகை.	பாடற்றொகை.
உ.	கடவுள்வணக்கம்.	உக
எ.	நாட்டுச்சிறப்பு.	சஉ
க.	பாயிரச்சிறப்பு.	ருஎ
யக.	புறக்குச்சிறப்பு.	அஉ
யரு.	பைத்தல்முக்கச்சிறப்பு.	எரு
உஎ.	வணச்சிறப்பு.	கூளயக
சுக.	எழுவான்சிறப்பு.	கூகூ
சுய.	நாகத்தியல்பு.	சுரு
சுஎ.	சொர்க்கச்சிறப்பு.	ருமயரு
எரு.	அறுஷிச்சிறப்பு.	கூகூகூ
கூசு.	நயியுல்லாபவியிசுருவில்லேந்தண்டது.	கூகூகூ
கூஅ.	நயியுல்லாமக்கத்துக்குவந்திறப்பு.	கூகூஅ

பிசுமல்லா கிறகருமா னிறகருமா

இஃது,

நபிமுகம்மது சல்லல்லாகு

அலெக்சாண்டர் வர்க்கர்

மேன்மை பொருத்திய

மக்கமாநகரமிருத் தெழுந்தருளியாகி

ஹக்கானிடமிட : தபேய்மொழித்துவந்தகாரணமாகிய

மிருது : ஸ்க்கிதசரிதையை

விவகிசாரம் சிவாகிய

ஆலிப்பாஸாகர் திருவாய்மலாந்து

தமிழி னுலருளிய

பிசுமல்லா கிறகருமா வல.

காபுல - விருத்தம்.

பூகிநிறமேசமபோலப் பொருத்தியோர்

பொருளாய் கிண்போ

னேவடி னிறகுலசெய்த

வெழின்ம்கு றுறைமலை

பாவிதத தமிழாற்பாடப்

பறப்பன மூவைவற்ற

மாவியும் படைதததுய்ய

வாதிபேதுணைசெய்வாரே.

புகழில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்.

இஃ து.

கடவுள்வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

உருவிலியாயுணவிலியா யுள்ளொளிக்குமேலொளியா
யொன்றோ டொன்றா
தருவிலியாயயர்விலியா யண்டபகாண்டமொனு
மடிக்கி வில்லா
வெருவிலியாயெங்குமொரு மெய்ப்பொருளாய்வினங்கியஅல்
ஹத்தாய் நின்ற
வொருபொருளைப்பெருப்பொருளென்றெவர்களும்கருத்திலிவைத்
துணறுவிரே
தன்னையன்றித்தனக்குநிகர் தானிலையேயோரிடத்துந்
தரிக்கி லானே
யன்னையின் தன்வயிற்றறைக்கு ளருவருத்தசுக்கிலத்தை
யடைக்கி நின்ற
வென்னையதைத் தருப்படுத்தி நிதிப்படியேசடத்திலுயிர்
விடுக்கின் றோனே
நின்னையன் றிவணங்கவுரி யவரினையென்றிறஞ்சுமவர்
நெறியின் றோனே.

வேறு-அறுசீர்க்கழிவடி யாகிரியவிருத்தம்

பாவிலாப்பழங்கன் போலப் பருதியபானமாணல்
ஹாலெல்லாங்கல்பிற்பிறேன் றாய் கருதியேகாலத்துன்னி
யேலெல்லாம்லாஇலாக இல்லல்லாகுமுகம்மதற்ற
குலுல்லாகியென்றுணடித் தொழுமவர் சுவர்க்கத்தோரே.

சந்த-விருத்தம்.

நறைகுழ்கமலவட்ட மலர்மரளிகைதரித்த
நலமாதுளப்புயர்த்துகிளை
நிறைகுலுறுமறைக்குநுரி யோரிரவலர்க்கு
நிதிவீசிய கொடைக்கைய
ருறுகுன் முகில்கவிழ்த்த நிழன்மீதிடை நடக்கு
முரவோரினைவிடுத்தது
நிறகுவிருபதத்தைமனமேநினைகிடைக்கு
மிதமாதொடு சுவர்க்கமே.

மி கு ரு சு மா லை.

உகமதினாகெதிர் த்த நர்தினவருமதர்த்ரு
முறுமொழிசொலி யமர்ததுவோர்
சுதமதுமலரளிகு மிவலர்மன முறச்சொ
றொனிமொழி தனிலிருப்போ
மகமடமயிலிருக்குமிருபுப ரிருவினைக்கு
ளாளிலிபிருகண் முக்திசேர்
முகமதரிருபதகதை மனதிடைநினைகடைக்கு
மடமயிலொடு சுவர்கமே.

அறுபிற்கழிலடி யாடு ரிபவிருத்தம்,

ஆதிபொருபொருளதென் பிரக்காலவனிகர
ரறைகதிட்டா லுந
சோதிமுநாமதிதைதன் னுந ரென்றுலொழிந்துகுதா
சொல்விடாகென்
றோதுபெரும்வரிசைமன்னை யென்னைவெளிப்படுத்தவுன்னை
யுகிபிததேதென்ன்
றேதாபிலான்புழகபிசையென்னாவினாற்புகழ்ந்து
மேறறுமேவீன.

சந்தவிருத்தம்.

சீமருக்குண்பிக்கநபி தமைவெற்பினுற்றுமடி
தனில்வைத்துறகருமளவே
தமருக்குளுற்றாவ மெதிரிட்டிடப்பினிரு
கதமவைத் தடைதததிடவா
மொதுட்கருத்துண்மணி குவடிற்கல்வைப்பர்தின
மியல்பறசொற்றவிதலா
லமரர்க்குமிக்கருநுநலசற் குணக்குரிசி
லபுபக்கரைப்புகலுவாம

தோன்று
டேன்றுவருத்தநபி பொற்றானினைத்தொழுது
சானறோர்புகழ்மலரைநீண்
ருன்றுமிருநாஜைகொற்றேமசிக்குமவர்
-வோர்

சிரப்பாமெனப்பரவு

இங்கிலகொல்லமெடுவே
டங்குவருபங் துனிதிருத்தமறு

மிருகுசுமரலை.

கவிசிலை-விருத்தம்.

பெருவானவர்வசமாயொரு பெரியோன்வாவிடுநீ
 ஷ்ருமாமறையதைநேரோடு திசன்கோவைசெய்திடுவோர்
 மருவாழ்ப்புயநீனார்முகம் மதனார்மருமகனா
 ருருமாலெனவெருமாறரு முதுமானையுணர்வாம்
 மருள்பெற்றவனசடுப்பயிர் வளர்யித்திடுமிபுலி
 சுருள்பெற்றிடுவிழிகெட்டிடை யொடியப்பொருழாவோ
 மிருள்பெற்றிடுகுயிரெட்டிட விடுளிற்றுதுவிண்மே
 லருள்பெற்றிடவருநற்புவிவியையப்புசல்வாமே.

சந்த-விருத்தம்.

வெயிலினுமிக்கொளி பிபுரியிறோட்டிலை
 விரல்கொ டசைத்திடவே
 னுயில்செயுமுததமர் நரிமுனிநுப்படு
 கார்பதிபொரபதிமே
 னுயர்கனியைகொடு தாவதனைத்தினு
 மொழுகுளமிக்கவர்பே
 ரயிறருபொற்படையவிபெறுபுத்திர
 ரசனுசைப்புகல்வாமே.

தாழிசைச் சந்தவிருத்தம்.

ஞானம்பொலிமாமறை நான்மொழியோதுங்கிருபாகாரீதெய்
 ஞாலந்தனிலைபறை வாய்மிருஞ்
 சேனங்கழுகோரிபசாசுணநீறுங்கருதார்படைமேனறை
 சேருங்கரமா மணலேவிடுவோ
 மீனம்பயிலாதகிபிற சூறன்றி நவாணையொருயி
 ரோசுபொழுதே ஸ்ருஷ்டனே
 கானங்கலிமாயுரையா னதைபோதுமபடியே, நருவாயொரு
 காலுந்துயிலாதவனேகனிவே

சந்தவிருத்தம்.

குடையார்முகினீழலத்தற வருவோ, ரொளியாநின்றவர்
 குணவாருதிமீனெடும் புகல்லோ
 மடைவாளிவாசமுண்டா பல்லாவிக்கமேவுசெந்திரு
 வடமாரபின ராலமுண்டவர்பா
 மிடைதா னுடலையாயின்ரிய விற்றரு ந்ருவாணையெ-
 திருபார்வையெலா நிறைந்திடவே
 புடையேதுமிலாதனின்றிரு வெளியாணவெ-
 புகழ்சேர்பொறையா னுயர்ந்தவனே,

மட்டு விரு.

வேதமோதிபகரு அக் தேழுடன்
 தாதமேவியசொன்னுபுஷ்டுபுஷ்டு

மி கு ரு சு மா லீ.

சீதமேவியசொலெழுத்திலக்கணஞ் செப்பிறம்பதினெண்பாடைக்கும்
போதவல்லமகுதாவலாவுதினைப்போற்றநலலறிவுபொங்குமே. யி

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிய விருத்தம்.

அபுதலிசெனுமமுதபாலாழிசுருளானவழிபெனு
மலாவுத்தின்மேசங்
குவிதல்சொடுமுதறிவுப்பாசோகோதம்
முபிரிடிசநிகலாததையின்னிற்றோலிர்
புனியிலச்செமனுமுந்ப்பமொருமிததுள்ளம்
புழுங்கசலார் பயிர் பொடிந்திடாமற
சவியல்கொடுபுனன பினலறிவுமாரி
தனைவருதத்தின்படர்ந்துதழைக்குந்தானே

யிரு

சந்தவிருத்தம்.

ஆதிவிநொதுபரமுமாது நயிர் குமிக
வன்புடையபோர்நல்லுசையி
னிதிமாபுரகுளுள பேராடாதுக்குள்வளர்
நிதநியகல்யாணமதுசேர்
வேதியாபுகழ்ச்செய்யலாபிதினனர்க்குமிது
வெற்றிவளர்பொனனெறிகள்சேர்
காதிமகுதாபவாபலாவுதினிகுறாயுயர்
கட்டுதமிழ் ஹரைசெயதா

யி

எழுபிராழிநெடிவடிவியுளருங்
களித்தசிறைவண்ணி

சாநெரிசெய்யுருகாமுடனபா
லரிபவவுலாகிறசூலறிஞ்பி
ரடல்பகுதா காலைலாவுத்தினன்பாற்
நெளிததவறியிவையவாந்நெநரிபாதென்றே
திருத்தமிழ் குறாஜெனுங்கதாரில்
வினோதகழறுபதை யறபாலோதியோதி
விரிதமிழ் ஹரையாக்கவிளகவினாரே

யிள

மட்டு-விருத்தம்.

தோன்றுகசுறத்துக்கொளாயிரத்திக்கொன்னுத்தெட்
டேன்றவருமாண்டி னிடைஐமாத்துலவ்வலென்றுஞ்
சானரோர்புரத்திககனிடைசாநிநுபதில்வே
ருன்றுமிகுறாஜையினைததமிழ்செய்தாரே

யிஅ

சந்தவிருத்தம்.

இங்கிலகுகொல்லமெழுதுற்றுபதைதாரண்
டங்குவருபங்குனிபதின்நெடுகிழுவா

• மிகு குமாலை.

றுக்கநபிவள்ளவிறகுறன்மிகுறசை
மங்கைநகராஸியுபர்வண்டமிழின்வைத்தான்.

வேறு-சந்தவிருத்தம்.

மருவளர்காகிரினுடுறுசெங்கு முகம்மதலாவுநீனே
ரருள்வளர்நந்திதபமிகுறனைநந்தமிழ்செய்திடலால்
பொருள்வளாமங்கைநகராப்பதியாபுதுப்படைவீட்டில்வா
திருவளர்செய்க்புகாதன்னுவிசெழுங்கவிசெய்தனனே

அவைபாடகம்.

எழுதிர்க்கழிவிடி யாசிரிய விருத்தம்.

வண்டுமிழந்தவெச்சிலெனமாவிடவரமர்த்தனை
வரையாக்கொள்வர்

கன்றுமிஞ்சும்பாலதனைக கறப்பினிததுததள்ளாத
கருணைபோலும்

வெண்டகையோடெழுதலாயும்விரிமோனைதொடைநாற்ப
தடனேமூன்றுங்

“விசொலுப்புலவோரெனதுபுன்சொற்றள்ளாது
“மே

“எனம்பொலிமா... க்குக்குழைச்செருப்பெனப்பிரிதி
கூடவர்க்குநிலைபனை”

மங்கையர்க்குயபிறிதியென... இங்கு; கதவிலைப்பெண்ணையொப்பு
வைப்பார்போலும்

கங்கையுற்றகடலுடைக்கும்கனமழைக்குமுடி... பனாறு... னினைர்
கவலல்போலும்

சங்கமுற்றபுலவாமுன்னேதமிழறியாச்சிறியனிகூறும்
சாற்றுமாதே.

அறுசீர்க்கழிவிடி யாசிரியவிருத்தம்.

மண்டன்மென்காயல்வளர்முகம்மதப்பு
மரைக்காயனமாபிலான

திண்டிற்சதிவிப்பெருநூல்விளங்கவெனப்
பெருந்தலிலசெயகையாலும்

மண்டர்தருவெனகொடுக்குமஞ்சவன்ன
முகலீமனவர்கண்முன்னே

கொண்டல்முகம்மதநபிதம்மிகுறனை
யித்தமிழற்குறனுறறேன்.

கடவுள்வணக்கம்—முற்றிற்று.

நாட்டுச்சிறப்பு.

—()—

கலிவிருத்தம்.

துதித்தல்லாளைத்தொழுவோர்கண் முன்பிலே
யுதித்தகடபத்துல்லாவி னுயரொளி
யெதிர்த்துவீச விலங்குமுழில்மிலே
சுதித்தமக்கவளமை கவலுவாம்.

தாய்வெண்முடி றுங்கக்கடற்புன
லுப்பவாரியுருமினோடோங்கியே
னையசுந்நன்சுந்நசா னங்களாய்
வெய்யவன்குந்நெட்க்கனிழந்ததே.

சங்கமால்கள்சரிந்தறபாத்தின்மே
லெங்குமாரியமுதமெறிதலாற்
றங்கமாரய்வினையலைச்சார்பெலா
மெங்குமாரியினையாந்துபார்த்ததே.

மூர்கரீர்சன்விழுந்தவுங்கோடே
கற்கடேய்ந்தகுழியிற்குடற்புன
றோக்கதாகமாததைச்சுழிப்பது
செக்கதாட்டுவபோலததிரும்புமே.

கொப்புசுற்றிப்பணைமச்சுட்டமவே
யப்புசுற்றிச்சுழிக்குளமததனே
பப்பாங்குடெனச்சுழல் விநதுநீள்
வெப்புசுநான்றகுறிஞ்சிவினையதே.

பாலையந்நபரந்தபசுப்புனற்
சோலையின்றமுதஞ்சொரிநா
வீவவண்டுஞ்சுருப்புநெருங்கியே
கோலவன்னக்குருகுமலிந்ததே

வல்லைச்சேர்தனமங்கையர்முழ்குநீர்
முல்லைச்சென்றுமுதுநெய்தல்வாவுயிற்
செல்லச்செங்கயற்சிறிக்குதிப்பது
கல்லைச்சேர்ந்தகடற்போற்களமுமே

சீதவோசையுங்கிம்புரிக்கோட்டுமா
நாதவோசையுநல்லவரோதிய
வேதவோசையுமென்பரியோசையு
மோதவோசையெயுமக்கமுரொலாம்

மி கு ரு சு மா லை.

தெருவிளாடுந்திசு முசலோசையுங்
 குரவையோசையுஞ் குங்குஞ்சந்தன்
 பரிவையாடி யவயமனை யோசையுங்
 பாவையோசையெடுத்தெருப்பாங்கெலாம்

கூஉ

அறுசீர்க்கழிவடி யாகிரிய விருத்தம்.

பூசல்வேல்விழியார்தங்கள் புணர்முலையன்னபார
 வாசனோருடததுலேயுமா வலம்புரிச்சங்கமீன்று
 வீசுநீர்ததா ளங்காந்தினெண்ணிலாத்தேற்றம்மேபோன்று
 மோசைநீண்மனைகடோறுமொ டிவிடுமுககாடோ

கூஉ

படைப்பொருவிழியார்பாய்ந், பங்நாயைச்சுனைநீராடப்
 பெடைக்குருகினங்சனே டுடபேபொயி ரங்குவளை
 மடைத்தலைலையையிற் றவார்படுசெருதெ டுடபே
 புடைததலர்கதா, நதேசு செதுபடே ஸாவசுபடாடே.

கூச

சலிவிருத்தம்.

சாடுதோறுகரைசப்பெருப்பயிர்
 விழிதோறுபரி நடுதுவவையையு
 நாடுதோறுபரி, ஸவாது, ஸைக்
 கோடுதோறுங்குயிலெங்குவுமே.

கூடு

அறுசீர்க்கழிவடி யாகிரியவிருத்தம்.

இலகுமமைமலரிலனமிட்டமுட்டை பொரித்திளங்குஞ் சிரைக்க
 ணூர்ந்து, வலகுதிநந்திடபே திவலிமுலைப்பா மகரந்தொழு கு மழுவி
 ண்டார்ப், பஸ்தலனைநெங் றாடபூவண்டின முநதாராட்டிப் பாடப்பா
 ட, பஸ்தலே ணுண்டுதொட்டி நெட்டைவா டையசைத திடவனங்க
 ண்வளருநாடே.

கூக

முண்டகஞ்சேர்தடவாளைமுழப்பலவின் முட்கனியைமுடுகிப்பா
 ய, விண்ணுமழாருலைச்சுனைகள்விநிந்தோடுமருவியிடைமீ லுசாயத, தண்
 டலையிற்குருகினங்க ளாருவியிடையெ லுங்கயலைத் தாலுண்டேயி, வண்
 டலையுமபொழிவிலகுமருவியிருகண்வளரு மக்கநாடே.

கூங

மந்திநனைக்கடைசியர்தன் கொழுவிடற்களைந்தவளை வாங்கியோ
 ங்கக், கந்திதனிவீருந்திளம்பூங்கதலிநறுங்கனியுதிர்ந்த கனியாங்கொ
 ம்பி, லுந்திநதிக்கரைப்பலவினுன்னிநெடுங்கதைமட லுதிர்ந்ததுப் பி
 தித், சிந்தியிற்கணங்கலைத்துச் செழுங்கரும்பில் விழுந்துயாச் செல்
 னங்காவே.

கூஅ

431

சூத்திரங்கள் பற்றி கருத்துக்களைத் தயார் துனியாவென் னு
மங்கைபக்கம் டவாறும் பைத்துல் முக்கதீருந்
மங்குளமலைகளே டேயனைத்தையும் விபரீத்கோதி
பிங்கற்றிறஞல் முன்னே பெடுத்தவாவை தவாரும்.

8. 16

பெரியவனது ஒன்றிழை பெருத்திடும்பிரிவாறு
வரிசையாலோடும்வாறுத் வலவனன்றிருமுன்பேகித்
தரியவழுவபக்கத் திராடிபேகியேகி
மரியபுவம்பதுநேத்தை வைய்தொகுத்தாகும்வாறு.

55

அன்புறஜைசுமரஜை சவர்க்கோச்சுண்டவாறும்
 ஸின்புறபாலிக்கோடு வரணவர்கொழிந்தவாறு
 முன்பிறுனுசுச்சுவெங்கண் முகமா அழிதருவேறு
 பின்பயரங்கதைததூட்டு வரறினையிப்பங்கச்சேண்டேறு.

४७

கவிநிலை-விருத்தம்.

தன்னைநிகரற்றவனுயர்த்துநதென்சிறிய தானையாப்பாசுமகனார்,
பின்னுபுகழ்சேர்துலாவெனுநல் வேதியர்விளம்பினர்மிப்பிரியமாய்
பன்னாநடுசொன்னதென வண்ணெறிவ்பாடமுதுவா வட்டமனைந்து வி
டைபேர, யின்னிலகுசண்டியிலு மப்பொழுதுகங்குன்முன்னிடிபலமி
குநதவிரவே. சது

சு.அ.

சூக்குடமாதன் நிரவு கூவனிலே னீளிகள் குரைக்கவில்லை யவ்விருளி
 லென்பக்கலிலெழிற்சிபுரியீ லுறவீ ரங்கினர்பணிதது னீறித் தின்று வடி
 லாய்த், திக்கிலகுமாமணியதாமாகதச் சிறகுசெப்பில னூ லுளதுவா,
 பக்கணமதானசிறை யொவ்வொருசிறைக்கிடையஞ்ஞா னு வருஷத்தது
 வழியே.

சகக

५५

காலரியமுத்தொளிவதாலிலகு நெற்றியிடைகண்டவரினனெனது
வா, மேல்வரியமுத்தகிலல்லா வெழுதியமிக்கவிதை வேறிலையெனச்
சொலுவதாந், கோலமிகுமற்றவரிமீதினி லெழுத்ததுகுதா பொருவ
னற்றவிதைது, தாலனபியொக்குமெனவோதுவ தவாக்குமுடியாந்
எனெலத்தனையதோ.

ॐ

தினபிசொல்வார் ஜிபுரிநிறைமுடிப்பினல் கிறத்தெழு பதாயிரம
தா, கானமுளபின்னலிடைமுத்துபணிசெய்பவள நல்லொளியெறிக்கு
மவர்தா, ஞானமுனிமுத்தொடுபொன்னுடையுண்டுகி லங்குறவ
ணிந்தெமதுளி, காணுமுகமுத்தினைமிகத்தழனி யெய்தனிரு சண்ணி
டைபின்முடிசெயமாழிவார். ௩௧

65

தாயின் தழுவலையினாலுமென்றெமையெழுப்பினர் துணுக்கென வெழுந்தெவருநீர். எப்பாங்கொள்பொர்செப்புமென விண்ணவருளாததிடுவாமெய்ச்சிபுரீயிலே துறன், நயன்சாடருமெந் தனுயிர்நல்லருககோயி நுளி னாடி வருகார னுமெனே, னெயங்கொள்கிதநவம தானவைகடா மெதிர்செறித்தபடைவந்ததுளகோ.

102

என்றபினைழிந்திபுரி யில்சொனுவ மென்றுமுளவேகனறுவேறு நபிரோ, துன்றொழியிறக்கியிலை மெம்படைகள்வநதுவெதிர் குழவினை யேபுகியதா, யொன்றதெனுநாயன்விடுமெவதுள தாமெனதுறைந்திடு மிருகதநகிரோ, வென்றியுளவும்துமெசமுததுகிலேநீரிறுகமிகுடனணிந் திருளமே.

103

உர்நையுடையோனருகடுத்துவச னங்கள்பலவோதவெனநீர்மு யல்வதென், மம்மொழியைவானவியாப்ப நயினுமினிலங்குபரி வட்ட மதனைச், சொமையுடனோயிடை யிறக்கிடை செய்தனர்சிறந்திடுந்நாளிற்றமலா, னமமுடையமாதமலிதொன்பது தினத்திரவுகளது ச விகழையே.

104

நேரிசை-வெண்பா.

மக்கத்தினின்றுநபி வண்மைகதறத்ததற்குத் திக்குமதினாவிடையேசெல்லுமுன மிக்குடனே நாலிரண்டுதிக்கண்டக்குமுளனெனினார் கோலமிகுறுபிடையேநீந்து.

105

விண்ணவர்கள்கோமன் விநம்பிநெயரைநீங்கட்டி நண்ணியிரவின டந்தளவே-மண்ணுலகில் வாசகாகுறொருநாபுரிசுனிலெவா லினின்று மீதகாயில்வாதாரவினாநது.

106

பீக்காயிறன்பிறகேவிண்ணில்லாக்காயிலெனும் வாக்காமலக்குபுறுக்கதனைத-தாச்சாகக நொண்டிவாக்கண்டேன்குதினா வடிவுகளை விண்டுசொலக்கேளிர்வினாந்து.

107

பாயிச்சிறப்பு- புற்றிறறு.

புருக்குச்சிறப்பு

அறுசிக்கழிலடி யாகிரிய விருத்தம்.

சமுதையிலுயர்கோலேறு கமுதையிற்பணிந்துகோறமும் வழுவல்லதனவென்றே வடிவதுமனுவைப்போலே பழுதகல்சென்னியுன்னிப்பைத்தலைப்பேராலேநெஞ்ச ஓழுவையிடுவஞ்சுபோல்வெந்து புத்தவதீரிரியின்வெல்போல்.

பி கு ரு சு ம ா லே.

மீட்டினைவால்போலேவா லு மதரிநீரால்போற்காலுங்
கோட்டியவன்னபோதால் குரகபிவரிசைமேனி
மீட்டியோடுககவேண்டி யிவுரிபின்முரந்தைஅல்லா
மீட்டுநென்னிதர்தங்கண் முகமெனவிரித்ததென்னே.

ரு

மீட்டினைவால்போலேவா லு மதரிநீரால்போற்காலுங்
கோட்டியவன்னபோதால் குரகபிவரிசைமேனி
மீட்டியோடுககவேண்டி யிவுரிபின்முரந்தைஅல்லா
மீட்டுநென்னிதர்தங்கண் முகமெனவிரித்ததென்னே.

ரு

கற்பியல் மீட்டினைவால்போலேவா லு மதரிநீரால்போற்காலுங்
கோட்டியவன்னபோதால் குரகபிவரிசைமேனி
மீட்டியோடுககவேண்டி யிவுரிபின்முரந்தைஅல்லா
மீட்டுநென்னிதர்தங்கண் முகமெனவிரித்ததென்னே.

ரு

பொருட்டிபுறங்குநெனஞ்சைபுடையிடுகொஞ்செனவகுத்தான்
வெறுபுளவளாநிலைவாய்ப் புதுமுற்றலெவ ருமடல்
நற்குணையிடுகொஞ்சுமுற்றலெவ ருமடல்
சற்குணபுறங்குநெனஞ்சைபுடையிடுகொஞ்செனவகுத்தான்.

ரு

அக்திரிமுதுகைப்போலே வாகவோபடைத்ததேதா
னத்திரைகசுடல்முதநாட்டி னடந்திடுவிலங்கெந்தின்
மெத்தவேபெலமிதானவெநாளானதானது
முத்திதேர்ப்பிசுடயமின் முகமமதுநெய்முள்ளோரோ.

ரு

ஆனையின்கால்கள்போலே வாகவோபடைத்ததேதா
னத்திரைகசுடல்முதநாட்டி னடந்திடுவிலங்கெந்தின்
மெத்தவேபெலமிதானவெநாளானதானது
முத்திதேர்ப்பிசுடயமின் முகமமதுநெய்முள்ளோரோ.

ரு

அரியதோர்பெரியனாய் நமைச்சவுழிர்கவல்லான்
வரிசையார்முகமாதேநீர்வண்மைநற்குணமுள்ளோரான்
யுரிமையாலுவந்துசொன்ன வெளிநியிறகுலல்லா
பிரிசமாய்ப்புறக்கிஞ்செய்கை பெருகவோபடைப்பாபின்னும்.

ரு

தாழிசைவிருததம்.

துவர்வாமணிகொடுவாது துறங்குதையமைத்தான்
கவர்வாள்விழிசண்டி ன்னிடை கவிமாவெழுதியாஞ்
செவிதான்மகதளீள்விழிநிகள்தாரகையொளிபோ
னவமாமணியதனுவெரிநன்னெஞ்சுகழுத்து.

ரு

இருவன்சிறைகெருடன்சிறை வெனலாமதினமுற்று
முருஞ்சுநவாமணியிப்பவெனினிசீரிலங்குந்
தருபொன்கொடுத்தோசுந்நிசுமாராசுமின்மணியான்
மருவெம்புரிவிடுமுச்சதுமனுமுச்செறிவதுபோல்.

ரு

பேரன் னின்றுருளசயநிலேநவமணிபேரலெளளியீசும்
மின்னின்பரீயேகல்வணைமென்மைப்பகம்பட்டாற்
பன்னுற்பதவாசிப்படிபதுமத்தரளத்தால்
வன்னங்கொள்புறுங்கானதைவானோர்கொடுவந்தார்.

செந்தமிழ்முற்றறிநனபியருகே குதிகொண்டே
 வந்திதயநிசுழந்துற்றகையை வைத்தேதடவியதான்
 பிசுபு, கிபபலபுணாணிமிகுட்வாடுனாசியெழுவே
 பத்தாநிவபேலேபரிபாதத்தையிடுகரும்.

உனித்தேயனுமலி ததேயபரி யுதநம்படிதண்டே
மலிப்பாளிவிடுலாளி பேசனுடல்படையுண்ணிபுரிமுன்
பரினித்தபெனமுதகைசயானதை பரிக்காயலர்மீடிததர்
முனிற்றேமுன் முயரிக்காயினுமுத்தின்படிதொட்டார்.

முதல் விடப்பரிசொடு தவந்தவர் முகில்வா னறுக்காயி
 ளுடா விட்பிறதேசின் தனநுடை யோன் ிபுரி றுன்
 வான வித்தபடைப்புக்களில்வரிசைப்பெறுபவரோ
 டின்னக்துளநபியேபரிமேற்கொண்டிடெமென்றார்.

பரிசேற்கொளுதொவ்வொரு பழிற்றதம்மைத்தேன்
 லிபிவாசிதன்மனமீடுடைவெருவிற்றொடுகிலமேற்
 றரிபாதுதன்மேற்கொண்டிதத்தானிடந்தாரா
 வரிவாதுவாழிபுரிவாரம்மேலாடுகைசெய்தார்.

சுவி-விருத்தம்.

மேல்கூட தரிசுக்குமுன் வெருண்டவகையோதா
 ஸாவதபிதம்மை! ரி யோனருளிங்ஙண்ணங்
 கோலமுடனேசுமந்து கொண்டு கடவாநெ
 ளீ ஸவன்னை மூப்பனென்மெய்நிதிந் திதிந்மே.

மொப்கடுக்கிநின்றபரிபீனவுழுவனாக்களுள்
செய்யிடங்கொளுஞ்சிறை சிறத்தவிழியிலே
தாய்பநபியோடெமதுகுழங்குநமமெல்லா
மையதலெமைக்கொடு மன்றாடவெனவே தும்

பொற்பதியி லையொமைப்புக்குத்தவம்பகுந்தால்
விற்பயிலுமென்புதுகின் றோற்கொளவுநாளை
நற்பொடுகியாமதினன்முதுகிலேறச்
சொற்புநமைககொடுமென்றுவெ ள்ச்சொன்னு

மொப்பசிமதற்கதுதி செய்துகொள்வதற்காய்த்
தர்ப்புகறிக் கொடுத்தலத்திடையினின்றே
னிப்படியுரைத்ததை யிவற்சிபுரியுந்
மொப்பபுரத்திக்குற்றினம்பநசொல்லார்.

தூன்றியபுறக்குமொழி சொல்லுமதற்கெல்லா
யின்றபிணைநாமெனவிதைத்தபினமர்ந்தே
நின்றபரிதன்னிலகு நெஞ்சைமண்ணில்வைக்க
வென்றிரகிவெம்பரியின் லோலிடைதரித்தார்.

என

கலிநிலை - விருத்தம்.

பின்னுமுயர்வாசிபுரி லாடென தீர்த்துமொழி பேசுகியுறகி நபி
தாவ, கண்ணன்மொழியானபிசுலில்நபிபாணவரைக்காரணவென வே
கியவங்கா, ஞன்னியவரென்முதுகிலேநிறை செய்து துமககுறவிள
ம்புவதுவோ, வென்னவுயர்வானவர்விளம்புவது மொக்குமதையான்
வென்னுமொழிவார்.

என

நானறிவென்றபிபுரி லொடு பிணஞ்சொலுநதைகொள்ளுவல்ல
க்கவக, ஞனகிபுலாவையழகானகவிமாவழுடி யானதையுளீர்பகுற
ன், தேனமுதமான நீன்னிவாவுலுறுந்தக்கொடியுஞ்சீரியடிபா அத்து
முடையோர், மாணிடர்வினுக்குமிகுது துவருவோடுனபுறக்குகபியை
ப்புகழுமே.

என

கந்துகமதையுபுறக்கநனைவானவர்கோன் கையமர்த்தியேதுமொ
ழிவார், முந்தபுதுலாமகன்முகம்மதிவாரதாமகர்முன்னவர்பின்னோரி
யர்த்தோர், பிந்தவுநன்முக்கினைபெறுநிலைத்தொடு பிலத்தகபிப்பட்
டமிற்கு, மந்தநலனுதர்க்கரி லேதலைவந்தாயன்முன மர்த்துறமன்றி
நமையே.

அயி

அனைத்தையுநலத்தொடுவார்க்காபி லுண்புவுரடற்பலசெறித்தவ
ழியோர், வளப்புளகவர்க்கமைவலத்திடை நிறுததுவர்க்குத்தனநத்
தையிடபாற், கிளத்தொடுகிப்பவர்கிறப்பொடியவர் செப்புமொழி
றப்பகல்வேட்டளவுள்ளினைப்பவர்கவர்க்கமிலிருப்பவர்க்குலேப்பொ
மொனகினைப்பவரிருப்புகே.

அக

மெத்தியபடைப்பவை யிவர்க்குளடிபா அத்தினின் பிசுக்கவலை
யெட்டியிடைவார், சுத்தநபியைச்சிபுரியிலிவைகொடேபுதழுவந்துய
நபியைப்பரிசோடேயுத்தமகுணத்தொடுநடந்தவடியொவ்வெருவடித்
தொலைகண்மட்டுளதுவா, மெத்தெனவுடற்பணிவிடேபதமிதித்திடில்
விறற்கொளுமுற்காள் நெடுகமு.

அஉ

புறக்குச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

பைத்துல்முக்கத் தீகச்சிறப்பு.

மடக்குத்தாழிசைவிருத்தம்.

பிற்கால்குறுக்குமுயரத்தேறு பப்பொழுபிப்பாடுதித்தநபிக்காய்
முற்கால்குறுக்கியடர்பிற்காணெடுக்குமது முற்போடெழிற்லகணைகா
ன், றிப்பாமல்வெற்றிசெறிபொற்பாதம்வைத்திவுளி திக்காமலேகும்
வழியில், வெற்பான தொகறுதெரியப்பாடுவெற்பினிடைபிக்காகவிச
மொளியே.

அரு

இந்தான திந்திரின்மின்றாரகைக்காண மிலங்காகவிச மொளிகா
ன், கொந்தார்மலர்குமலைநின்றேதஸ்பிசுருகோடு கூறுதருலில்லக
பீர், சொந்தாமெனனச்சொலிவகைநேதேகும் வெற்பினிடை துய்யோன்
றனைப்புசமுவார், சந்தாபமற்றலியியில்வள்ளலைக்கடிது தானிக்கிறங்
குமெனலால்,

அசு

கொச்சகக்கலிப்பா.

நறைக்கான்மிகுபரிக்கேவரு நயினுரிவுளியினின்
றுறைப்பாயிறங்கியபோதங்கு னுயர்வானவருநரெண்
டி நக்சுத்திறைஞ்சவுமேவினறக்சுத்திறைஞ்சபின்
னிறைப்பாய்தரித்தேகுசைநெகிழ்த்தேபரிவித்தோர்.

அரு

சந்தவிருத்தம்.

பேரிதுவேதெனவேசொலு விரெனவிண்ணவரோதிடுவார்
துரிசிணுமலையாமிதுமூசா துடர்ந்துமஆல்லாவுடனே
விரியமாய்வசனித்ததுமிப்பலேமீதிடையேதவருந்
தோருள்வேதமிறங்கியதிப்பலேதன்னிலைப்புல்லவார்.

அசு

அறுசீர்க்கழிவிடி யாகிரிய விருத்தம்.

துரிசிணுமலையின்றன்னிற்சொற்புகழ்மூசாதம்பைப்
பெரியநாயகனழைத்துப்பேசினு னிதழ்நாவின்நி
யரியநாவலர்கள்போற்றுமகுமதநபியைத்துய்யா
வரிசைநாயகனல்லேழாம்வானிணமேல்வாவணழகதே.

அரு

தன்னுயர்முன்பேயாக்கித்தன்னுளிரிபாபகாட்டி
யின்னதென்றளவில்லாமலெழப்பலவரிசையிந்தான
மன்னியவசனமீதில் வலுப்பமுங்குறைவுப்பரி
னன்னபியிறகுலுல்லாநற்புழக்கிறுதிநின்றே.

அரு

பி கு ரு சு ம லை.

இத்தன்மலையின் மூசா வேகவேறுபுர்புந்தால
மந்தமதில்லாநாய் வவளை யோகாணாந்து
மந்தாந்தன்னிலோன்வாநொளிசாக் கங்குண்டு
வந்தநேரத்தேமோகத்தங்குணைதமைமறத்தார்.

மருவியகபிபுதம்மை வானகத்தழைத் துமப்பால்
வெருவிலா திருமுன்புக்கி மிக்கொளிப்பாபைபட்டிக்
கருவியமனதுசற்றுங்ரலங்கிலாக்கருணை கூர்த்து
பெருவிராசியாநான் பேசியேபுவியில்வந்தார்.

ஆகையான்மூசாத் தி லுதாதின்வரிசையாரீர்
தோகையாய் மமேற்றேன் றும் சுநபிவரிசைதன்னை
யேகமாய்மனவுஞ்சின் னுமெழுதியேவேட்டின்மீதே
யாகமாக்கப்புகாற்ற வநுங்கடலேழற்போதா.

கூக

சந்தவிருத்தம்.

அந்தமகாமலைப்புறமிட்டுவப்புறமாகையாலே
வந்தொருவாசமெறித்ததுவாமத மையிருளாயவனமாய்ச்
சுந்தியமுட்பலசேரிடமாமதிவேடிபுரீலெமைரீர்
சந்தபமின்றியிரண்டிறக்கூத்திங்குணைதான்றொழுமென்றனரே.

கூஉ

வணங்கிபுறங்கினிலேறிய போதுமுகம்மதுமோதிடுவா
ரிணங்கியவானவோசொலு மிததலமேதெனக்கேட்பதனாற்
பிணங்கொள்சடங்குளொழப்பிய வீசாபிறத்திடமென்றனரின்
மணங்கொண்முகம்மதுவேகிய போதுவலகதொருசத்தமுமாய்.

கூங

தாழிசைவிருத்தம்.

நின்றேவருமொழியானது நெறிசேர்முகம்மதுவே
யின்றேயொருமொழிகேட்டெழுந்தருளிநின்றுமெனவே
நன்றாகியொழியானதுநானேசொல்லதெனாமங்
குன்றாதவின்னோரீரெதிர்குறதைபுமென்றார்.

கூப

அல்லாவுதவிப்பேறுகொடப்பாறுமப்பான்
மெல்லயிடபாகில்வருமிகையொருசத்த
மல்லார்முகம்மதுவேபுகுமதுவேநின்றுமென்றன்
சொல்லானதுகேளிரனசொற்சொல்பவனானே.

கூசா

எனவேமொழிவாளைடிபுரீலேதுநாசெய்வா
யனவாய்மொழிபழுதானதுவதினோடெதிர்மொழிநீர்
யினவாதையுமெனவேதினர் வினாவாய்நடைசெய்தார்
வனமாகியகுழலாளொருமடவாளெதிர்வந்தார்.

கூசா

தோட்டுக்குழுந்தி ௧௮௮௮ ஈடுபட்டிருந்திருந்த
 ஈடுபட்டிருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்த
 ஈடுபட்டிருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்த
 ஈடுபட்டிருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்த
 ஈடுபட்டிருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்திருந்த

Fig. 57

நெடுநீர் பாயார்பட ரெய்தினி னநொயசமுதகுச்
 டொலிநீர் தருதழை வாயாழ்வொதிநீர் தலவழிபெரிதான்
 குழைதருநாம பழையாநிதரவளா னநுவாழ்நாம றநீவ
 சநிலமுடிபயநதியெய்வமக காமாநிநுண்ணுல.

For M

ஆயுடும் பரிசுதலையும் சிறிய விநாடும்.

15. ந. ந. கருகிற் பிழிநீண்டு நன விரிந்து மருகுதக்து
கட மரு வு னாழ்விநர் வார்படுதாழ்வுவனொன்
றகரநெய்வினாவுந டி வறடலா னவாடுதாழ்விநர்
தெய்வையதாழ்வுநெய்வினாடுதாழ்வுவாழ்வுவாழ்வு.

7

பின்வருமாறு நடைபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு நடைபிடிக்கப்பட்டுள்ளதில், பின்வருமாறு கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு நடைபிடிக்கப்பட்டுள்ளதில், பின்வருமாறு கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது.

 ΔT [illegible]

BF 53

[illegible]

AT 2

திருமயசரப்பொடெரியநார்பிணை தானொருபங்குசெய்வார
 நுறுவதெனதசையசுதமொருபங்குகென வுறியினிலவைத்திருவார்
 பிறிதெடுபஞ்சவைகடையுநாலவகைபேர்கொடுபோயினனே
 மிறைய நன்கொணடுவபுறமாசுகயிலேகவெதிப்பதென்னே, ஈங்.

01 75.

புகழினினின்று நசேவலெழுந்த புறப்படவேயுடனே செகிபு மகொம்பு முகோததுவனாந்தனசேவன்முனைவருளினவரினுளவரினாப்பதின்கியாயிழந்திடனோபுதககனவபுறுமொம்புதககறுசெலாவுறசகண்டதும்கண்டதுவே.

45

புதுமையிதென்முநடந்திடவெயொருபுர்பெழிநேன்றியதா
மதனிடைநற்புணல்புற்பலரிப்பவதிற்செறிகாவிசடாண்
முகுநாடனெலயிறொட்டியுலர்நாழகங்கச்சரிந்தனவா
விதனிடைகின்றவப்புறமாசையிலேகவெதிர்ப்பதென்னோ.

நாடு

தண்டலையொன்றாகுண்டனாற்றிடைதண்புணல்புற்கள்ஊற்
சண்டனமி--லையதன்னிடமேய்குறமாவிபருத்தனவாங்
கொண்டன்முசிற்ருடையிட்டனவெங்கஞ்சுடியிறஞல்கனிவாய்
விண்டுநவங்கண்மிசப்பெரிதென்றுவிளம்பிரடந்தனோ.

நாடு

நவமிதுவென்றுநடந்தபினைசிலர்நண்ணிவெளாண்டையெய்வா
வ்வரியிலன்றவாநட்டுறவன்றுவாறுக்கமிக்ககூர்
மிவைதெரிசித்தறவப்புறமானகிலேகயிலேசிலபேர்
சுவையுளநற்றசைவிட்டமுகத்தசைதோன்றவநூலுவரே.

நாடு

தசைகளருத்துதலங்கங்கடந்துசனாந்துநடக்கையிலே
கிசையிலிருந்தொருமாமணமானதுதிக்கெனவிசியதா
மிசையநடந்துறவப்புறமாகையிலேகயிலேபெரிதாய்
வசைகளகன்றபைத்துல்முக்கத்திசுவந்துதெரிந்ததுவே.

நாடு

பயித்துல்முக்கத்திசின்முன்னொகுகிதள்வந்திருந்தார்
பயித்தலவரைகசுரானிமார்கள்பவ்வெருட்டி
யியத்தோடிருந்தனர்பாழரைப்போலவிருக்குதகங்கே
ஜயத்தோடொருபுறமாயொருவாயிற்றலைப்பட்டதே.

நாடு

அந்தநவ்வாயிறனிவிறங்கிரெனவண்டர்சொல
வுத்தியிறங்கினாவ்வாயிற்போந்தபினைதிடுவார்
தந்தையிலாதவரிசாதன்வாயிறப்பாதெனவே
யிந்தமுகம்மதுவாயிலென்றேயென்றுமபேசுவரே.

நாடு

ஒளவாயினாதவாம்பைத்துல்முக்கத்திசுவெனுஞ்
செவ்வானபள்ளித்திருவாயிலாமதிற்சென்றமதற்
சவ்வாயிற்பள்ளியகத்தானபோதங்கமார்கள்கோன்
சவ்வானதுணைக்கைவிரலாற்றமர்தானிட்டதே.

நாடு

எறியவாசியைத்துண்டுளையிற்கட்டியிஞ்சொல்விண்ணோர்
நிறியபாங்குசொலிபெமைக்கட்டியிடுந்தவ
மீறியபள்ளியினுட்சென்றபோதொருலட்சமுடன்
கூறுமிருபத்தினுலாயிரபிகொற்றுவரே.

நாடு

ஆதமுதலெடுக்கம்மிறஞ்விடையாகவுள்ள
போதயிடுந்தநமார்க்கெமைக்காட்டினன்போற்றவல்லோன்

சீதமிருகத்திடுபள்ளிவிலேவிவா னுனரேரவந்து
நாதமிருகத்தசலா முனா த்தாரென்முனாடிவந்தே.

மாயக

சீராய்நபிகளுரை ததசலா முக்குச்செப்பமுள்ள
மாராயத்திற்புறா பிரக்திசொன்னேன் பின்மகிழ்ந்து சொல்வார்
நேராயும்குழாமத்தினோ நகர்குறித்தறித்த
மோரெங்கிருபையுமெல்லாநலமுமுறுமென்போ.

மாயக

அப்பொழுதா தமுடன்கேட்டேனீர்கவவணியினீ
மெப்படி னுள்ளிடுதழீராகுலநதனிலையினடந்தே
யிப்படிநாளிடுத்தேனமகனேயெம்மிதையுடைய
மெப்படிசோதிக்குமவண்ணமெல்லாமெனைச்சோதித்தனே.

மாயக

சொறத்தினின்றையொலையு னாவ்வாவையுந் கொன்றுருவ
வறகததையாறபெரியோலபிரிநகனன்வாழ்வவளிடேச
சொற்கற்றமபுறமகனேயிருவனையுருதுரிநகான்
முறகற்பினைப்படியோபாவஞ்செய்தமுனிவுகொண்டே.

மாயக

ஆதமிவைசொன்னபின்வா னர்சொல்வா குமதுவே
போதமுறத்தொழுவத்திடுநீரென்றபோ துசொல்வார்
மேதையகன்றபிதாவாதத்தைதகொழுவிக்நெவன்றஞ்
சொற்குறிகளைமுன்னேதொழுவிக்நெவனினே.

மாயக

அப்போதிலங்குடிபுரி னுரைப்பாருமதுவே
தப்பாததொழுவையும்கேடிலைப்பட்டநகர்க்குநீர்
மெய்ப்பாநனாயனுமைதான்முன்னேதொழுவென்றிடென்ற
னிப்பாநவார்ப்பதைகற்றக்துததிரண்டங்கிறைஞ்சினே.

மாயக

எல்லையுருநெதாழுவத்திபின்வானெங்கேன்மறைந்தார்
நல்லாகுகொககமிதுருநெகையினல்லவிண்ணோ
மெல்லாகவந்துமுன்னிடுபள்ளியுடையமெய்ப்பொருளா
மல்லையும்குசுசலாமுரைததானலெருமதரே.

மாயக

கொச்சகர.

மின்னுசின்நகன்னபியேவேதநபிமார்களு
னென்னையன்றியானிறைஞ்சவுரியவன்முற
பின்னையுண்டோசெருமெனமுனைபின்புறப்பிட்டதற்கு
மன்னனன்றியானெருவற்கயில்லையென்றனரே.

மாயக

நீதிபுரிநன்னேசமொழிகேட்டுநபி
யேதுகருததூகாரீரென்றவர்களைடியம்பச்
சோதிசுதாரெருவனறோன்றவவன்மூதாங்க
ரத்திகோர்போற்றுமருமதென்றூர்மாநபியே.

மாயக

துயர்முதல் தல்ல துயர் கொக்குமொக்கு
பெய்தென்று சொல்லித் தமெதனியின்பா னிடர்க்கு
ஹையலறவே தவருத்திவிக்கவேண்டுமதா
துயர்வதனது தானே நொன்று நுளநியே.

௩௨௨

எகன்வறியுநிறகு னுக்கே தியபின்
ஹைமுடனெயெழுந்தே ஆதம் ஆகைஸ்ஸலாம்
மோசமுன் னநல்ல வுயர்ந்த ஆண்டோக்கன்முன்னே
மேகமலையா வும்விதித்தோன் றினப்புநித்தார்.

௩௨௩

எண்ணிப்படைத்தே நொனக்கநிள்க்கேயிமைமயோர்
தண்ணைக் கொண்டெனக்கூத்தாட்செய்வித்தேயுவுந்து
பின்னைக்கவர்க்கப்பெருந்தகவிதந்துசெய்த
வந்தகுற்றமானவைகளானதையெல்லாம்பொறுத்தே.

௩௨௪

என்னுடையகொளையேற்றுக்குலாக்கி
என்னுஞ்சுவர்க்கமநிலவாழ்வுபாடுகொடியும்
பின்னொனக்கவித்தேபேசுபவடிவுருவ
மின்னதென்னுநாயனுக்கேபெல்லாப்புழ்ச்சியுமே.

௩௨௫

கவி-விருத்தம்.

இப்படியிதைதனைவேத்திவிதிய
கொப்புறுவாதமைக்கர்க்கப்பார்த்தன
மப்பொழுதுவந்தியுமா னும்பாராய்த்
தப்பறப்பெருந்தேதார் தையுமாகவே.

௩௨௬

வட்டலான்முழுமுறையவடிவமாயவ
மிட்டமாயவனபிஞ்சுத்தின்னறப்
பட்டமாகிவழிபுருக்கையாவே
கட்டுமாய்ப்பன்னியிசினசுக்காகலால்.

௩௨௭

உருப்பாரபெண்கமுதுபோட்டதோர்
நெருப்புமாலதனிதடகின்னுமெபெண்ப்
பெருப்பமாய்க்காதவனெபெண்ணொனல்லா
திருக்குராயகனென்றேயேற்றிப்போற்றுவார்.

௩௨௮

எந்தனன்மகனிகுமாயிறுக்கேயே
எந்தநல்லிலவல்லவதைக்காக்கத்தியைக்
கந்தரத்திருத்தியகாலந்தன்னிலே
கந்தநந்தத்திடுகாண்டறுப்பதன்நியே.

௩௨௯

தாக்கியகத்தியின்னுநாமெல்லா
கைக்கேபெசெம்மதியருங்கடாய்தனை

னோக்கியோவிடுத்துமென்னுறுமைந்தனைக்
காருநாயனுக்கெல்லாப்புகழ்ச்சிகாணுமே;

நாரு

தன்னையோவிகரில்லாதன்னையேமிக
மன்னியநடுமொழிமுன்மகிழ்த்துபோற்றவே
நன்னாநபிகளைநாடிப்பார்த்தன
நென்னுயர்வடிவுநிபாவிருக்கக்கண்டனன்.

நாரு

இன்பாய்ப்புழிந்தவரிருந்தபோதிலே
பின்புழிசுநடுமொழித்தேரடெழுந்
சென்பநாற்படுதெல்லாமெழுப்புநாயனை
மன்பினுற்புழிந்தவர்குப்பன்னியில.

நாரு

என்வாபிசழ்கணுவின்றிப்பேசின
ஹிவியதுவையுமுன்வநைகச்சொளப்
பெய்தியொன்றுநாதிடாப்பெயியநாயினன்
நகநபியுதைத்திடவலமைப்பார்த்தனன்.

நாரு

அறிந்தாழிலடி யாகியிட விருத்தம்.

மன்னியபிறகுநல்லாயசமாதமுதா தம்மைக்
சென்றியாய்கூட்கார்ப்புகச்சிவப்பின்னார்க்குரியபேரி
பெய்தியொன்றுநாதிடாப்பெயியநாயினன்
நகநபியுதைத்திடவலமைப்பார்த்தனன்.

நாரு

சலித்துரை,

ஹிவியதுவையுமுன்வநைகச்சொளப்
பெய்தியொன்றுநாதிடாப்பெயியநாயினன்
நகநபியுதைத்திடவலமைப்பார்த்தனன்.

நாரு

என்வாபிசழ்கணுவின்றிப்பேசின
ஹிவியதுவையுமுன்வநைகச்சொளப்
பெய்தியொன்றுநாதிடாப்பெயியநாயினன்
நகநபியுதைத்திடவலமைப்பார்த்தனன்.

நாரு

ஹிவியதுவையுமுன்வநைகச்சொளப்
பெய்தியொன்றுநாதிடாப்பெயியநாயினன்
நகநபியுதைத்திடவலமைப்பார்த்தனன்.

நாரு

மீண்டும்புழிந்தவரிருந்தபோதிலே
பின்புழிசுநடுமொழித்தேரடெழுந்
சென்பநாற்படுதெல்லாமெழுப்புநாயனை
மன்பினுற்புழிந்தவர்குப்பன்னியில.

பின்னுமாதமெழுந்திருந்தாதினையப்
பெருகப்போற்றிவிவாரகிறததநாட்
மென்னுமாளிடர்வாய்ப்புதைத்தையுளஞ்
சோருங்காலமென்சொல்மகன்றன்னையே
மின்னவேயவர்கட்கற்றவோதிட
விரித்துமங்கவரெல்லாமிவர்ஷபாஅத்
தன்னதான்மிவீடேற்றந்தந்தரு
ளாதிக்கெல்லாப்புகழ்ச்சியுமென்றனர்

ராசக

வேண்பா.

ஆதமிறையைப்புகழ்வண்டாபதிசொல்வார்
மாதவமிசூந்திடுமுகமமதிருகுலே
பாதையதுமேல்வலதுபாரிசுகிழ்கேட்ட
நாதமொழியேதெனநமக்கழிபலாமோ.

ராசக

அந்தமொழியென்றுமுளவாதியறிவானென்
ந்தமொழிசொன்னபினகுகிடந்தீனின்
வந்திடுமென்றேயழைத்தவாசகமதென்றே
பிந்துமவாசொற்கெதிர்பிறத்திகள்சொல்வீரோல்.

ராசக

உம்முடையமிகுளவுயர்ந்தவுர்மத்தோர்க
ளமமகலெகுகிபலாவர்கனதற்பின்
சென்மையிடபாகினைநொனிசுருளுசக்த
மிம்மைநசுருனிசுடன்றீனிலிருமென்றல.

ராசக

அந்தமொழிகன்றொடெதிரங்குமொழிநதீரேல்
முந்தவொளிவாகியமுகமததறகுலே
பிந்தமண்ணிருந்திடுபெருததுமுமத்தோ
ரந்தநசுருனிபலாநிபொழிவாரே.

ராசக

பின்னும்வழிமீதில்வருபேதைதுனிபரவா
மின்னவடன்முன்மொழிநினைநதமொழிநதீரேல்
இன்னகர்விருப்பியுயமேநகர்விட்டே
பின்னுளதுமும்மததவாபெருநாகில்விழ்வார்.

ராசக

கவி-விருத்தம்.

வாகிமேலேறிவரும்வழியிலேகேட்கு
மோசையாஞ்சத்தமுணாவிரோ-காசமாய்
வென்றாகிலேயுமுதுமேதினியாரில்லொருவன்
வன்னாகோரத்தில்கின்றார்வந்து.

ராசக

ஆளுகையோ முரணானவனையெல்லோடவே
விஞ்சுகிற சித்திலுள்ளி நான் ஸ்டோடா-மிஞ்சாத் த
மாமென்றாகல்லெறிந்தாராகிற ததிற்செல்வருடம்
போமஞ்ஞாருடடைவழிபோம்.

॥ ५ ॥

காரநாசுந்திமுத்தத்தடிற்றையன்பெருந்தலைமேற்
பாரமலைக்கவளின்னப்பட்டதில்லை-நோமுட
னல்லாதனைவணங்காதம்மனிதநோநீங்க
ளெல்லாநுடென்படுவீசே.

रा ३६

முன்பாயும்க்கெதிரே முனவாய்வந்தநின்னு
வன்பாய்ச்சலாமுரை தததாரென்று நிற்பாது
மாபுயத்தின்மேவுவுக்குந்நெளவுத்து
மாபுயத்துமுலநடுமையாம்.

॥ ५ ॥

கவித் துறை.

வாஸிபரானவராமியத்தாடவரைச்சுறித்த
தாலுய்நும்மத்தூரீநும்மபொன்னூரிற்றசிக்ரூமட்டு
மேலுநல்லாமியத்தென்றுய்குன்றதெனவேயுரைத்தா
ராலபியுடனேபிபீல்கமர்ந்துநின்றே.

நா சுகம்

வெண்பா.

அந்தப்பசவை அறுத்துநாற்கூறுசெய்வ
நெந்தப்பரிசெய்யியம்புவார்-முந்தவே
சீனோற்றமாகவளர்செம்மல்முகமனுவே
பாரோற்றுந்தீனும்பசு*

ST 15 W

சொம்புஞ்சுளம்புமொருகூறுகொடுபோனவர்கள்
வம்பெருகூதிமரபிணை-சொம்பிற்
குளம்பினலங்கனொன்றுங்கூடாததுபோற்
றளம்பிநலவகன்றூர்தான்.

NT 158

உதிரங்களெருத்தனைபொருகுகறென்
றெதிற்கொண்டுமெடுத்தவரானிலோ
வதர்கின்றநெருப்பையல்லாவெனவே
மதிகொண்டவணங்கியமாபிடோ. *

11 152

எருவந்துவர்மேயுமிரத்தமுநீள்
வருகின்றநஜீசதைவாரியிகப்
பருகும்படி கைக்கொடுப்பற்றிடுவோ
ரருளொன்றிலதுப்புரவற்றவனோ.

AT 1515

உரிதா னுறுசின்ன ராம்புடனே
பெரிதா னரம்புரிநித்த தனைப்

மிருகுசுமாவே.

பரிவாயிருக்கொடுபற்றுமவ
சுருளானதிலாநகருளிகளே.

மருகு

கதையற்றநலத்தசைகொடுநீவேர்
நதைபெற்றிடுதினவநிலலுதவிப்
பொறைபெற்றவரென ஹரிநீண்டு புல
விதையைப்புழுவாழிறகுனபியே.

மருகு

மண்ணுக்குளமுந்துவருஞ்சேவ
லெண்ணிக்கொடுதான் முனைமுருதுவழி
மண்ணிற்சொல்லாண்டொழும்புமதிற்
தெண்ணிக்கொடுமின்வறுதினபியே.

மருகு

உலகத்தினிலுமதும்மத்திலே
சிலரைச்சிலபேர்களுடாமொழிகள்
கலகத்தொடுபெசுபாழின் கவல்வர்
வலுகுற்றமொழிந்ததுவன்பிழைபாம்.

மருகு

எண்ணாவியம்பியசொல்லிமுங்க
வொண்ணாமலுழன்றுதிரித்தனவாம்
விண்ணார்பொழின்மீதுபுன்மிக்கபுனற்
கண்ணாமிதுத்திடக்கண்டதுவே.

மருகு

வேறுகவிவிருத்தம்.

அந்நிலத்திலடர்ந்துமேய்காலிகள்
வெந்நீமேனெய்லிந்ததளர்ந்தது
பொன்னையெட்டிப்புழ்பெறுநீன்றனை
யுன்னிவிட்டதும்முற்றத்தினோர்களை.

மருகு

மற்றுங்கண்டவளாகமதிற்பசும்
புற்றண்ணீரெனறுமில்லப்பொழிலதின்
உற்றுமேய்கின்றகாலியுறுந்தசை
பற்றிமெத்தப்பருத்துமுர்த்ததே.

மருகு

தினையெட்டிச்செறிந்தமுதலினை
யினமுற்றதெனவேயிகழ்ந்திடுந்
தானமுற்றதவத்தரிவரென
வானிலுற்றவிபூரில்மவுலுவார்

மருகு

மருக்கொருஞ்சிறைவானவர்கொல்லினார்
திருக்கொருந்நபிசேரும்மத்தேதார்க்கெலாம்
பெருக்கமாகப்பிழைபொறுக்கத்துஆ
கிரப்பிர்தினினினைப்படுத்தென்னவே.

மருகு

அறுசீர்க்காழிநெடி லடியா சிரிய விருத்தம்.

வென்றிவழிபோகையின் மிகுத்திடும் வழிக்கரையின் மிக்கொடு
வளரண்ணைசெயுவோ, ரன்றவர்கண்டிடுவவறுத்தபின் லுக்கவு மதிற்
கதிர்கள் விட்டிடுவெதன், வென்றிடுகொடுக்கியகளை வெட்டுமவருக்கு
தவமிக்க முதலைப்பயிர் செய்வோ, ரொன்றெழுபதோடு நன்னூறியிம
தாகவுமுறும்பயிர்வினைந் திடுவதே.

நாசுந

நல்லநகையானதையிழந்தபிணமானதரைநர்முன தெனக்கொ
ன்பவரிபார், சொல்லியாறாஸ்பயிலை தூவண்ணஞ்செய்தேபிசுதுரொ
ற்றிபுறதாசியுறறும், வல்லியையுலக்தவண்பனை நகுறநடந்தவாகண்ப
ணையபுறமப்படி செய்தாற, கண்ணகசத்தினிடைநல்லுணவு கண்ணினி
டைகாட்டியபுறந் திடுவதே.

நாசுச

வந்தவழிமிதினொருவாடைமணம் வீசியதமக்கநகர்வாழநகியே,
யெத்தமணமென்றமரிஞ்சொலொடு கேட்கநபியானறியோனோது மெ
னவே, நந்தபிசுவுணருசிறுந் தருளுமாசெயந் துணைவியார்ப்புறிலே சு
ந்தாமதாக்கிருபோதுயிறங்கியசுவர்க்காரிலெடுக்குபணமே.

நாசுடு

அக்கபுறுதன்னில்வருமாதித னெடுக்குமணந்தயுந் மாருமளவு,
மிக்கருமமனதையியம்பியபிணையாரொன்னருதுவிட்டகலுவார், திக்
ருவருவானினிடையோவலது சேணினிடைசென்றதுள கோவினவி
யான், சக்குறமிருக்கையிலெழிம்பன் விரிம்பிக்கொடுசட்க்தென வெ
திர்ந்துவருவார்.

நாசுந

வந்திடுபுழ்ச்சிபுழியிலொடுகவர்க்க மின்மலக்கூசனிலே ர்தலைவர்
தான், மொநதுசெறத்தட்டமதிற்றிண்ணமது முன்றதணிற் கோதியு
பாலமதரீ, மிக்கமுதமுடவையுமென் னையினுந் திருமுனைத்தியவர்கை
ததுமொழிவார், சிசைதாரிற் பொருந்திடுவென்றதை யெடுத்தமுது
செய்கவேனகின்றனர்விலேநர்.

நாசுந

வததையெடுப்பதெனவேகருதிசிறநகரிலிலக்கவொருசத்தந பி
யே,சாதவறனுண்டுருகீழ்மும்தத்தானவருண்ணியறன்மீதினிடை
போ,சேதமுறவேயமிழ்வீர்செப்புமதுவையுணுகற்சேர்ந்தவும்மத்தோ
ர்களுடனே, பாதகமிருந்தவழிநேட்டிலுறுவியபெறுவீர் பாலுணுகற்
தினிணிலையே.

நாசுஅ

என்றமொழிகேட்டிலகு கண்ணமுறுபாலதையெடுத்துணவுசெ
ய்துபிபூர், வென்றியுளகையினிடையிச்சமுளபாலதை விருப்புடன
னித்தபொழுதே, மன்றலுறுதினைந யுறைப்பொடு பிடித்திரோனவா
னம்மொழியோசியபிணே, சென்றிபொருசத்தம்வரும்பாலதைபெலா
மமுதுசெய்திடுவெனவளவியே.

நாசுசு

ஆனந் துமக்குளவும் மத்தவாச் சன்பொற் பதியிலா வர்களு எனச் சொ
னபினே, வேன விடை தேடு முலிகா வினிடை தட்டலென வேகரு தியிச்
சமுளபாற், பா முதளித் திடுமெமககென வுரை தத பின்பலன் கண்மிரு
பள்ளிதனிலே, யினமகல் செஞ்சிறை விரிககிலெழு வான் படுவா னென்
டுஞ்சுபு லுரை செய்வார். எஎய

மிச்சமுளபாலதுகிடைப்பதினை "யென்றி டமிகுத்தநபியுற் றுரை
செய்வா, ரிச்சையுளபாலதுகிடைப்ப திலையென்னமுன் னெழுத்துமு
டிவானுளதோ, வச்சிபுரியில்சொ லுவ ரண்டப் பதிமற் றுயிருமாதம
யமைக்குமுதலே, வச்சிரபிரண்டாயிரமதற்குமுனையெழுதி வைத்
தனன்வகுத்தபெரியோன். எஎக

முற்படவொளிப்பலகையத்திடம் விதித்தவன்முடிப்பது தநிர்க்
ருமவா, ரிப்படியுரை க்கபி னெழிற்சிபுரியினபிகையைக் கருணைகொ
ண்டுபிடித்தே, யப்பனியுற்றவெளியானபொழுதோர் டெரியவங்க
னெருநற் றெரிதலாற், தப்பறமலைக்கலைமலக்குகள்வரைந்துதச பிரகுத
குலீலுசொலுவார். எஎஉ

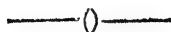
ஆக்கலைமிதித்தெமையமைத்தனிறையத்தொழுமென் றுனவிபுரீ
லுரைசெய்தே, யொக்கவுமிர ண்டெற்குஆத்தவரிதைஞ்சின ருறத்தொ
ழுதபினுரை செய்வார், மிக்குளமலைக்கலுமிசப்பெருமை பெற்றதென
வெற்றிவரிசைப்பலனெனே, தக்கபுனியொக்கவுமதிற்செறி படைப்ப
வைதனைச் சமைபெருததகவிதே. எஎங

ரண்டலயலோத்தையு மதிற்செறிபடைப்பவைவகுத்தவனிமைப்
பையுரமேற், கொண்டதுசாமகவொருகோணமின்முதந்தகற் கொற்ற
நபியெயிதுவென, வண்டுலவொநாங்கலனியள்ளன் முகாந்தாடன்வ
ண்மையுடன் கல்லெதிர்நின்றே, தண்டியெனையவருமிதித்ததிலைரொ
ழிபததா வெனவெதுர்ந்துரைசெயும். எஎசு

என்னையொருநாயசனமைத்தழுதனாள்வரையினெங்கும்படைப்
புண்டவர்க்கால், வெந்நினிடைபட்டதிலேவேதநயெயெனவிளம்ப
நபிசெய்குவாதுஆ, மன்னியதுஆபறக்கத்தாலுமலைக்கல்லுமுயர்வான்
புவிதனக்குமிடையே, மின்னல்கொடுந்ருமுகமாமளவும் பின்னையது
மேநிலியின்மீதுவிழுமே. எஎடு

பைத்துல்முக்கத்திசுச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

ஏணிச்சிறப்பு.

கொச்சகம்.

மங்காநபித்தாய்வரிசைமலைக்கல்லினொரு
சங்காசனமிறங்குஞ்சேர்ந்தபொமத்ததநா
வங்காருமொவ்வொருநாளாயிசமாண்டாகுமெனத்
தங்காதனைவருக்குஞ்சாற்றினுந்நபிய்ய.

நா எசு

மின்னிலங்குநல்லிபுரில்விதிமலைக்கல்லினின்னு
முன்னிவ்வானின்மலக்குமுன்னிரிசுமாயிறனை
யுன்னிபிவர்குவவவருயர்வானவர்க்குமுன்னி
யென்னுமிபுரிலேயேதுமக்குவேண்டுமென்றார்.

நா எசு

சொர்க்கத்தின்முன்னிககந்தறிலுவானிதன்னை
வற்கமுடன் கூவியெந்தன்வண்மைச்சலாமுரைத்தே
நற்கஸ்தூரிப்புயத்தார்பாபிறகுலங்குவரு
தற்குமிருகுஜேனிதானிறக்கசொல்லுமென்றார்.

நா எசு

சொல்லஇசுமாயிலெனந்துய்யோன்றிருமலக்கு
மல்லவிழ்மன்சாயிறனைவாய்மொழியாய்க்குவினரே
சல்லிபுரில்மன்சாயில்சுமாயிலையழைக்கக்
கலவிசுமாயிலும்கலக்காயிலையழைத்தார்.

நா எசு

சங்கையுள்ளகலக்காயில்சாவுறுயாயிறனையே
யங்கையுத்தார்சாவுறுயாயிலெனுமன்னவர்தான்
கொங்கவிழ்நூறுயிறனைக்கூவவேநூறுயில்
செங்கைக்கதுக்காயிலெனுஞ்சேர்மலக்கைக்கூவினரே.

நா அயி

முந்திகறுக்காயிலுமுகறுயாயிறனையே
செந்தசெய்துகூவந்தத்திருமுகறுயாயிலு
மித்துமுகமானறிலுவானியாயிறனையே
வெந்தமின்றிககூவிமிருகுபிறக்குமென்றனரே.

நா அசு

வல்லானுடையமலக்காயிவர்கண்மிக்க
வெல்லாருஞ்சொர்க்கமியல்பாம்பிருதெனசின்
மெல்லாயிருக்குபந்தவிறலேணிதன்னையினை
யில்லானருளாலெழிலாயிறக்கினரே.

நா அசு

கவி-விருத்தம்.

ஏணித்திருநிலையொன்னதிலங்குபலவானிகள்
சேனுற்றிமிகுநிற்படிசெப்பிற்பதிகுநைநாந்

தேனிப்படி யோவ்வொன்றினை யிற்செலுதாங்
கோணத்திடைதேசிக்குதிரையுந் தப்பதுவருடம்.

நாஅந்

விசைவாப் பினைவையா ளிவிடுக்குந் தொலையுளதாம்
வரைமேலியமுனனின்படி வனவெளநிரிண்டென்
றுமைதா வியபடிபொன்னதலுமாமபடி தாளநி
நிறைதா வியபடியானதூநிலாபலவன்னம்.

நாட்

9

நாஅந்

கலமாநியாவமாமாநி நற்பொன்புகர்கொண்டே
பலவன்னமதாயபேரிபின்பாரடபிரசா
மசேருத்தருமெய்யு வாய்ப்பிவாசமுட்டி கிலங்கும
நிலையையிடியாபத்தளவாய்மரணநிபமுப.

நாஅந்

வெண்பா.

தரைக்குணரீரார் டான்மவுகசாலேயம்
பாசாவையமுழிபுதுபாளைவ-யிவாதாசை
யெனநிசைபட்டாபுலககேசரியுநிவரு
மண்டாபிணப்பாடபதவேயாப.

நாஅந்

சனி-விருத்தம்.

இம்புத்துளபிபேயொலவியையோசொலவருங்க
னும்மதவருந் துமயிபுபநயவரிசையாகா
மபமுறநிடுமுன்னின்படியுதகேசிரமிருசொல
விமமைபபெறுவலககாசைதவைவதேதுகவெனரு.

நாஅந்

லக்ஷாலதைமுன்னின்படிவைநதேறினரப்போ
தலமாகியசொரகசப்பநிதனிசலாளுதுக்ஷா
னலமாமதிமுதமாநதைநதைபோடுதடைததே
யலராலிமையவாயிராலாததியெடுத்தார.

நாஅந்

தருமாநபிரண்டாப்படி தனிலேறினரண்டா
யிரவானவராலாததியெடுத்தாருநாபமுன்று
முரமாயப்படி யேறினவுடனேயொருபொருகென
வருவானவாமுவாயிராவந்தியெதிர்கொண்டார்.

நாஅந்

நாலாம்படி சனிலேறினராலாயிரம்வானோ
ராலாததியெடுத்தாரபினரைநதாம்படிசொருந்
மாலானதியையிராவாஜெருநாடுகொண்டார்
மேலாகியவாமுபபடிமெலபபதமவைததார்.

நாஅந்

ஆருகப்படி தனிலேறினராமுயிரவானோ
விருதியெதிர்கொண்டார்பினராய்ககையியவழா

நூறுகிய படிசென்றிட நோக்காயெதிர் கொள்வா
நீழுனதி லானேவலகொ டேழாயிபம வாணேர்.

நாகுத

இந்நாலுப டிக்கேசெல வெண்ணுயிரம் வாலேனா
மருசாகநி றைந்தேயெனக சாலாததி யெடுத்தார்
திருமேனிய நவமாமபடி சென் றேனொரு பெரியோன்
வாமேனிய நவமாயிரம் வாணோடு திர கொண்டார்.

நாகுத

பக்தாம்படி செலவேயுயர் பதினாயிரம் வாணேர்
கொத ராகொடை நபிபாலெதிர்கொண்டார்பதி னென்று
முத்தாமபடி செலவேமொகு மொகெனக்குழு வென்றாய்
வீததாம தாய்வானவர் வீறுயெதிர கொண்டார்.

நாகுத

நானுசொடி ரண்டாம்படி கெய்தக்குழு ரண்டா
யாரனாசொதுவாரேறாநபி காலாததியெடுத்தார்
தீர்பபதின்புந் துமபடி செலலபபலாணமாய்ப்
பேரந்தரமாலாதி யெடுத்தாரபிரிசத்தால.

நாகுத

உயநுட்பதினாலாம்படி புறவேமிஞ்குழுவாய்ப்
புயலநதாராலாததி யெடுத்தாரகனபுழமுதே
பயமன்றிநனமுனைநகப டிக்கேசெலவிமையோ
நியலகொண்டெழுபதினாயிர ரிசமாயில்மலகின்.

நாகுதி

கட்டக்திரளாயவந்தெதிர் கொண்டார்பதினாறு
மேட்டுப்படியதிலேயுற மெல்லபபதமவைததா
ராட்டப்பரிவிராசசெல வறுககாயிற னுடனே
நாடடிபபதினா ருபிர நல்வானவர்வந்தார்.

நாகுத

வெண்பா.

பத்தேழாம்பொற்படியிற் பங்கயஞ்சேரும்பதத்தை
வைதகேதறுபேராதே மலக்குகடான்-வித்தார
நாயனபியென்றே நன்னுற்பததொன்பதினா
றுயியராலாததியெடுத்தார்.

நாகுத

கவிவிருத்தம்.

திருவொன்றியபதினென்படி சென்றேனறுக்காயில்
வருந்தா நுடனேபதி னூறுபிரமவாணேர்
முருகொன்றாழுத துப்பணி முன்னைப்பணியுடனே
யரியோனறியமுடி பூண்டவ ராலாததியெடுத்தார்.

நாகுது

பக்கொன்பதுபடியிற்பதம படவேஜனுஜாயில்
சுததங்கொளுவாணோவர் துடர்வாயுளகமுதநிற்

பத்தங்கொளுமுகமரண்டது பனைகொண்முகமொன் றிற்
சுதத்தங்கொளுராகாற்பதுதன்னுலிறைதன்னை.

௩௩௩

விதமாகப்புகழ்ந்தேபதி னூறுயிரம்விண்ணே
சுதபாகவுவந்தேநடிக் காலத்தியெடுத்தார்
பதவினிருபதெனும்படி படவேபறுக்காயி
விதமானமலக்கின்பவு செழுவந்துநிறைந்தார்.

௨௩௩

வந்தார்பதினூறுயிரம் வாணோரொளியாலே
நந்தார்முடிசூடிக்கொடுநன்னெற்றியின்மீதே
யிந்தாரிவற்றாஹானிக ளென்றெயமுதியதாங்
கொந்தார்முடிவானோரெதிர் கொண்டார்முனில்வந்தே.

௨௩௩

இருபத்தொருபடியிற்செல விமைமேயார் தக்குவாயின்
மருவுற்றிகுமுமிக்குள் மதிபோல்வதனமுமா
பொருமைப்படுமனவோர்சிறை யொன்றொன்றதூர்த்
திருவுற்றிகுமொளியாலவா திண்போர்வைபுனைந்தே.

௩௩௩

வருவார்பதினூறுயிரம் வாணோவொல்லா
மருகாகவனைந்தேயெமக் காலத்தியெடுத்தார்
விரேவெப்பிருபத்திரு வேணிப்படிசெலவே
திருவானவர்மன்சாயிறன் செனைத்தாளானோர்.

௨௩௩

பரிபெருடைவெண்பா.

ஆவ்வானவர்க ளுரொனின்மெய்ப் பேறுடையோ
சொவ்வாகுகுலாய்தியைச்-செவ்வாய்
பதுக்குமொழிகொண்டரிதாயப் படைப்புண்டவர்க்கு
கலிக்கின்றபாவினைத்தானே-மெலிக்குய்.
நாகத்தின்முக்கியுயர் நற்கவாச்சுத்தேற்றி
வரிசைஹவலற்கருகே வைப்பார்-பெருகுயி
சொவ்வொருவர்கையிலே யொளியாய் தடிபிடித்துத்
துவ்வல்லலக்கோர்கள்சலஞ் சொல்லியே-யவ்வவர்கண்
மேலோனருளால் விருப்பிநிதிதம்மருகே
யாலத்தியேந்தினு ளன்று.

௨௩௩

இருபத்துமூன்று மேணிப்படித்து
மருமொய்தததாமரைத்தாள் வைத்தார்-கருமத்த
லெத்தியாய்மெலக்கென் றிசைக்குமவர்கூடப்
பத்துநூறுயிரவர்பால்வந்து-சுத்தத்
த்குபிகுசெய்துகொண்டு தண்ணிபுரியிலோ
டசுவாகுக்கேட்பரிவாரொன்றே-வசமாகப்

பாளிகடன்பாவமதைப்பாழ்ப்படித்திப்போட்டவர்த
 னைக்கருவந்துணையாமன்பரென்றே-தூவற்
 சிபுரியில்சொல்லுமதாற்சேணில்வந்தவானோர்
 கவல்வாழியுரியிலுடன்காவலா-யிவரையல்லா
 பிச்சநபியாகவரவிட்டானோவென்னவிண்ணோ
 ரொக்குமொக்குமென்றகற்பினுள்ளன்பா-யககணத்தே
 பேலாஞ்சலாமுரைத்துமெய்குழைந்துவந்தெமக்கங்
 கரலாததியேந்தினான்று.

௨௩௫

வெண்பா.

இருபத்துநாலாமேணிப்படிக்கே
 மருமொய்த்துபுர்பாகம்வைத்தார்-பெருமயசீர்
 பறாகத்தாங்கற்புன்வானிமலக்கா
 மிறக்குத்தாயிலவந்தாரே.

௨௩௬

கவிவிருத்தம்.

முடிபொறுத்தவர்முன்வானகத்துளோர்
 வடிவிருக்குவலதுகைகீண்டவா
 கடிபெருந்தவாகைவிளர்ண்டிடைப்
 படிவார்வானமேழபதினாயிரர்.

௨௩௭

இருவிரற்செடையெய்துமலக்குகண்
 முருகவிழ்ந்திடுமுன்வைப்பணிமுடி
 மநயிமிருளவானாசிறகெலாம்
 பரியமுதனுப்பதித்தசிறகினோர்.

௨௩௮

அந்தவானைவரும்வந்தென்முன்
 புத்தியாரசாலமுட்டிநன்றவர்
 வந்துவந்தென்கொண்டபின்மற்படி
 சிறதைகொண்டிருபததைந்திற்சென்றனர்.

௨௩௯

இருபத்தைந்தெனுமேணிப்படிதனிற்
 மருமச்செங்கரர்செல்லச்சபறையிலாம
 பெருமலக்கின்பிறகேயிறங்கியே
 வருமலக்குமெழுபதிலக்கமாம்.

௨௪௦

உறைந்தவானார்தகடிகுமோதமே
 சிறந்தவாய்ப்புததுமாணிக்குச்சிறகிடு
 மறங்கள்சேரநபிகண்டஜபென்னவே
 திறந்துகேட்பர்நிபுரியிறன்னுடன்.

௨௪௧

மி கு ரு சு ம ா லே.

புகழுமுத்தம்புதுமணிசித்திய
திசுமும்வானைச் செப்பி நிரமக்கொன
நிகழுநந்நபிக்கேசொல்வந்தீள்வினோர்
மகிழும்பேரிசுறையி ல்மலக்கவர்.

உ.கஉ.

அந்தவானவரங்நன்சலாஞ்சொல்லி
யெந்தன்முன்னினின்றலாத்தியேந்தினார்
சந்தமேவிரூபத்தாறெனுப்படி.
விந்தைமேவுபதஞ்சொலவிண்ணவர்.

உ.கங்.

கரத்தின்மீதொளிகாண்டிநம்வாள்பிடித்
தூததல்லாவையுறப்புழந்தேத்தியே
வரத்தினோடுஜமாயில்மலக்குநே
ருத்தநந்நபிமுன்வந்துதித்தனர்.

உ.கசு

பஹோடைவெண்பா.

உதித்தமலக்கின்பிறகேயொக்கவந்தார்திடுவின்
மதித்தபுழமுலும்சலவாத்தோழி-ததித்த
மலக்குடனேபத்திலக்கர் வாணோர்வரிவோவ்வோர்
மலக்குக்குருதிறகு வாய்த்ததே-பிலத்திற்ற
கொன்றெழுவானென்றங் குயர்படுவான்மட்டுந்
துன்றியமுததுப்பதித்துத் தோன்றுமே. வென்றிசெறி
யொவ்வொருமுத்தந்ததூறுளவருபத்குறாவழி
செவ்வியொவியிசுடுமே திடுக்கெல்லா-பெவ்வாழிக்கு
மேலாநபிரர்வர்கன்பேரிச் சலாமுறைத்தே
யாலாத்தியேந்தினோன்று.

உ.கங் (ங்)

பாழாபுஜகுதன் பல்லுடைத்ததாவிருபத்
தேழாப்படியிதித்தங் கேறவே-தாழாப்
பறையிரண்டாமலக்குப் பன்சாயினுமுடி-
சிறகிரண்டோர்சிறநற் சேர்ந்து-நிறைதூலந்
றொண்ணாரோடாயிரமாஞ் சொல்லவ்வோர்முலவனுக்குத்
தொண்ணாரோடாயிரமாந் தோற்றுசிறந்-தொண்ணாரோ
டாயிரநாவுண்டா மருந்தாவனுக்குவந்த
வாயிதழ்நாவாலே வகுத்தோனை-யோயாமந்
சேர்ந்துதகபிகுரைத்துச் செப்பிச்சசலாமெனக்கு
வேந்தியாலாத்தியெடுத்தார்.

உ.கங் (ங்)

காலேழெனுப்படியி நல்லநயினர்காலத்
காலேறவீரங் கசனிநின்றுமேலான

மூர்த்தியில் மலர்க் குழலில் வந்தா ம் மலர்க் கு
மாமழைக்குரோஜா டன் மன்றாடித் தாமதியா

தடியாவாதக் காயுவத்தோய் தியுடனே பின்னும
படியிலுள்ள மின்வாபகளை முடி யாக

கொடுபதெய்தில்லா லெனவே சேட்டி ரக்துக் கின்றநக் லோ
ருதுகியுடனே வாவே ரொடர்ச் சீரறிமலக் குப்

புகழிலக்கமாய வள்ளல் பாரமுதக் துண் ணெலிவு
ததயாமநிபேசுககிண் ணுங்காசி வியாப-பத்தி

மொளியிளங்குடம் மலர்க்கொடுக்கச் சலாப சொல்லி
வெளியினை முன்னெதிர் ததர்மேகம்.

௨௨௭

கலையி நுத்தம்.

இந்நயத்தொன்பதெ னுள் படி வேறவே

வருவர் முன்பில் பறு சிவாயில் பக

கருதினென்ப தினூயிற் வானவா

பெருகவந்து விளைய மாநதே.

௨௨௮

கழுத்திலா பரணங்க திர்பின்ன லே

முழுத்தென னிழுத்தித் தோர் செல்வா

யமுத்துவாய்மை ததயோ வந்தமி

லெழுத்தினுஞ்சலா முயி யற் பினார்.

௨௨௯

இறங்குமெண் தினூயிரம்வா நருந்

நிறங்கொருமந் தியாபமே பத்தியே

கறங்குச் சோபனங்கூறி க்ஷணபெலா

மறங்குச் சோநயிச்சா லததிகொந் தினார்.

௨௩௦

இவர்கண் முண்ணிப றுச்சாயில் லென்பவர்

நவமணிச்சிறை நறநிபுநீ லுடண்

ககல்வரித்தங்க திர்புகரா ரொனப்

புவனமெட்டுப் புசுந் திபுரில் சொல்வார்.

௨௩௧

மன்னுநின்ற வரிசைநயிகளின்

முன்னிள் முத்திகாபெற்ற முசம்மத

கொன்ன விண்ணவர்க்கே கத்தலியப் பவே

மன்னராபெனவான வர்சொல்லுவார்.

௨௩௨

மித்ருகமாலே.

யானுரைத்தசலாமுகசெநிரமொழி
தானுரைக்குவதே விவாதபென
வானர்வள்ளன்மருங்கிறசலாஞ்சொல
வினமன்றிப்பிரத்தியியம்பினா.

உஉ௩

மித்தவானர்பெருமான்சொல்வார்வரு
மித்தவானரெவர்கேளுமவளளவே
சகதமார்ஹமதுமமத்தேர்தகங்களை
பெந்தநாளுமுவப்பேரிவரென்றார்.

உஉ௪

அங்குவிட்டுயாறதைந்சுதாம்படி
தககவேதவுத்தியாயிறன்னுடன்
வாகுனின்மொருசங்கவானவர்
தககளைபேரெலெரிசேருமுகத்தனோர்.

உஉ௫

இவ்ஞநிங்குளையுமிபையோர்சடன்
புலன்சன்வீசபபுகழத்தருதாகுநின்
தலகசன்மாரபாருதாசகேசலந
துலங்கவேதிததுடாநதெநிரொண்டனர்.

உஉ௬

பட்டுடைமெண்பா.

மூப்பததோமார்பட்டிள்முண்டசததாழ்வைத்திடவே
தபபறறேனேவுறையினுடன்-மொட்டையு
தூறாயிரவாசுதோகோட்டிபுகுகாபடைத்த
விருனதூசுவிளக்கேநதச-சுருட

உஉ௭

வவ்வவர்கலாஞ்சொல்நிகரலாகத்தியநத்ப்
பவவமெனவந்தாடவிரைவெவ்வையுற

நன்றாநதாபுடபதத்தாநகலநாபிராபிரகு
மெண்ணுநசெலுமபடியுக்கேறவே-சனமும

வறுகசாயிலவந்தாவருங்காறதையேவச
சறுக்கத்தமுன்னியவாதா-மிறைகச

மலகசவர்குமேபுசலாவத்ததேயெவ்வோர்
தலைகெண்பதுநாவுதா-மலகசும

விதமசமெவ்வெருநாமிதிவிருப்போவார்நாற்
பதினாயிரம்வோர்பாரதிரக-கதிர்சே

மூடிதரித்தோர்மலககின்முத்தினொளியன்னவரி
னிடைமதுமட்டாயினறிவங்குமே-யடவுடனே

யம்மலக்கோர்வந்தேயரிநறசலாமுரைத்தங்
கெயமருங்கிலவந்ததிந்ததாரே.

உஉ௮

கவிச்சுத்தம்.

முப்பதொடுமுப்படியின் முன்னிகழ்செல்ல
வப்பொழுதுசொர்க்கமுன்னிலானவர்கடன்னிற்
செப்புமவர்பேருஜெபுறையிலவர்கடப்
பொற்பதியினின் றுசதபூவையாகள் வந்தார்.

௨௨௯

மங்கையர்கடங்களைமுசும்பதிறநூல்கண்
டெங்குமுளவன் ிபுரிபிறன் முகனோக்கிச்
செட்குமுதமான் திருவாய்மலர்விண்ணோ
ரங்குவருவிண் னின் றெபுறையிலொடு சொல்வார்.

௨௩௦

உங்கடலைவன்பொ ரினுயர்ந்தபறிமுன்னித்
துங்கறிலுவா னியொடு சொல்லியுளையாக்கேண்
மங்கையர்கடன் வடிவைவள்ள லநபிசுண்டே
தங்குபுனிமி திலுமதே தார்களுங்குரைக்க.

௨௩௧

அங்குகையம்வந்தா னொர் பையரைலள்ளல்
செங்குளையன் னளிழி நொண்டுதெரிநிகதார்
மங்கையர்கடங் கண்முனிவன்வா னினி னிடதே தான் றிற்
றிற்கவெ னமண் னுலகுசொ வொளி வீசும்.

௨௩௨

அந்தமடமங்கைய ருந்நிதிறநூல்பால்
வந்தவர்கலஞ் சொ லியு வாய் திறந்துசொல்வார்
சுந்தரமி சுந்தவெங் கள் சொ ல்லரியவாழ்வு
நந்தகிலையா வினொடுநா ற்க்கண்டிகவாழ்வேமாம்.

௨௩௩

எங்கன்கணவன் றனு கையப்படி நடப்போ
மெங்கலாமவுத்தடர் வதிலையெ டநக்காலு
மெங்களுணவுக்கு முடையுந் குழிவுண்டோ
வெங்களின் ன்ரலாத் தை நு உதும்மத தினுக்கியட்பும்.

௨௩௪

பஃறொடைவெண்பா.

என்றவர்களைல்லா மியப் பிபடவடவே
மன்றலிறகுமுசும்பதுசுர்க்கு--வென்றியுட
னலாத்தியேந்தவேயங் குளிட்டுமுப்பதது
நாலம்படிக்குநண்ணவே-மேலாகக்
கூக்குசாய் லெலவேகூறு லக்குததேதி
வாககா னவெம்பரிமே லவந்தனசே-நோக்குடனே
பத்திலக்கம்வான வர்கன்பாங்கில்வந்துநினைமக்குத்
தத்திதத்தியாசச் சலாமுரைத்தே-சித்தமகிழ்ந்
தாலத்தியேந்தவேயா னைந்தோடைந் துபடி
மேலாகச்சென்றோ டவிரைந்து.

௨௩௫

கவித் துறை.

பொன்பதிமுன்னி நி லுநா னிபாயி ஸ்புகழ்மலக்கின்
பி ளவ நவா ரகிரா கட்குமுன் னுனபெருமலக்கோ
மின் லநுபுணணிந்தேப த திலகா விண் ணோர்குளாக்
வொன்பதினோடந்த ந ண்மதிபோன் முகமுள்ளவரே.

2. 反应

பெருமுடிபூண்டுபகத்துக்கிளசாத்திப்பிறுதவகின்
 மருமலர்மேனிதன்னிகரொவ்வொருவானந்தலைப்
 பொருண்முடிநீளமுதபசென்றுமுழர்மொன்முடிமேற்
 நிருமணிமுத்துப்பகிணுலுலைகத்திதறகொன்முடிமே,

256

சந்தவிருத்தம்.

இதுகண்டுபார்த்துப் பின்பு லாடனியை நுகர்வதற்கு முகம்மது கான்
உதவியோடு நியூகிரேடியோடு நுகர்வது வுடனாகவே நடவடிக்கை
நெடுகாதினியை வைக்கவேண்டியவர்கள் நியூகிரேடியோடு
முதல் நுகர்வதற்கு முன்பு நடவடிக்கை நடவடிக்கை நடவடிக்கை நடவடிக்கை

25. 4/

நபியேயும் தும்பிதவங் கலமா மறதச் சீரா¹⁰
செவி சாகவநிக ித ஆல துன் செய தவா¹¹ ரக்கப்
புவி மிதிவடசென றுலி¹² நு¹³ வபா¹⁴ நு¹⁵ னீண¹⁶ மிண்¹⁷ னீண¹⁸ நிற்
தெவி சாரமுகவ¹⁹ ரொ²⁰ வர²¹ ரதங் தவி²² சி²³ வ²⁴ ண²⁵ ட²⁶ ட²⁷

254

சித்தகாகளிதொளா லோடிபுரீ லலதுயாசெய்வார
சுகதகுஞ்சொப்புறுமைப்பதிருனிவா மநிதொய்
சுகதங்கொளுமுனான்ளபிற்கோண்றுபட்டிருநுவ
ணத்ததநநதியேபென்னதன்மெதஉமெப்பூதார.

உதயி

வேண்பா.

அப்படி மேற்கொண்டிருப்பது சமரச்சூழ்நிலை என்பது
விப்படி வகைலாசகுமாரதேவயுப்பாசகா
டாறுபடியுமிதிகாரண்டாதுவழியிலங்கே
வீடுகவந்தர்வினாண்டி.

293

பாண்டிநாட்டவெண்பா.

பத்திலங்கம்வானவர்கள் பக்கவிலவந்தார் குவிந்த
வத்தனைபேரேயெனியெல்லாமாபரணை—தகதி
பொளியிசுமாபரணெய்வொன்றுதன்னை
வெளியிசுமாவுபலநேயம்—தெனியேறு
நாவொன்றுதேர்நலகுதன்னியையாமலன்கோ
வோவுதகபிசுந்தகுவிவாய்—மேவி

மேல்குதர்ச்சொல் சொல்லியிருக்கொள்கைவரவேண்டுர்
தமக்கு வேண்டியவைகளைச் சராரி சொற்களெனவாய்த்
தமபயிபுறவொருபிதமுனை நேசிறகுவின்ற
வழம்பெனறாவானவர்க்கொணுமறு.

252

சந்தவிநாதம்.

மஃபதொடேழுபடி சூன்மிகுமுனித்தகன்மன்சாயி
 ஸப்படி மிதி லுவத்த மிதநீனா நகவநகடவரு
 மெப்புவானவந்ததா நாளாயிமொவ்வொருபேற்றிகே
 செப்பளிதேபடினாயிரமவானவசோஷிதகின்னோ.

297

வந்தவனோர் தமலக்ஞகங் வள னமுதற்மதுமேன்மொழியுந்
சந்தரி குஞ்சலவாத துனைபொய்மினதாரமுனில்லவப்பவரென்
தக்கார்தமரசன்சொலவெவ்வள ராமமுதன்நபிகா
மிந்தமலகஞ்சுகன்சுன்னிலைய திவனோதெனவோதுவரே.

2099

எதிதனை நோக்கி உட்கார்ந்து நிறைந்து உரை பேசுவார்
மாதவமானடி உயிரி உயர்வு மதுவானாமிரபெய்சிகென்
நீர் மொழிநாதரின் உயர்வு மொவா னொமாதெதெ தெகாண்டிடவே
பீதமிதி படிமுடிபெதெகெட்டி லெயின் புரிகுதனரே.

2.5.3

ஆனுகாரணபடி ஏறாவிட்டால் தரப்படும் தொகைக்கு
உடனடியாகவாவது தரப்படும் என்ற சொற்படிமுறை வரிகள்
கூடிய சிசுகொள்கையைப் பின்பற்றி நினைத்துக் கொள்ளும்
நாடுகளைப் பற்றித் தரப்படும் தகவலைத் திரட்டிப் படிப்பவர்கள்.

278

தேர்தல்களானதால், நியோஜிதாந்துது நகரம் பரவானவரை
யேகனானது நிரமகிஷன் லா வசேரீ பரதெனாவேபொழிவார்
வாசுன நீபயிவாசுபாந பானலா ஏட்டினைவை
நாநமெய புபாபுபபபெகாநிவாசுபநநபபுசென்றனே.

உருவ

மேன்றென வளர்ந்திசுநாநறொரிசெய்தவெனாந்துசொல்வார்
மல் தல்பி நதந முசுபாதனை நாமவாமயசா நுகொள்வீ
சென்றவாசெயபிடிலேயிடுவொடுவையுபுழாநாமென
வென்றியுமககு மகமவாதுவெனெ லுநாநையுமெனறனசே. உச

உதா. 2

வரிசைசாஹஸ்ரேருவா ஃசனி பாமித்ருவாழ்வு மூங்கிதைறியோன்
 விசிவோட விதன அவிண்ணாபிபு நமஸ்துந் கமுபுமமதுவே
 யரியவனு ஃசுயாசீநு முபு ததவயா ஃவநமுபு வநகோர்
 பெருகியின்பதின ஃலகமுபு நபெறறபுமமதுவீர்.

255

வல்லவாகக் கவனிப்பதென்ற முகம்மது ரொனலோ
செல்லியவானாகவே இருக்கட்டும். உட்பதமலி குளார்

சல்லமலக்குகளான வர்தாண்டிகனன்மையுவந்தவரென்
தெல்லையில்விண்ணவர்கொல்லமலக்குகளிபாருமெனைப்பணிந்தார்.

கொச்சகக்கவிப்பா.

நாற்பதாம்படிச்செல்லச்சம்ஹையிலாம்
நல்லவானரென்முன்வந்துசாலிகா
மார்க்கும்வள்ளநடியேயிங்கேவலா
லறமுநன்றிபுவிவாண்டங்கலும்
பார்க்கவேவொளிபெற்றதுமக்குள
பாரமானவொளிவுகொடேயென
ஹுக்கமாகப்புழுவிரவர்களா
ரோதுமென்னச்சிபுரியிலேதுவார்.

உருக

நேர்வழிக்குத்தலைவிரிவரென்றே
நிழ்த்தலைபத்துநூறுயிரம்பலக்
கோர்கள்வந்தக்கிறங்கினரங்கல
கொக்கவந்தபெருவானவரெல்லாம்
பார்கள்வாணம்படையுண்டநாண்முதற்
யணிந்தசென்னியெடாமல்வணங்கிய
பேர்கள்வந்தெமக்காலாத்தியேந்தவே
பின்புகாற்பத்தொன்றும்படிசெல்லுவார்.

உருஉ

மண்ணையெண்ணினுமண்கலையெண்ணினு
மனழையெண்ணுமந்தளிரப்பக
லெண்ணையெண்ணினுநழிகையெண்ணினு
மிலங்குநாற்பத்தொன்றும்படிதன்னிலே
விண்ணில்வானவர்ஸப்புஸப்பாகவே
மிகுத்திறங்கியதெண்ணதெனலையுமோ
நண்ணிவானர்சுப்பிங்கொடுமேவா
நபிபுல்லாஜிபுரெலெங்கேட்டனர்.

உருஉ

கலை-விருத்தம்.

வந்தவானவாரொனவாப்திறந்
தந்தநேரஞ்விபுரீலறைந்தன
ரிந்தவானரையேகன்படைத்தது
சிற்தயாரப்பணிவிடைசெய்யவே.

உருச

தடங்கொள்வான்புவிதன்னையமைக்குநாட்
டுடங்கியிந்தச்சுரொவ்வொருவரைத்
திடங்களாகத்திரட்டிக்கவமல
திடங்களன்றித்தலையெழுத்திலார்.

உருரு

மாகமண்ணையமைக்குமந்நாளினா
பாகிநிப்பவர்பாகுகின்றினின்று
ராகுமென்றநியாமனல்லாசையா
லேகனுக்குததகபிகையபுவார்.

உருக

ஈநிலாநிசுறுபீமலக்கவர்
சூறதுதுமட்டேசொற்றகபிகு
மாநிடரர்கண்மறுததுரகுறுநிலை
பூநிலாதவரெக்கமரிப்பரே.

உருக

மூதநிக்தவர்மூன்றனுந்குழ
லூகிலொச்சுபிர்பேரனவானவ
ரத்திலைவல்கொண்டவனுயிர்கொடு
நீதியாகவிளங்கிநிப்பர்களை.

உருக

இந்தவாய்மையிபுரீவியம்பவே
மந்தரப்புவள்ளன்முகம்மது
பெருதலுமமத்துமிப்படி யோமரித்
துநதிமோடயாததும்பெறுவாரோ.

உருக

அலைத்துமிப்படி க்தாளல்லருமசே
பெனச்சொப்புடனென்னிற்குறி வின்னோர்
களைந்தகதககடல்புடைபேர்தகபென்
மனத்திலெண்ணெம்கிழந்தென்கொண்டனர்.

உருக

பல்லொடைவெண்பா.

வள்ளன்மசட்டமகசவாக்கருடன்சொல்வர்படி
நெய்விபநாற்பநதிரண்டிநசெல்லவே-யொள்ளிமைசேர்
லாபியாயில்மலக்குததாமவநதாரமலக்கு
வாமமுடியேநிதிதேதார்பாபுடியேம-பிசுமத்
தமுததுமுததுமாய்விசுனபுனியுடவானு
முமுக்கவொரிவிசுநிற்குமுட்ட-வழகதுபணி
யொவ்வொன்றுகளுள்ளையுயர்ந்ததுனியாவடங்கு
மவ்வளவதாமணிக்குண்டாம்பெருமை-செவ்வி
வெனிமலககுக்குள்ளதிருமேனிபலவன்னமா
யொளிவெறிகுவேயெதிரகொண்டுன்னித்-தெனியுடனே
சானரோடுபிக்குச்சலாமுரைககநாற்பத்து
மூன்றாய்படிமிதித்தார்முன்.

உருக

முக்கியஞ்சேர்நாற்பத்துமூன்றாய்படிமிதிக்கத்
திசுக்குசுனிநின்றொளிவுசேவநது-மிக்க

விவர ரிவாரென்றென்னவொளிசேட்கச்
 சிபுரிலொளியுடனேசேர்ந்ததேயில்வா
 ரகும்பிறகுவிவந்தாமரங்கென்றதே சிலவன்
 திருதினெனவந்தவொளிசெய்துநீர்வா
 படைத்தோளிராச்சூரிப்பட்டாசீனந்தான்
 கொடுத்தோனெவன்னவின்னோசேராண-
 ரொக்குநிப்பட்டமிவர்க்குள்ளசொற
 திருசுளில்வந்தவொளிசேரவே-
 யாதமுக்குமிளையிசையன்டாங்கொ
 ரோதியிறைவாரெனனததுநிர்-
 ஐபுரீயில்பின்னுதிந்தசதிசைசெய்-
 நபிதனையும்பொற்றிரலிலா-
 பெல்லாநம்போற்றவிலங்குநயி
 லுல்லாவணக்கதகொருகு
 வல்லோர்கண்கமற்றேரார்
 பெல்லாவணகார
 னழிவந்தவள்ளன்முதம்மதெனவா
 ரெழில்செண்டுசொண்ணா
 ரசந்த.

உ ௩ ௨

கவித்துறை.

சொன்னபிறைப்பத்தாநாலாம்பயிற்றுடங்குவொன்ற
 பின்னதிருபயிசேட்டேனமளிபெருந்தொ
 னென்னுறுப்பொன்றுமுதவாமன்மா
 னென்னதுபோல்நடுங்கித்தான்விண்ணோ
 ரொருபுபென்றான்.

(1)

விண்ணோர்தலைவெனையினையே
 மண்ணோரும்போற்றுமுதவாமன்
 மண்ணுனதின்றிச்சிபுபெரும
 ரெண்ணுபயிசந்தபின்சண்யிலொ

உ ௩ ௩

அக்கிலவருமலங்கேகர்தலை
 மங்குமலங்கேயிற்சங்கிலையோ
 மங்குமலவற்பையனிதரைவான
 கங்கையத்தாங்கியம்கழுததே

உ ௩ ௪

பொற்பெருஞ்சங்கிலிபூட்டிய
 மற்பெருமாமணியால்வால்பு
 கற்பெருமாமணிக்கமுத்தோ
 கற்பெருமாமணிக்கமுத்தோ

உ ௩ ௫

கண்ணிக்கமுத்தாமழுத்த
 கண்ணிக்கமுத்தாமழுத்த

நீணித்த வேர்தலை பைப்பிடித்தே யங்கு நிற்பவரோ
டேணிப் படிவரு வாடுனா நிருபகி னாயிரோ. (உசுஎ)

இருபகி னாரைம வாடுனா முச்சங்கி யிட்டவர்கள்
மருவு மவர்கிறைத தூவகை டான்பச்சை வன்னமதிற்
சுரித நஞ் செ மபவ னங்கோத் தொளிவு துலக்தஞ்செம்மை
புரிதரு மொவ்வொரு தூவலின் கீழொரு நாவுமுண்டே. (உசுஅ)

தூவலின் திழிநி தழ்வாய் செறித்துத் துளிர்த்தெழுந்த
நாவத னசத்துப் பலவிக மாகவு நறறசுபி
காவலு - ன்மொழிற் தெல்லோரும் வற்கெனம யாசரித்துத்
தேவர்க ணின்றபி னுற்பத்தைந் தாம்படி சென்றனரோ. (உசுசு)

சென்றபி னின்னஞ் செலும்வழி தானெவ் வளவுசெப்பி
மென்றவர் த் றெடு நகநபி கேட்க வினையவர்கோ
னின் னுமொழிந்கனர் நீணபி யேபற்ப நேரமல்லோ
சென்னமின்னஞ் செலும்வழித் தூரத்தைச் செப்பரிதே. (உஎய)

செப்பரி தென்றின் னேசில வானர் திருதிடுகென
வப்படி தன்னரு காகவந் தார்க ளவர்களைனக்
கெப்படிச் சொல்லி திறைக்கே தெரிவ தெரிமுகத்தோ
ரொப்பொடு மணிதகல் வான்புவி யாவு மொளியிடுமே (உஎக)

ஒளியிசும் பற்சை புடைபோர்க்க வானவ ரொக்கவந்து
வெளியிடு தன்னி னபிடுகே சலாஞ்சொல்லி விண்ணவர்கோ
னளியிசு மாலை நபிய சலாகதி னரு மபிரத்தி
தெளியிசு மாய்செஸ் லு மென்றா பிரத்தியுஞ் செப்பினனே, (உஎஉ)

அவ்வான ரொக்க நபியே யுளையின் றரியதுய்யோன்
கொவ்வாய் வரிசையில வைத்தான நருவக சேரத்தந்தா
னின்வாய் சொல்லச் சபுறபி லேயிவ ராடுனவே
குவ்வா னதுக்குண மழைகோ டிறங்குப கூட்டமிதே. (உஎக)

பஃறொடை வெண்பா,

மாரிவரி சிக்கும்விண்ணோர் வந்துசலாஞ் சொல்லிடவே
வேரிவரு சித்திபுய வேதாம்ப - ரோரிவரு

நாறபத்தா றுமபடியி னண்ணவே சர்சாயில்
சீர்ப்பேற் றெளிரிடுவாட் செங்கையிற் கொண் டார்ப்பதத்தை

யார்க்குஞ் செயுமிறைபை யங்ஙனே யவரொருக்கா
லோக்கந் தசபிகுறைய தேதகவே - யூக்கத்தான்

முன்வா னகத்திலும்பா முத்திகொடும அல்லாவை
யென்வா றுப்புகழுகழக் கேத்துவார் மன்னானே

யெம்மை யுடையவனே பென்றமழி வற்றவனே
தும்மை யுடையதொரு சொற்பொருளே - செம்மையுட

செல்லாத் தையுட்படைத்தி ராஜசுங்கன செய்பவனே
சொல்லா வரிபவனே தஞ்சானே - வல்லா

யருப்பமுட னேயுருப்ப மாறாக நாயகனே
பெருப்பமுள வானநல போபூமி - விரிபபாம்

பதின லுலகினிடைப் பட்டவைபா ருக்குமே
விதகர யிராஜசஞ்செய் வேந்தனே - பதமா

மரிய பெரியவனே யன்பாக வேபடியார்
விரிய பிழைபொறுக்கு மெய்ப்பொருளென் - தறுஷையுடை

யோனைமுனின் வானிலுறுவமும பராபோற்றிடவே
பானிவரு சமஹாயில் பண்பினடி தான்பணிநது

மூண்டசுலாஞ் சொன்னதறபின் முன்னபிரம் பததேழா
நீண்டபடி சென்றார் சினைந்து, (௨௭௪)

சந்த விருத்தம்,

நலமாகிய படி சென்றிட நலமானான் சாயில்
வலபாகினில வருவாபதி னூ யிரம் வாணோர்
தலமேழையு ம விடைகொள்ளொளி சட்டைப்பணி பூண்டே
கலைபேணிபு னைநகோரொளி கதிரகொண்முடி வைத்தோர், (௨௭௫)

பதியொத்தொளிர் முடிபொற்றவர் மறையாயகனுக் குறுஷா
வீதிப்படி வந்தாதினைய யன்பொடுபு பழந்தே
யெதிரகொண்டிச லாபுந்சொவி யேசோபன மொழிய
முதிருப்புழ் லுபுரீலொமி மூப்பாநபி கேட்பார, (௨௭௬)

பறையாயது குறுஷை திய வாணோர்வ ரெனவே
யிறையேறவிபு ரீதொனுவ மொழிலாயுபு விவாபேர்
பொறையானமிது மிவையோ னுபா புகழுமமறு ஷோனிபா
னையாருயிவ் வாட்டுவ மை நனறுகவ மைததான், (௨௭௭)

என்றேபவர் சொல்லாபதொ டெட்டார்படி மீதே
மன்றார்முகம மதுவென்ற ின மலங்காமறு யாயில்
சென்றாரிவர் மன்குநாற்றிவை சேரக்கொடு வருவோர்
குன்றாதவ ருடனேசில குளிர்வானவர் வந்தார் (௨௭௮)

பனியாலவர் முகமேகலை பருதித்திரள் புனலா
னனியாறுதல் பலளங்கொடு நற்கரற்றா ளத்தாற்
றுனியாவுள கோணத்தொடுதடர்வா னுளகோணிற்
றனியாகிய வினையோன்றனைத் தகபீகுசெய் குவரே, (௨௭௯)

இவ்வானவ ரெதர்கொண்டபி னேழேழுயர் படிபிற்
றவ்வாமொழு நபிசென்றபின் றுணைவரு மணமொன்
றவ்வாசம தானக்கபி அல்லு மதுவில் லாகி
செவ்வாய்கொதி மொழிபச்சிபு ரீலேமணஞ் செப்பீர். (உஅய)

நறையேதென நபிகேட்டபி னல்வானவர் சொல்வார்
பிறைபாறு நன் மடமாதர்கள் பெருகும்பிறு தவுசி
னுறைவாசங் லொருவாசலை யுக்காயிறை திறக்க
மறைபோர்புகழ் மணீவாசவில் வருமாமண மென்றார். (உஅக)

உறு 'ள்' பிறு தெளசானது மும்மைக்கொதிம் வரிசை
பெறுநீன்பிறு தெளசைக்கொதி பெற்றீர்வரி சைபெனக்
சிறைநீளிப றிபுரீன்மொழி செப்ப புள இதமா
யறநீளிப படிபன்பதி லானுர்மொழி கேளுர். (உஅஉ)

மால்சென்றிதி நபிமுன்பினில் வானின்றுப் சம்தா
யில்வக்கனர் நாலாம்வெளி யிறைமேயர்நளின் முன்னி
மேல்கந்தசம் தாயிலவர் வேந்தாஞ்சி புரீலே
பால்கின்றும துடனேவரு பவரார்செரனு மென்றார் (அக)

பாவப்பெரு மிநளுக்கொரு பருதிக்கதிர் போல்வா
ராவிகுறு துணையாகு மதுநநபி பிவொன்
மேவந்திபு ரீல்சொன்னபி 'னி'மையோசெ லல ரிவனா
மேவிப்பெரு நபிபாயிறை விடுத்தானேசொங் மன்னே, (உஅச)

அரிபோன்விடு பிறருவிவ ராமென்றனர் ஜிபுரீல்
விரிவாகுப நாலாம்வெளி விண்ணுர்பதி சொலுவா
ருரிகாகிப தலமிதிடை யுபரும்பிவ ருக்காய்த்
துருசாகிவ வரிசைப்பலன் சொல்லத்தொலை யாதே, (உஅந)

பின்னுஞ்சிபு ரீறன்னொடு பெருள்வானவர் மொழிவார்
மன்னுஞ்சிபு ரீலேபுகை வல்லோனின் டக்கின்
மின்னுவரி சையிலவைத்தனன் மிக்கபிலர் தன்மபிங்
குன்னும்வரி சையிலவைத்தன னொருவன்புக முடையோன். (உஅசு)

ஒருவன்புக முடையோனெனம யுடையோ னுயர் துய்போ
னொருவன்பழு தற்றோனொரு வினைவுக்குள் டங்கா
னருமருவ விமையோன்றனக் காணோயு பர்த்தித்
தருவன்வரிசை களென்றிறை தன்னை கதுதி செய்தே, (உஅசு)

மின்மொற்றிதி நாலாம்வெளி விண்ணோடி பணிப
வன்பக்தொரு படிமீதினி லானாபு துல்லா
மன்பெற்றிடி மகனாகிப வள்ளன்முகம் மதுபால்
பொன்பெற்றிதி படியிற்சில் புகழ் வானவர் வந்தார். (உஅஅ)

வருவானவ ரறுஷின்னெளி வாநூற்படை யுண்டோர்
பருமாமர கதாரமணி பசிமேனிப ரவரோ
டொருமாமணி யஃகேநறை யுறவீசிப பொழுதே
வீரிமாமணி வேதாமபரும் விண்ணோரெவ ரெனார், (உஅ௫)

அண்டர்க்கிறை மொழிவாரிநை யருள்சேர்முதம் மகிவ
கொண்டற்சுடை நடிபேயிறை குதறகெரோளி வாடுநார்
தண்டறசெயு மடியார்கள்செய தெளபாலதை நிதமுந
தண்டிக்கொடு போடவானவர் தாமாயிவ ரெனார், (உக௮)

அறுசீரக் கழிவடி யாசிரிப விரந்தம்,

சிதறந்துல் முந்தகாவாம செம்பொரு மிலகை கன்னிற
குதறக்கார நென்றல் வீதங் குலவுமடி கென்றதனை
யெகிரற்ற துயயோ னிககே யெவினா னுமகரு வீச
வதிரிட்ட தெனறல் வீச பழகிப மணயீ டென்றார் (உ௬௧)

வெண்பா

மின்டு ப்ற வானர்வினா மேவியெதிரா கொண்டதற்பி
னன்பத திருபடியி லாகவே - யினபாயச
சறுக்காயி லமமலக்குச் சாயறுயா யீனுடனே
வறுயாயி லென்பவரும் வந்தார், (உ௬௨)

ஓவ்வெ ருவர் தம்பிறகே யொக்கவரும் வானவர்கள்
பவ்வமெனப் பத்துநா றுயீரவர் - குவவதையே
தலைநோக்கி மேற்சிறகு தான்வெளியை நோக்கியே
கலைநோக்கு நந்தியைக கண்டு, (உ௬௩)

கையாரக் கட்டிக் காதலிற்சொல் வார்தமக்குத்
துய்யோன் தரும்வரிகை சொல்வதென்னே - மெய்யாய் வினா
ணாராககும னேயுமக்கு முமமோடு முறறவர்க்கு
மாராய மென்றெதிர்த்தார வந்து. (உ௬௪)

அன்பத்து மூன்றாமபடிக் காலநபி தாஞ்செலவே
மின்பெற்ற வேழாம வெளி மலக்கோ - ரன்பே
தருநதலைவ னாகுமக ஜியாயி லம்மலக்குப்
பரிந்திலங்க வந்தார பணிநது (உ௬௫)

சீரா மலக்குடனே சேர்ந்துவரு வார்முப்பத
தீரா யிரருமக் கெய்தினா - ரோரோர்
மலக்கோர் தலைவைத்த மாமுடியி னீளநதான்
சொல்லக்கேண்மின் யார்களே குழந்தை, (உ௬௬)

வானர்முடி நீளமது மன்னிபுரீன் ஸையதின
 வானமுழற் தானறுபு தாகுமே - மீனமிலா
 முடிபொன்றி னுணறு முகங்கூத்தி வைத்தான்
 பிடிபின்றி வாழுமொரு வேந்து (2 சுள்)
 நூறு முக்திலொன்று நற்புனியை மூடி மிச்சந்
 தாநாற தாட்டைவழி காணுண்டே - ஓணுறும்
 வாக்காழு காமதுதான் மாபுதுமை யீல்தனவே
 தாக்காஞ்ஜிபுரீலுடதே தான், (2 சு அ)
 மன்னே ஜபுறயிலே வல்லோன்தான் வரவிதிக்க
 சென்ன புதுமைபின் திடுகன்றே - சொன்னதழிசின்
 மன்றார் முகமதுவே வானோர் பெருமையின
 நன்றாகக் கண்டதிலே நரம். (2 சு க)
 புறயிலொரு நாழி நகயி லென்னகாண் டிரெனவே
 சுரர்கன்பதி பெயமுடனே சொல்லியே - வருவார்கண்
 லெனம சலாமைத்து மெய்க்கவே பைம்பத்து
 காலம படிமிதிதேநாம நாம், (2 சு ஈ)

மட்டுச் சந்தவிருந்தம்

அன்புத்த நாலு டி சென்றிடுபொ தடர்க்கி னின்று மொளி
 வென் முன்புறறி நங்குமது நின்றிடுக வானின்முகின் மேலினிலிடித்
 த விடிபொன், மின்பெற்ற வானாபுது துங்குளென வேமிகுதி சத்தம
 க் கொன் ததிரவே, யென்புத்தி நெஞ்சமிடி சண்டிடுமம் மஞ்ஞையெ
 ன, வுட்பய மிகுந்து விடலால். (2 சு க)
 பபர்கின்ற தேதுநபி பேயிர்க வானவர்கள் படியுந்மத் கோவொடுமை
 யும், அயர்வன்றி நிததியமு நேசித்தி றுக்குமவர் தான்காணுமென்ன
 விமையோ ருயர்கின்ற மன்னருரை செய்திடுபோ துறுமாரி தானெழ
 வுரீன வார்பயிர்கண்ட தென்னநபி னுர்கிழவு கொண்டரிய படியன்ப
 னைநதி லுறுவார். (2 சு ஈ)

படியன்ப னைந்திடுபி சென்றிடுமப் போதுபல பவவான
 ரந் தரமதி லடறங்கு பூவைவெளி தன்னேப் படைக்குமந் நாட் டிட
 ங்கி யவர்கள் சடமொன்றி மொய்க்தசிற குக்குளின் மிகுத்தலையை
 ததான் புதைத்து வெருவி முடிவன்றி யுள்ளவிறை யைத்தான புழி
 ந்தவர்கள் முழுதுந்த கபீது செயுவார், (2 சு க)
 அவர்கங்கண் மேனியவ ரெண்ணிடுதலன்றியே பயனின்ற வான்த
 லையுங் கவர்கின்ற கண்கள்கொடு தான்காண லன்றியே கண்ணீர்க
 ளோடுமருவி பெவருந் தேரிந்துமறி யாமலுமே யஞ்சியே யிறையோ
 ன்றனக் குருகியே தவிர்கின்ற தன்றிமிக வும்பணித லன்றியேதானே
 சுருது செயுவார் (2 சு ஈ)

ஆகாரமின்றியுறு மாகாசமின்னி லடர்கின்றவா னவர்கடான்
 மாதாபி தாவுமிலை யாகியுறு துய்யவொரு வல்லோன் மலக்குகளிலே
 கோதான தற்றஅம லேதான் மிகுத்தபல குளிலான ராகுமவந்தாமு
 னீதாக நின்றொழுவாரே மரிததினகு ட்நாரர் கியாம மளவும், (2 சு ஈ)

மி கு ரு சு மா லீ:

இறையேவல் கொண்டு பிசுறுநீடு, றிரண்டைக் கேட்ட பொழுதே சி
றைபான துக்குண் முழுகின்ற சென்னி திசிலென்றெடுத்து மொழிவா
ர் பொறையு லுயர்ந்த விற்றையேயி யாங்கன புனலாறுகண் சொரிய
வே முறையால் வணங்கு பகதிந்கராளின் முன்னிற்கவேணு மென்
வே (கூடக)

முன்னிற்கவேணு மெனவேவணங்கு முதுவானர் பேர்சொலுமென்
முன்னித்துணைந்த நயினர்கமக்கு முபாவானர்கோ னுனாசெய்வார்
சென்னிக்குண் மொய்த்த சிறைவைத்தவானர் திருநாமமாலிலெனவே
பின்னிற்பெருந்த கடலொன்றுகணி பெருவாரியைக் குறுகுவர் ()

பூமிக்குள்ளு கடலிறநித்த போர்நன் திவண் டறன்மீன்
றாம்பெருந்த வளையிப்பித்ததை தசைபட்டைமட் டிகையினே
டாண்மக்கணங்கள் புழுமற்றுமுப்பு மந்தப்பெருங் கடலினுட்
சேமித்திருக்கு மழையூடுவீழூ தேனாக்குமக் கடலதே, (கூடக)

அக்கக்கடற்கு னொருவானர்நிற்ப ரளர்காற்பாணடை யதின்கீ
ழித்தப்பெருந்த புவிபேழடங்கு மினாரீப்பாணடை யளவா
முந்திப்பெருந்த தலைதான்னிதிநத வுடைபோனுயர்த்த வறுவைச்
சந்தித்திருக்கு மதுகண்வேள்ள றுனையிகப் புதுபையாய். (கூடக)

ககனோர்கமக்கு மாசேயெதித்த கடல்போன்மிகப் புதுமையைப்
பகர்நேருதித்த திலையென்றபோது பனிமேனியானர் மொழிவார்
நகரீதுமிக்க புனலேபழைந்த நபிரீயபெறுந்த கடலுன்
செகமேலவெளிகு ளிடைபில்லையகிற் றினமிகசெழுந்த பகலோன்

எழுவானினின்று படுவானிலேக வெழுபூடுமூர்வை பறவைக்
குழுவாமனிதந் திவைபொக்கெவந்து குகையேவெடித்த புகையா
முழுவாரிதன்னை யிறைபந்தரத்தின் முன்னுள்விரித் துலவவமே
னழுவாடுகித்து மறையிட்டதேது நாருக்குநன்றி செயவே, (கூடக)

ஏணிச் சிறப்பு முற்றிற்று,
——— (*) (*) (*) ———

எழுவான்சிறப்பு.

வானோர்கண் மன்ன னிவைசொன்னபின்னர் மறைவாரியு இருகவே
வானோமதற்கு னிருகால்கரங்க ளண்மேனிரோம நனைபா
மீடுகுலாசி தனைவிட்டடுங்க விரின்முன்னின்வான மருகே
போடே மவ்வானின் மணிவாசன்மீது புதுமைக்குழி மிகுதியே

ஒளவானபீது பலவெள்ளிகண்ட ததினோர்யெருத்த கயறான்
செவ்வானவீதி யிருபக்கோடெழு திகழ்காதமுள்ள தெனவே
தெளவாமொழிந்த பாடியோகடந்த கருமானயார்க ளுடனே
குலவானதுக்கு நெறியேந்தாத்து கோமன்முகம் மதுசொனார் ()

முன்வானிள்வாச னிலைண் செம்பொன் முழுதோர்நிலைக்கொருநிலை
மன்பானவுள்ள னபிசொல்வா நூறு வருடப்பெரும் பயணமென்
நின்பானவாதி திருநாமமான வினிமைப்பெருத்த கவிமா
வன்பாயெழுத்து மெழுதுத்துலங்கு மவ்வாசன்மேற் பாடியிலே ()

சந்த விருத்தர்,

முழுநிலை வாசற னக்கொரு வானவர் முன்னிலைவா னவரோ
டெழுநி னுபிசை வானாடு நுப்புவெ ரிந்தபெருத் தடிகொண்
டழகிய வாசலி னிற்பாப சாகச ளாசினி வாசல்சளி
லொழுதுளவானர்வெளிக்குளவருட்பொழுதுணடைநெருப்பெறிவார்,

அக்கத வானதை வானவர் தட்டவ நங்கடை காவல்செய்வோ
ரிகதடை வாசலி டசெய்யு மே டெவ ரென்றபி னேழிபுரீ
லக்கடை காவல்செய் வேரொடு கொல்லா குமமது காழுமென
மக்கமில் வாழுமு கம்மத ரோவென வாசறி மந்தனரோ (நாயகர்)

சடைவிட வேகபி வானவர் கோடுகுதி ககனகர் மீதுசொல்வா
ரடன்முனின் வானமு மர்ப்புவி தானுமை நூறுபெ ரும்வருட
நடையுள தாகூர் வானில டைப்பக லின்றிடிவல் வளவா
மிடமுனின் வானம தற்குடு பெருமற பீடகன வேமொழிவார். ()

அக்கத னத்தைய மைத்தன னுதிய கிற்புன்க யாலதனுண்
மக்கமு கம்மது சென்றிட வேமுனின் வானி னி டங்கனெலாந்
திககுத டோறுமி குத்துக ணங்க டிரண்டொரு ஓசைநனை
வைக்கவி டங்கன தின்றி நெருங்கிய ணங்குவா வானவரே, ()

எண்கள தன்றிவ ணங்கிய வானரி வர்க்குந் திப்படவே
வண்பயில் பொன்குரி சானதி லேயொரு வானர்மி கப்பெரிதா
யொண்கொடி நுப்பதவ் வானவர் கம்மையு யர்த்திடு பூமியுடன்
வீண்பதி னுல்ல கததைபு மாதிவி முங்கென வேவுகிலோ. ()

இலகிய வானவர் வாயத னுக்கிவை யேதென வேயொளிதா
மலையுது பூவினவெ ளிக்குளோர் மோதிரம வந்துவி முந்ததுபோல்
பலன்மிகு வேர்வல பாகிடை யேயெழு பதுமணி மாளிகைதா
னலமிகு பொன்கொடு மெழுபது மாளிகை நற்புக ராவிடபால்- ()

வானவர் முன்னெழு பதுமணி மாளிகை மரகத மணிகொடுபின்
றுனெழு பதுமணி மாளிகை யிலகிய தண்மணி யர்னகிலே
யானவர் பெயர்சொலுமெனநபிகேட்டபி னமார்கள்கோன்மொழிவார்
காணுல விவவிமை யோர்முனின் வானுள கருகுலம் காப்பவரே, ()

காவல்செய் வேணாய் தெதுசல பொழி கடகொய் பும்மெனவே
தூவன் மி குஞ்சு புரீலசெல்ல தானபி செறதொளி மிகச்சும
பாவுமி கற்கெதி ருறபி ருதி 1 கந்தூர லெகலெலா
மேவு ம மக்குமு மருவ ருசுமி கபடெரி மென்றனர். (௩௨௨)

வெண்பா,

பொற்கிரிபோ லாசனத்திற போந்திருசூம் வானருடன்
வறகந்தி னாமுகம் மாரிசூ னமகுணத்தாற்
சீர்க்குலம் கோழந்தாற் றீக்கிலுள்ள மாளிகை
ளாகக்கொ மெனரூ ரமானது. (௩௨௩)

மணங்கொளம் சாநீன மகளாசி யாவுக்
கிணங்கு மணி மாட ரெழுபதாந-கணங்கொண் முகிற்
செங்கைக குணலது செலவிகதி ஐாதமக்குச
சங்கைபபுக முமமெழு 1 தாம, (௩௨௪)

மருக்கொளமி 1 ருனி 1 மகள்மறிப முககு
மிருககு மணி மாட ரெழுபதாந-திருக்கலவு
தாமமுடைய செலவி துலபாததி மாதமக்கு
மாமமுடைய விலலெழுப தாம, (௩௨௫)

அங்குகின்று விநதுளிபா வாலாநை யாலநதி
செங்குலனைக கண்ணுற நெரிசிகதா-ரங்கே
சுருக்கமாய சுக லெலன்று கோன யவது போலே
யிருக்குமா மிபபூ விடம், (௩௨௬)

கொத்தலந மலநபி கோவா னவருடனே
யத்தலவிட்ட பபுறத்தி லாகவே சுரத்த
குருப்பா தனையதனைக குப்பாய மேலிட
யிருப்போனைக கண்டா ரெதிருது, (௩௨௭)

மங்குண்டி லாகா வலமுமிட முரவாசற
சங்கைவல வாசற றணநேரக்கி-லககே
பெருக்கைக பாருவந்து பிண்ணிடவா சறகண்
மிருகிமிக, தானமுறா ருறறு, (௩௨௮)

பழகாப் புதிய பசங்குப்பா யங்கொட
டழகா யிருப்பரிவ ராணெறே-நிழலகாணு
வேதநபி கேட்டதற்கு விண்ணவாக டவ்வெ
தாதமிவ ரென்ற ரமானது (௩௨௯)

மடக்குக் தாழிசை விருந்தா,

எமமுடைய காதைதனவ லபபுறமவி ழிததுளமெ முப்பிரியமுற்
றிவிவதேன, கமமிடது பாலினிலகி ழிதகமுத லேதினவத னைபபு

கல்லின் னோர்க ளரசே நம்முடைய நாயனுயர் பொற்படியில் வாச ளவர் நல்லது பாலிட டுபாசு, வெழுடைய தீராக வாசலுள தாகு மென விண்ணவர் நடிக் குணிபெய்தார். (௩௩௮)

வாநதிடை சுவர்க்கமது வாசலதி லேகமது மக்களி லொருத்த ர்புகுதி னலத்தொடு நகைப்பரிட பானரட் வாசலிடை நண்ணிய மக த் குருகிபே மலர்க்கணி நகுபபரென வாணவர்டொழிந்தபின் முகம் மதுபவ் வாநருகாய நிலைப்படு சலாமதை யுடைத்திட வறற்கெதிர் நிகழ்தினர் பிரத்தி பவபோ. (௩௩௯)

எதிர்த்தவர் பிறத்திமை யுணர்ந்தினாடு நற்புக ழெருச்சூரிய மிக்க மகனென் றுதித்தெழு மதிக்குல முகம் கணி வசிப்பட வுயர்தெனே முகந்துமொழிவார் விதித்தவ னுலப்புகா சலாமத னெயிருதி வீறுக ளுமக் குளதுவவ் கதித்தபல செய்திராதி வித்துறு நவப்புதுமை கா ணவு மழைத்தன னல்லா. (௩௪௦)

ஆகமக வாகிய முகம்மதை மிகப்புகழு மப்பொழு தெழிற் சிபு சியில் வேதநபி யேயிவர்க ளைக்கடிது நின்றனொழு விக்கவென எண் டிமக்குத், தாதரவு டன்றொழுத பின்னரெமை யண்டர்கொடு அம்பர மி எண்டினருகாய் விதிசெறி கிளறகத வைக்கைகொடு தட்டவிரு வி ணகடை திறப்ப நிமைபோர். (௩௪௧)

அக்ககனின் முன்னின்லெளி யானதின ம்ப்படவஞ் ஞாநயரு டத்தின்வழியா மிக்கவிரு வானுள வடைப்பமது வுடபுகலின் மேற்ப டிய தாகுமெனவே மக்கநபி தாமமுபர் வானவர்களேகோறுமிநம் பா லமைத்த வான மகனுட் புக்துலவர் வானுடைய பேரனுமக னுமென ப் புகன்றனர்மிகுந்த நடிக்கே. (௩௪௨)

அந்தெனாளி வானமதி னின்றுமுனின் வானமதை யங்கிநுந்து பார்த்து பொழுதோர், கிந்திலது நாலுப தெனத்தெரிய நாமதுகி ழர் நதவிரு வானமகனுட் சிசுதைகளி கொண்டிட மிகப்புதுமைகண்டன ன் சிறத்திசினதைச் சிபுரியில். விக்கநபி யேபுதுகம சண்டதை பொ வற்குமறி விக்கலரி தென்னமொழிவார். (௩௪௩)

அக்ககலி லேவர்வடிவ தாகவிரு வாலேப ராமந்த விரு பொன்னுகிசி லே மிகுத விருபவியா பேரது விளம்புகென விண்ணவர் நடிக் கு ணைபெய்வார், மககநக மத்தினி விருந்தாகு செய்யுமுபர் வள்ளனபி பேயினைஞாநா, லிக்கினுமி வச்சொல்லாகி நாரபிய தாமொருவ ரீசாந பிய மாமொருவரே. (௩௪௪)

அங்கவர்க ளுக்கெதிர் சலாமதை யுணர்த்தபி னதற்கவ ரெதிர்த் தமொழியு, மிக்கம தாய்மொழிந்த பின்னுபுற யீல்சொலுவ ரின்பகபி யேயிகர்க்கீனத், துங்கமுற வேதொழுவி யும்மென் னிளம்பினர் தொட ர்த்த தொழிந்தகவுட னே, கெரங்கனிடும் வானவர்கோன் வானமது மூன்றருகு கொண்டனபிதைக் கொடுசென்றார் (௩௩௭)

செம்புகொட மைத்ததிநி லானமத னின்பெயரு செப்புவர்கை றாகுமெனலே யுரபந்தி லானை மணிநகரவு சுட்டலெனி யுள்ளவ ர்கள் வாசல னிடலாற், செம்பொன்மணி முத்ததுகொ டேபடையு ணப்படுசெ ழுத்துகிள் புனைநாஜிபுரீ லமபர்மணம வீசிய அருமது தகைக்கொடு வமந்தவெளி யுட புதுதுவார். (௩௩௮)

ஒளலெளிப கசத்தினி னவங்கள்பல கண்டன ரதன்னையழ காண ஜிபுரீ, குவ்வவர்க ளுக்கொ செயக்கடவ தல்லவெனக் கூறியபின் வள்ளையினர் முவ்வெளியி னின்றாமிரு வானகைநி ழிகதிட முழுங் குமெழு வரன்படுகிசை யவவெளியி லேசிறிய கிந்திலது நாலவது போலுமிக வேதெரியுமே (௩௩௯)

இப்பதுமை சுண்டபீனில் வானிலிரு வாவிப ரிலங்குபதி னாலுதி வசத், கப்பினிலு தித்தமதி போலெழி விலக்குமவ ரவகுற விருபப வவவ்பேர் செப்புமென வேநபி சிறந்தஜிபு ரீலொடுதி ருத்தவுணாசெ ய்ய நபியே, பெப்பொழுது முள்ளவிதை யோனருள்யா கூபுநபி யூ சுப்பதி தாமிவொன்றார், (௩௪௦)

பின்னுமவிட த்தொருவர் பேர்வயது சென்றவர் பெருந்தவுடலா ய்நெடிதுமாய்ச், சென்னிபெரி தாயிரு புபங்கன் பெரிதாயொளி சிற ந்தமுகந்தாடிசிறிதாய்ப் பொன்னினழ காசிபசிங் காசனம தன்னி டை, புகழ்ச்சிகொ டிருப்பவவர்பான், மின்னியவு ரோமமுடன்மொய் த்தொரு வாவிபர் விளக்கமொ டிருப்ப மழகாய், (௩௪௧)

இக்கணில ரார்சொலுமெ னைச்சிபுற யீலொடுமி லங்குநபி கேட் டபொழுதே, யங்கொருயா தாலுசுழ காணநபி யாமருதி லானவினே ஞோர்க்கையுான் சங்கநபி பென்றபி னவர்க்கருது நின்றுபர்ச லாம கை யுணர்க்கமொழிவா ரங்குமிது நன்னபிச லாமதை யுணர்த்திட வந ர்க்கவர் பிரத்தொழிவார். (௩௪௨)

மன்றல்கள் சிறந்தபு வள்ளனபி யேயு டதுவண்ணமையும்மத்தோ ர்க்குமுமக்கு, நன்றியு லலங்களுமி கப்பெரிது வென்றபி னலத்தஜிபு ரீனபியுடன், வென்றநபி யேயிவர்க ளைதொழுவி யும்மெனவி ளம்பி யபின் வள்ளையினு ரென்றுமுளநாயன்வச னங்கலையு ணாத்திடுமி வ ல்ஜிபுரீ யீலொடுசொல்வார். (௩௪௩)

நீரம ருக்காகத் தாலுதுபு விக்ரகச் நீளிப புகழ்ச் சுலையுமான்
வீரனன் னடிக்குமிது வாழ்வொடு நடப்பவைகள் வேறுமொருவாக் து
ளதுவேநீரிவ ரிருக்கையி லிபாணவர்க னுக்குமுன நின்றுதொழுவெ
ட்டவனென மாரிமுடி வீட்டகுநட நீழலினடக்குநடி வானவர்த மக்
குரைசெய்தார். • (௩௪௪)

அப்பொழுது வானம் ருணாப்பாநதி யேயுமைபமைத் தபெரிசியா
னிளாசுறையிப்பொழுது வந்துவொழி விக்ரகமொழிந தானென விளம்
பிப்பின் வளளநயிற் செப்புவர்த லைத்துபர்வ மோகவிழுவதொவெ
ளா தெளிந்துவொரு விதகவுடனே யப்புறம் தானசது வானமதிசை
நடிபை யண்டர்பதிதொண்டு செலுவார். (௩௪௫)

வெண்பா.

வெள்ளியா லவ்வான் விதித்தானவ் வான்றனக்குந்
தெளளிதா மூன்றாந் திருவெளிக்கு-மூள்ள
நடுப்படவஞ் ஞாறுட்டை நல்வருடத் தூ
மடைப்பமுதத் தூமுமேயாம், (௩௪௬)

அவ்வான் றனக்கு மரியபெயர் சாகீரம்
செவ்வாயவ் வானிற் சிலபுதுமை குவ்வான்
மெல்லாம் படைக்குமுன்னே யெகினின் மாத்திருந்த
வல்லார் நபிகண்டார் வந்து, (௩௪௭)

வானோர்க் கரச முகம்மதிற் குனபியைத்
தானோக்கி வாய் திறந்து சாற்றுவார்-தீனோரே
கண்ட புதுமையெல்லாம் காசினியின் மானிடர்க்கு
விணைட்டவண் டாமென்றார் மேல் (௩௪௮)

அங்கிலொரு வான ரியபொற்சிங் காசனமேற்
றங்கி யிருப்பாவர் தாளிரண்டும்-பொங்கியெழு
மண்ணெழுந் கைத்துருவி நிறகு மணிக்கழுத்து
விண்ணுடைஷத் தொட்டிருக்கு மே. (௩௪௯)

சந்த விருத்தம்.

சந்தர மலக்கிருகை நீரமொழு வான்படுவான் ரெட்டிருக்குகெ
ட்டைமுதுகா, னந்தரமி ருக்குமுக நலதுவ-காகுமுனபி னுருமிடபா
ல் வலதுபா, லுந்திமெவ் வோர்முகத்துக்-கோமுசுமஞ் ஞாறுருட
த்து வழியவ்வகல, மிந்தவரு டத்துவழி யாமவர்வ லத்தினை யெழுந்
தமர மொன்றுளதுவே, (௩௫௦)

வலத்திசையி லுற்றொழு மாத்தொவ்வொ ரிலைக்கொரு மணத்த
பழ நிற்குமதிலே யிலக்கண மிகுத்தவரி ரண்டுளதவ் வோரவரியெழு
த்ததி வின்னலுரி னிலின்ன, தலத்தினிலிருப்பவ னின்னான் றனக்கு
தக்கவன்விதித்த விண்ண, நிலைத்துமிம மட்டொழிய வேகுடைநிலே
ற்றமொரு நெல்லளவு மில்லை யெனவே. (௩௫௧)

மற்றொரு மீதினி செழுத்துமின்ன ஐரிலின்ன மண்ணினி வீருப் பவனினுள், பெற்றம்க னின்னவன் மவுத்துமின்ன கோமகிற் பின்னு மொரு முச்சுயிலையென், ஆற்றகனி யானதி லெழுத்துளது வென் றந பி யோதுபனளி வாயில் வெளிவிற, பற்றலர்கண் மாரபினிடை ஊளி விதி யர்களுளோ பரசுமொடி ருத்துரை செய்தார் (௩௫௨)

மண்ணினி வீருக்குநா சொவ்வொருவ ருக்குனிந வாயில்வென்மீ துளதுகூர், புண்ணிய மறங்கொரு வரால்கென மிக்கவன் பெரு ப்பிரணமொன் றினிவ்ருநா, விண்ணவர் வலகதிடையி னிறபாசிலவா னர்பனி வெண்ணொரிந் வெண்மை யுடையோர் நண்ணியநி டுதநி யா யி ஆற்றிடுமலர்க்கு கணநிற்பிடவொனாக விருள்போல (௩௫௩)

மண்டலம் கிங்கிலுள மண்ணதனை பெண்ணினுமனழந்துளிலைய பெண்ணு கிவந்தீ, ளண்டிரு பாசினி லமைத்தவிமை யோரடனைய நாற்றவெண்தொலைவதோ கண்டனன்ம லக்கவந்தன் முன்பொருபொ னின்பலகை காணுமது நீளமகலம் விந்திடிவந்த னாறுவருடகதுவ பி யுண்டென விளம்பினர் முகம்ம திறகுல், (௩௫௪)

ஆப்பலகை தன்னிடை யமைத்துள பிராணிபல தானவைகள் பேருருளகா, மொப்புள மலக்கவர்கை பேர்வலைய முள்ளதொளி யொன்றுபெரு வல்லையாதற், செப்புமிரு வானிலுள கோணதையும் பூவினுள திக்கதையு நீக்கிவிடுக்கிலே யெப்பொழுது மப்பலகை தன் னையு மரச்சையு மமைப்பற வீருப்பாவதே. (௩௫௫)

வாழியிலு தித்தவிற குல்லிபுரி யிலொடு முறைப்பரிவர் செப்பும் ஊகண் வாழிய மனப்பலம் தாகிவிடு வாரெவ ரடநசபுற யிலுடைசெ ய்வா, பேழுபுகி யுள்ளவரு மேழுகக னுள்ளவரு மிக்கிவகாக்கானக லுழல்வார், வாழுமொரு நாயனருள் சேருமிக றாயிலெனும் வானமல க் கல்ம் வுத்திவர், (௩௫௬)

வெண்டூர்

எல்லாப் பிராணிகளி னேபந்த வுயிரையெல்லாம் வல்லா னருட்படியே வாக்குவார்-நல்லாற் சாக்கவந்தம் மாணியையு மாணபெரு வல்லபத்தால் வாக்குவா றெம்முடைய மன் (௩௫௭)

சந்த விருத்தம்,

என்ற பினவர்க்குயர்ச லாநபி யுரைத்தன ரொதிர்த்தமொழியோ டியபினே, கன்றிசெய்ய நாயனருள் சேரும்விசுவாசியென நல்லபிசொ ள்வாவனா, பென்றுமுள நாயனருட் டோழினென வேநயியை யின் சொல்லொடு சொல்வர் முகமோ வென்றியுள வானவர்முகக்கள ஆபோ லுலமிக்கதிருபை யற்றமுகதே. (௩௫௮)

பஃரெடை வெண்பா,

உள்ளத் திரங்கா வுபர்ந்தவிசு றுயில் சொல்வார்
வள்ளனபி யேயுமக்கு மாராயுந்-தென்னுமும
துமமத்தோர்க் கெல்லா முதநலவு தப்பாதென்
றிமமத்தா லேத்துமிசு றுயிலுட-னம்மைத்தா
னீதியுடனீடெற்று நீண்டநடி கேட்பாதுய்ப் ப
வாதியு வந்தவிசு றுயிலே-சோ தியுயிர்
லாங்கவுமை யேவும் வலுப்பமுடை யோனானை
யிங்கெமக்கொன் றேறு மெனவிசைப்பார்-பாங்கா
யிருவரொழி றேர மிதக்கவிநி யானு
லொருவ வெழுவானி லெருவன்-பருதி
படுவானி லானும் பலபடைப்பின் முன்னெ
யடவா யவரை யறிவீரோ-திடமா
யுமநடியா யேவு முடைபேரன்றன் னானை
யமைத்துனியா வான மனைத்துந்-தமர்நடியே
யுங்களிலே'முன்போ டொடுக்கவைத்த தோற்றமென்றன்
செங்கணுக்குக் தோற்றுமெனச் செபடியே-யிங்கே
யரியவி சாத்தியு வானுலவ் வாண்டி
வரியவுயர் போக்கு மொலியோசை-விரியவந்தேன்
கையி லிறங்குமதாற் காண்பேனில் வாண்டிலர்கண்
மெய்யிலுயிர போவதென லே, (௩௫௯)
சந்த விருத்தம்.

சுட்டிலவர் கண்டிரார் சென்றிதித விபானறிவன் செய்தியிது வெ
ன்றதற்பினை, சுட்டமுத ராயொருவ ரைக்கருணையுற்றுநபி கண்டனனெ
ங் கேளுசெயுலா சட்டதிசை மாணில நரர்கள்செய் வணக்கமதையன்
கொருவ ராய்வ ணங்குறு, ரிட்டமுட னுரிவர் விளம்புமென வானரி
தி ரீசுநபிகா யிவரென்றார், (௩௬௦)

ஆகிரிநு மித்தவிதி ரீசுநபி யொக்குமென வாலநபி செப்புவர் ச
லஞ்சோ திரபி செப்பிய சலாமநர்க்கெ திர்த்தமொழி சொல்லிநலமு
ஞ்சொனபினை, தீதிவெளி யிற்ககன ராஜனவர் கட்டுமுனநின்றுதொ
மு மென்னநயினு, ரோதியவர்கட்டுமுன நின்றுதொழு வித்தபிற கு
ழ்டர்பதி கொண்டு செலுவார், (௩௬௧)

மி கு று சு மா லை.

வேறு-சந்தவிருத்தம்.

அம்பா மைந்திட யண்ணற னைக்கொட மார்துமவ் வானகதவை
யுட்பாதி மந்திடு மென்றபி னங்குள ருட்செறி தாள்விடலாற்
றப்பமி ருத்தமு கம்மது வைக்கொடு சற்குண வானவர்கோன்
செம்பொன நைக்கொட மைத்திடு வானிடை சென்றுபுகுந்தனநீ ()

அண்டம தற்கீடு பேரது சாவிய வந்தூமி கப்புதுமை
தண்டமு கம்மது டன்சொல்வர் மிக்க ஹுடிபுழு கம்மதுவே
மண்டல மீதுள மானிட ருக்குமில் வானின வந்தடனை
விண்டிட வின்றிய மைத்திடு மென்ன விளம்பினர் வானவர்கோன், ()

அந்தவெ ளிக்குளே நின்றசு துக்கக னுனதை யாலநபி
யிந்துமு கக்கணு மத்தெரி சித்தபி னிலங்குச துக்ககனோர்
இத்திலவி ளக்கது நாலு வ போலிரு கிருவைவிழிக் குறுமென்
றந்திம திப்பு கழியார்களுே டோதின மன்பாழு கம்மதுவை, ()

வெண்பா.

நாலாம் வெளிக்குணைந்தா நல்வெளியெத் தாமமென
மேலா நபியிறகுல் விள்ளுவா- காலமதி
லஞ்ஞாறுட் டைப்பயண மாகுந் தடிப்பு
மஞ்ஞாறுட் டைப்பயண மாம் (கககக)

பொன்னார் வெளியிற் புருத்ததற்பி னோர்மலக்கு
மின்னார் பெருக்குரிசில விற்றிருப்பார்-முன்னுளி
லாதிய மைகதா னவருடலம பார்க்கிற்
பாதியழ வாற்பாதி பணி. (கககக)

ஒங்கு நெருப்பு முருக்காது வெண்பனியைக்
தாங்கும் பனிநெருப்பைத் தள்ளாது-வாங்கே
வரப்பா மெளலக்கு வல்லவனோ டனபா
யிரப்பா ரவிடததே யென்றும், (கககக)

கவி விருத்தம்,

நெருப்புத் தன்னையு நீள்பணி தன்னையும்
பொருத்தும் வல்லவ னைப்புகழ் மூமினோர்
கருத்துக் தன்னைக் கருணைகொ டேமிகத்
திருத்து முன்னைப் பணிவிடை செய்யவே, (கககக)

என்று தானிவ ரின்பது ஆச்செய
மன்றல லானர்ம ருங்கின்ம லக்குக
என்று தானுவந் தாமினா மீனென
நின்று வாய்மை நீகழ்த்துவர் சித்தமும் (கககக)

இகத்த வாரி வரநு கேயொரு
பதத்தர் தம்மைப்ப யஹம்பர் கண்டனர்
விதத்த செங்கண் மிகப்பெரி யோர்தலை
யுதித்த தாடியு சோமந னாத்துளார்

(௧௭௮)

வின்ற வார்மதி வீசமு கத்திலேர்
கௌளிநானதி ரூப்பெய ரார்செந்லும்
வள்ள லாகிப ஹாநா னபிகவு
முள்ள பேர்கள்பே ஹற்றஹ பீபிவர்.

(௧௭௯)

சந்த விருத்தம்,

ஆடர்செருப் பகவினா லறவினா லரியதோ
ருடசெடுத்தவினை யோருமுயர் மூமினவரு
மடன்மிதத்தநபி யேயுமை யணைந்த கவுமுக
கிடைவி டாதுறவி ரப்பாமட் டிலாதுஆ

(௨௭௨)

என்றுவானவ ரிபம்பியிவ ருக்குறுசலா
நின்றுநன்னபி நிகழ்த்திட வெதிர்க்கமொழியு
நன்றிபுமபலந வினாபின லத்தவிறகு
லன்றுவானவை யடுத்து முபதேச மறைவார்

(௨௭௩)

அறையு மிக்கவுப தேசமென வானநபியும்
கொலையி ருக்குமிமை யோர்தனுடன் சேட்டபொழுதே
யிறைந முற்றகாடறம் கொடுத லெடுகத விமையோர்
நறைமி குத்திந பிக்குமுப தேசநவிலுவார்

(௨௭௪)

சந்த விருத்தம்,

ஆதிநபி யேயுமை யணைந்தவுமத் தோருக்
கோதுமிச வாககிடவு முட்செறியு ண்வின்
மீதினிடை கொம்பதனை விட்டிடவு மென்றே
யீதுவுப தேசமுட வின்புறுமி தன்னால்,

(௨௭௫)

என்றுநபி தம்முட னியம்பவிமை யோர்கள்
லெவறியர சனசொலுவர் மிக்கவிற சூலே
நின்றுவிவளைத் தொழுவி யும்மென நிகழ்த்த
வன்றுநபி யவகவர்மு னின்று தொழுவிததார்,

(௨௭௬)

நின்றுதொழு வித்தபி னிறைந்தஜிபு ரீல்தா
னன்றிநபி னைக்கொடு நலந்திகழு மாறாம்
வென்றிலெளி யிற்கதவை மென்கைகொடு தட்ட
மன்றல்செறி வானர்கடை வாசல்விடு கின்றார்

(௨௭௭)

வாசல்விட வானகொடு வள்ளனபி யாறு
மாசினிபு ருந்தனாவ வானகனை யாதி

மி கு று சு மா லே.

மாசகல்ப சுர்மரக தங்கொடுப டைததான்
விசுமிதின் பேர்தாவி ஜாவெனவும் விஸ்வார்,

(௩௭௮)

அவ்விவளியி லேபல வநுஞ்சிறைவிண் ணோரைக்
கவ்வைமொழி யாதநடி கண்டன சகுற்பின்
செவ்வியவர் நீளொளி சிங்காசனமிருககக்
சுவ்வின்முனு தித்தவனாக் கொண்டனபி கண்டார.

(௩௭௯)

அங்கவர்தம் மேனியி வடர்ந்திடும யிர்க்காற்
சங்கைகொள்குப் பாயமது கைகதுருவி நிற்குங்
கொங்கவிழ்ப் சுந்துகில்கு றிப்பொடி புனைநகோர்
திங்கொளனும் வணமுதஞ்சி வந்தபச்சை யாலே,

(௩௮௦)

மலக்குகண்ம ருங்கினிடை வந்தவர்த மக்கே
நலத்தொகை லாமது நவின்றித்தல் கண்டே
தலத்தினைய மைக்கவினை தன்ஜிபுரி யிலே
யலர்த்துகி லுடித்தினைவ ரார்சொலுமி நென்றார்-

(௩௮௧)

கண்ணினில்வி ழிக்குளிரு காலணிசெ ருப்பின்
மண்ணதனை விட்டுவிடி வாக்குமிற குலே
திண்ணியபு லிக்குளீழு றுனருஞ்நஞ்செல்வ
ரண்ணலுயர் மூசாநடி யாகுமிய ரென்றார்.

(௩௮௨)

என்றுமவ ரிக்கதை பியம்பியவர் தம்மு
னின் றுயர்ச லாமதை நிகழ்த்துநீ னாரே
வென்றிகொடு மூத்துபுய மீதுறவ ணைத்தே
நன்றிகொள்ச லாமது னைந்தமொழி சொல்வார்

(௩௮௩)

முற்படவு தித்தெழுமு கம்மகிற குலே
சொர்க்கநன்மா ராயமுமக் கென்றவர்து தித்தே
நிற்கையிஸ்விண் ணோர்ப்பிநிகழ்ச்சினைர் லுப்பிபே
வெற்கமற நின்றதொழு வித்திதிழ சரணே.

(௩௮௪)

அறுசீர்க் கழிநடி ஆசிரியவிருத்தம்,

என்னவே மூசா தமமை யியல்நடி யிறண்டு றக்ஷுத்
தன்னவா னததே நின்றே யமர்ந்திமா மத்துச் செய்யப்
பின்னில்வா னவர்க்கு முன்னிப் பெரியவன னாதமிக்க
மின்னவே யேழாம் வான யீதிடை கொண்டி சென்றார்

(௩௮௫)

வெண்பா,

ஆறும் வெளியினின்று மப்பாலே ழாம்வெளியின்
வீரு னருளால் வினைந்துள்ளே- மாறாமற்
சென்றால் வானைவெள்ளைச் சேர்ந்த மாகத்தா
லொன்று னமைத்தா னுவந்து,

(௨௮௬)

பஃரெடைவெண்பா.

அந்தவா னத்திற் கரும்பெயரு லாமியாச்
சந்தவா னேழு தனிநின்றே - பிந்திலா

வாரும் வெளிபை யாரும்திற ஞாலெதிர்த்துச்
சேற விழிபாற் றெரிசுந்தார் - வீறாகக்

சிந்திலொன்று போலக் கருபைவிழிக் குத்தோற்று
மந்தவெளி வானமதி னுள்ளே - முந்தப்

பலபுதுமை கண்ட பயஹாம்பர் தம்மோ
மலருசிலிபு ரீனின நியம்புவா - ருக்கமைத்த

வல்லவன்றன் றாதேயிற் வர்ப்புதுமை மானிடர்க்குச்
சொல்லவிதி யில்லையென்றார் குழந்தை.

(௩௮௭)

வெண்பா.

அந்தக் கதன மானதிலோர் மாடமுய
நிச்சைப் பழிந்த வெளின்முத்தாற் - சந்திக்
திலங்குமா டத்திற் கிசையொருந்தோன் றில்லா
நலங்கமாய்க் கண்கார் நடி,

(௩௮௮)

கவிநிருத்தம்.

அந்த மாட மகின்பாக னேத்தினும்
பந்தி யாய்ப்பதி ஞாலாயி ரம்மியற்
சிந்தில் வீசும் கிளாந்துகொ ரியலே
யந்த நாபின றுஷிடுஞ் சிறியினல்.

(௩௮௯)

நலக்க முற்றிதி நாயன்பு சழர்ச்சியைச்
சொல்லித்தண் மானிகை முழி ராபபகன்
மலங்கி டுறார்களி தற்கணம் வாரது
விலக்க னைங்கொண்டெ முபதி னாயிரம்.

(௩௯௦)

முத்து மானிகை முன்வாச றன்னிலை
நத்தை செர்தலை தாடி நடைத்தவர்
கத்த னுமங் கருதிக் கருதியே
சுத்த பாயிருப் புரங்கன் றேன்றவே.

(௩௯௧)

அந்த மாட மருகிலோர் தண்டலை
கொந்து வாரிகுளிர் தென்றல்வீசவே
சிந்தை வாழச் செய்யுஞ்செழும் பும்பொழி
னுந்தி வாழ்மர மொக்கக் கணிகளே.

(௩௯௨)

சந்த விருத்தம்.

பலபுட்பன் னறைமொய்த்திடு பழலற்சமு முளதே
நலம்புற் பொழி தனிவறறவா நலமாகிப சிறியோ
ரிலகத்திட வுதாமதி னிடைமேயொரு மடமா
னலையுந்தொழு மதிபோன்முக மழகாகவி ருப்பார்.

(௩௯௬)

ஆரப்புத ஸருகோர்கர ரங்குள்ள வர்க்கே
பாரித்திடு சிறைதானெழு பதினாயிர முளதா
மேருச்சிறை யொன்றுக்கெழு பதினாயிர முடிமுந்
சேருமுத மொன்றுக்கெழு பதினாயிர திருவாய்.

(௩௯௭)

உரமாகிப திருவாயக் சொன்றுக்கெழு பதின
யிரநாவுள தாமொவ்வொரு வீபனாவவ தற்கே
பரமாகிப பாவையெழு பதினாயிர முளதாந்
கரமானவ னைப்பாவைக டனனா புதழ்வாரே.

(௩௯௮)

தினேதிய நயினூர்ப்பு ரீலோகினை செய்வார்
வானோட்டி யேகிதில மாடமடதின் வாச
லானோடெயர் சொலுமாளிகை யருகாமிமை யவரார்
வீனறிய பொழிலேனென விண்ணோர்ப்பதி மொழிவார்.

(௩௯௯)

மடவானைகள் குகியாயுநன் மதினாநக ருடையி
ரடைவாயுரை செயநுமுள மறியுபபடி கேளுந்
தொடைவாழ்புய நயியேவெகு சுரந்துறிய யள்ளி
பிடமாகிய பைத்துல்மகு முறுப்பளி யென்றார்.

(௪௦௦)

மக்கத்துறு பள்ளிக்குபர் பைத்துல்மகு மூர்கே
சொக்கும்மென நயினுமேயி முபர்வானவா சொனபின்
றிக்கெண்கடி ரீலேகார கிழ்ப்பள்ளியின் வாசந்
புக்குபநா முதியோடுவா புனலுமென மொழிவார்.

(௪௦௧)

இலகுமபெரு முதியோரீபு முகநகி பென்றார்
மலர்துன்றிப பொழிநங்கிய மதியாகிய சாறு
நலதண்டலை சொரககம்பதி ஸுயன்ஷகி துகடன்
புலனென்றிய வுடிரைஞ்சொடு பூங்கானிடை வைப்பான்.

(௪௦௨)

சிருந்நிதி பொழிவின்றிடு சிறியோரும தும்மத்
தோர்பெற்றிடு சிறியோர்சளி லுயிர்விட்டவ ரிமையோர்
பெருந்நிதி றுகென்றவர் பெரிதாகிய றாகு
நேருந்நவா வருடந்தொறு ஞாஸத்திடைவருவார்.

(௪௦௩)

தவமுனன் வருடங்கொழந் தனாம்திறை யருளா
விவர்தான் லெயி லத்துல்கதி ரிவிற்பஜி மட்டிக

தவிராமலி றங்கின்றவர் காமென்றபி னயினு
ரவர்காதிடை செலவேதின ரன்பாசை லாமே.

சுருக

சீரானச லாமுக்கெதிர சேர்வாய்ப்பாயுஞ் சொக்க
மாராயமு மொழிநேயபி னனும வசனிபாற் று பீடே
நேராதவு மக்குமுனைச் சூழங்கவு முக்கு
மேராகிப நலவானதி யான்கண்டன னென்றார்.

சுருஉ

நீர்வந்திடு கலமிதிடை நிலைதானுற முன்பின்
னூர்நின்றது முனரே நாவில யரிநாகிப தலமென்
மேர்வந்திடு மினைமேயாசொல விறகுல்முநெ மதுபின்
றீரொன்றிபு ருக்கேநபி திருமுன்பினி னிவரே

சுருசு

இபுறமேநன் னபிகாதுற விறகுல்முதும் மதுநேர்
தவிராதச லாமோதினர் த முமமெது மொழிந்கா
புவிசாஜாமொ ழிநேயபுயர் புகழோடுற விளநிக்
கவினவாயிந முாலேயிரு கண்ணுக்கடை முகதி.

சுருசு

கண்ணுக்கடை முத்தித்தொகி கவலவாரிபு ருக்கே
நண்ணி நதிவி நபியேயுயா நல்ஸாலிசு சாமென
மெண்ணுக்குறு மகனேநல விங்கேகிப மென்றே
வண்ணைமகது நா நபினுர்முநெ மதுவை யபுகழ வாழே.

சுருநி

செல்லார்குடை நிழர்நிதி தட லெகமேல்வந பவரே
பொல்லாரபுகழ நபிகேகனமு மசுருமுநெ நேரர்கு
மெல்லாநல யுபக னடைந மென்றோபளி யாணுள்
நல்லாரிபு ருக்கேமரி நபினுரோடு மொழிவார.

சுருசு

பிள்ளைவந நபி ளாவிரைப பிரதகசன ரொழுகான்
மன்றான ந ளாவிரைந பைந்துலமகு மூறற
முன்னாந்நி ந ளைமாயவந முதுவானவ மே நீ
சென்னாலை பிசுநகன மியல்பாப்வந வீரே.

சுருந

கோமறநிதி நபிகே நெறி குறையாதும துபிரா
ஆங்கு நபி வபபாயிறை யமைசெய்யு மதுமுன்
மாதுற்றிடு ரண்டாயிம வநடமசுந கபபா
லேநொப்பிவி னை ஹஜ்ஜம் ளிபாஞ்செய்குறமென்றார்.

சுருஅ

கவிததுறை,

நிதகமெழு பதினாபி ராவ்நாநா நினைநிசையாய்
முத்தொளிர் பள்ளியைச் சூழக்கே தவாபு முயன்றுசெய்வோ
மித்தவமீதி லொருநா ளிடைநின்றி யெய்திவந்கோங்
கதசன ருட்பாட வாரோம பிணிகதநி பாங்கமட்டே.

சுருசு

எழுவான்சிறப்பு-முற்றிற்று.

நாகத்தியல்பு.

சந்தவிருத்தம்,

மதுமைப்பதி யளவாகிய வண்ணம்வரு லோமென்
தறமொய்த்தி நயினோரோடு மடல்வானவர் சொனபின்
பிறைபைப்பிளந் திட்டோரிட புறாழ்விழி நோக்க
மறமொய்த்தி கனலுரொரு வானோர்க்கைக் கண்டார். சாயல்

கனலாலுட லுளவானவர் கதமாயொரு குரிசா
சனமீதினி விருந்தாவர் தங்குந்தரி சகலம்
வனமேலற தருநீண்முகம் மதுவாகியின் வருடங்
கனமாயிர வருடத்தொலை காணுமென மொழிவார். சாயல்

தனிருந்தெழு மாமீதிலை தனையெண்ணினு முகிலின்
றுளியித்தனை யெனவெண்ணினுத் துகண்மண்மலை யெண்ணினுத்
தெளிவுற்றிடு பெருவானவர் திருமுன்புகை கரும்
மிளகுகொடு செயுமவானவர் யெண்ணத்தொலையாதே சாயல்

எண்ணத்தொலை யாவானவர் ரெழவம்பரு மரய்வன்
கண்ணத்தன முடையோர்மிது கன்னெஞ்சர்மி டிக்கர்
நண்ணிப்பவர் பேரேறிநை நன்றிக்கட லுடைய
விண்ணிற்சுழி நயிலேயென வேதரம்பர்வி னுவ. சாயல்

தழலாலுட லுளவானவர் தக்கேரதென் னெனவே
யழலாகிப் பாகுக்கதி காரஞ்செயு முன்னி
நிழல்சாணவு மரிதாகிப் நெற்சேர்முகம் மதுவே
மலழைபொருள் கரையேயிவர் மாலிக்கை மொழிவார், சாயல்

மாலிக்குத னக்கேசொலும் வளமானச லாமென்
ருவிக்குறு மாமன்றனை யமரர்க்குறை யேவப்
பாலுக்குறு மொழியுநபி பதமாநச லாந்தை
மேலுக்கிச மாயோதினர் மெய்தகீயம ரக்கே. சாயல்

நயினிண்டச லாமானது காகுக்கொரு முன்னி
செவிசென்றிட லேயுத்தாரந் திக்கென்றுயையாமற்
சனபொன்றமொழிற்காரது தன்னுற்சுழி நயிநுன்
கனிதக்கை விதழாவிநைஹபிபாமிவ மென்றார். சாயல்

வேறு-சந்த விருத்தம்,

கலைகள் சுற்றகபி தம்மையிருகட் கண்டபுறத்
தலையெடுத்தவர் விழிக்க நடுதம முடலெலா
முலையி லிட்டமெழு சென்றிருகை காலுழுவா
வலையி லுற்றவீள மஞ்ஞையென வாடிமெலுவா

சாயன்

மனம யங்குவது கண்டமரர் மாலிக் குணுடன்
கனல்கொ ளுத்திவளா காயமுடை யிரகபிபைநீ
ரனல்கொ ள் கண்கள்கொடு வச்சமுறப் பாரப்பதியல்போ
லெனவொ ழிந்தனர் நடுக்குளமிரங்கி யியல்பாய்.

சாயன்

வள்ள லெங்கணபி சொலவர்வரு வான ருடனயா
னுள்ள மஞ்சியுந கின்றபடியிப் படியெனில்
விஞ்ஞ பெந்த னும்மத் திவர் விழிக்கெதிரிவின்று
லெள்ளல் பட்டவர்க ளெப்படிப யந்து முலுவார்.

சாயன்

என்று வள்ளலுமத் கோரவர்க்கி ரங்கிபயர
மன்றல் சோஜபுற யீ லுடன் மாலிக்கு சொலுவார்
வென்றி சேர்ந்தபிதம் மிக்கவுமக் கோர்க்குநாகக்
துன்று தட்டிவொரு தட்டுளது குடு செயவே.

சாயன்

என்ன மாலிக்கு மிடற்றினின் மிதத்த குரலார்
சொன்ன வாழுகொடு நந்தபி சுரர்க் கிறைவரே
டென்ன பாவமது செய்தித்கி லெந்த னுமத்தோர்
தனனை யாநீநர கதவிவொரு தட்டி விதிவான்.

சாயன்

மிடைய தன்றிவலி யக்கொழுதை விட்டவருமே
யுடையவன் தலைம தப்பவரு மூறு மதுவன்
டிடைய ம வஞ்சருமி ழிப்புமஸனின் முயல்வோர்
கொடிய நஞ்சுவு ணக்குலவர் குடபி கனிலே.

சாயன்

அங்கு நிற்கையி லெழங்குரல் செவிக் குறுகலா
லிங்கு நிறமழு மிபற்ககனர் யார் சொலுமெனக்
துங்க மன்ஜபுற யீல்சொலுவர் தூபநபியே
யங்குவானர்க ளகற்றாமி யமுதகுரல்களே

சாயன்

இம்மத் தானபி யேபுவி யிருந் தருளுதம்
மும்மத் தோர்க்கத ரிரங்கி யழு மேகை யிக்கென்
தமயிற் ருமுமழு தாருத தம்ப நடிபா
னமமைத் தானுடைய நாயகென்கி நன்னியருமே

சாயன்

ஏக னேவுமொகி யெவ்வண்ண மிதங்குந்நபிபான்
மாக மேவுநகி யேயும குமர் தவர்கடா
ஞக மேவுநகி னற்றொழுகை தக்னை வவியப்
போக விட்டவர்க டன்னைநா கப்புவி யுளே,

சா. 2. ரு

ஓத மாலந்தி லுள்ளவர்க ளிறசொழிய தோர்
திது றும்பெரும தாபுசெய்து விற்பன் மதுவை
மேதை யாலுண வுறமக்கொடு விலககினவ தத்தின்
கோத டெத்தமது வுண்டவரைக் குட்பி தனிலே.

சா. 3. சு

தாழிசை விருத்தம்.

முன்னீரென வொடுகைப் பொடு முழுதுமமுடி உறக்காய்
வெநீ ரையு முண வித்துற மிகநோவுகள் செய்தே
வன்னி சொரி யுநதேனொடு மலைநாகம துடனே
யெந்நே வவசெய் யானாக் கொதி மிவ்வைகண செய்வேன்.

சா. 2. ள

புகையாகிப் நரகே யுடல் பெய்யாய்ப் பத்தி லக்கம்
வகையானவ தாபே செய்வன் வகைகேண் முகம் மதுவே
மிகையா னஸ னுயா னதை விலகின் ததின் பின்னே
பகையா னஸனாவே செ சிற்படி சத்தது மும்மதரை.

சா. 2. ளு

சீராய் வரு நரகத் துள திரட்டெ னெதி பத்து
தூருயிர பேதக் கொடு நோவா னன் தாபு
மாரா வகை செய்வே னென வல்லோ டொடு வரலால்
வீருகிப் நயினர் வரும் ஷண்ணை ருடன் கேட்பார்.

சா. 2. கூ

இந்தப் பிழை செய்தோர் பினு மிவல்பாகிய தவுபாச்
சித்தித் துவாசெயி லோவெனச் சிபுரீலுரை செய்வா
வெநதிற் றிடு நரகக்குழி மீடுக யிவரை அல்லா
வுத்தித் தவ தாபே செயவுற வெட்குங் கென்றார்.

சா. 2. டு

மீண்டும் மவர் பட்டோ லைப விரிசெ னென விதைபோன்
ருண்மம் மும்மது பாடொகி தான்விட் டபி னமிது
மாண்டோன் ஜிபு ரீலெநிக ான்றாநிம தாபு
மீண்டுங் கன வாகத்தனை யாண்காணு ம தற்கே,

சா. 2. டு

மாவித் கொடு சொலுமென் றபின் வாழோர் சொல மாஸீக்
காவித் றிடு நர்கப்பெரு மறை பூட்டிய பூட்டிற்
சிலக கொடு கவிமா மொழி செப்பித் தமதுகையா
னிலப் பெரும பூட்டைத் தெரட நென்மபூட்ட கன் றிதிமே,

சா. 2. டு

கவிஞர்தம்,

அங்கிசரி யுங்கக வகன்றபொழுது உவகண்
பொருகநா கங்கமுதை பொலவழல் கண்டே
யிங்கக தென்க்கருதி செய்வது கோலென்
தெங்கன் ஜிபு ரில்சிறதி லேபொதுங்கி தின்றேன்.

சாருந

தின்றுபி ரீலொதி நிழங்குண் விண்ணோசை
துன்றுநக கங்கனல்சொ ரிந்தெதி ரீடால்
வென்றி கொண்மா லிடுகொடுவி எம்பியமர்த் திரென்
தன்றுநகி சொல்லுநீண்டு ரங்கவர்க்க ஹைந்தார்.

சாருந

வென்றது முன்னியோதிர் வெம்புகா சுத்தை
மென்றாக மேயபையு மென்றவரமர்க்க
தன்னாக சன்னையுயர் வள்ளனடியில்லா
வன்னுடைய மரக மென் னுநரகுட் புக்கார்,

அங்குநக கிற்சிலரை யாபநதி கண்டார்
தங்கமுந் டொட்டைக் கடிந்தவு தட்டைப்போற்
பொருதுதழல் கட்டி யுயர்ப்பொ சிப்பார்கன்பொ சித்தால்
வெங்கனல் வண்ணவழி லேசியிற்று வீழும்.

சாருந

இங்கிலர்க ளார்சொலுமெ ன்சுபுற யிலோ
டங்குநயி ன்ருமுகமதுன்பினொடு கேட்கக்
சங்ககொளெந திண்கண்முந் தன்னையிசு வம்பாய்ச்
செங்கைவலி யாற நதி நதுந் தின்றவாசனென்றார்.

சாருந

பின்னுநக கிற்சிலாபெ ருத்திடுமவ யிற்றோர்
வன்னிமுநக கிற்படவ் நுகறியினப் புண்பா
தன்னவர்க ளுடனெப்பி னண்டர்பதி சொல்வார்
தின்னநினை யாபபலிசை தின்றவர்க ளென்றார்.

சாருந

வேறுசின் பேமெரியுந் வெந்நகரு தன்னி
னாதுககை தின்றிவ்வார் நற்றசையை விட்டே
நீறுமிவராரெனததன் னேனரிழையெ யன்றிச்
சேறிப ஸனாக்களபல செய்தவர்க ளென்றார்.

சாருந

பேசுநக கிற்சிலர்பெ ருத்ததலை யைத்தி
யாசரிடில் வைத்துறவ வாகுக்குமது கண்டே
மாசினைப குததயிம்ம னித்தகெ வரெண்ணத்
தேசமிற்கைக் கூலிபற்றித் தின்றவர்க ளென்றார்.

சாருந

எண்ணுநக கிற்சில ரிடுக்கமுட னேதிக்
கண்ணமதி லேதழற்கி ளார்ந்தெழும் வெந்நீரை

யுண்ணுவர்க ளங்களை யூட்டினக ரத்தாற்
கண்ணொடுமு கததனசக முகமதனில் வீழார்.

சுாங்க

வள்ளமின்மு கச்சுவ டுந்த விரிவோரா
விள்ளுடென வேகடுக்கு விண்ணவ ரு ளரப்பா
கள்ளமன சரவிவர்க டற்பு ளிபு டுதே
யுள்ளமழியக்களதை யுண்டவர்க ளென்றார்.

சுாசஉ

பொருளுகன்ன மிபரிடை பெயரிநவகு வேடா
ரிங்கவல லாவநுந டெவலெ யு டென்பா
மங்குலில் கதறவித் தமாளிடரே பென்பா
சவையு - னெயிதக, 11 டாபபபுத் டொபயார்.

சுாச௩

* வேறுசில மங்கையரை வெந்தரு கண்ணின
மாறியிரு கைகளை வரைநதியக கட்டிசு
சிறிபெரி கின்றகருந் தீட்டிடை ஞான்று
நீறுபடு மங்கையரை நீர்சொலுமி னென்றார்.

சுாச௪

இத்தமட வார்த்த னிளமனையது குன்றி
விந்நைகசெறி மேலாயழில் வேறுபடு மெலதே
சந்திசு நைகருந வர முதி யாத
வந்தமட மங்கையர்க ளாமெனவ னைந்தார்.

சுாச௫

வன்னிகர கிறிஸ்து டநைசயாக டெல லீன
சென்னிமுடி லபசகசு ளத்திலைத் தாகங்க
கன்னியைய தாபுசெயக கணகடி, நீலை
பெண்ணெழு செபதுபிணி நந்தவாக ளென்றார்

சுாச௬

தந்தலைவ ரன்றிகெறி குணசலஹ றும
குந்தலைவா கன்னிலகு கூர்விழிகள் காண
* மென்மலை ரிச்சுமற மின்லிவனென்று உபா
மனதலைவ டெருகணன முகம்மதொடு சொன்றார்

சுாச௭

வேறுசில மங்கையர்கள் வேதனைமி குத்த
நாமுதனி லேயவர்க ணுவதனைத் தூக்கி
நீறுபட வேதுருகி நீண்டகடைக் கண்க
ளாறுபடு மிகதவலவி யார்சொலுமி னென்றார்.

சுாச௮

* வேறுசில மங்கையரை - மதலைச்சமு தூட்டா மங்கையர்களு ம
நைவிதிபலகேது வாலுமுள்ளனவா! இங்ஙனநாயகர் - நரகத்திற்கண்
ட மங்கையரது, எண்ணத்தினால் வேதனைப பட்டதென்றுகொள்க.

* மென்மலை - இவ்வெதுநையின வெதுகை.

வவுநயி யேயிலு கொழிற்கணவ னீனத்தா
 னுவுகொடு பெய்யுத ஊந்திகழு முன்ன
 கோவுசெயும் வள்ளியென னுதயிரு விண்ணோர்
 மூவுலகு மெண்ணியமு கமமதுக்குறாத்தார்.

(சசஉ.)

நீலநர கிற்சிவ நெடுங்கண்மட வார்கள்
 மேல்தலைகள் கீழிலுற வேதனைப டங்கண்
 டாலநயி வசனிலம ரர்க்கிறைவ லீன்றான்
 ஞாலமதிற் செய்பிழைந மக்குறாசெய்வீரே.

(சரும)

மண்ணுலகி விர்தமட வார்கள்புரு டன்சொ
 னண்ணியவ னேவலி னடந்திடுவ தின்றி
 பெண்ணியவ னேவலை யிகழ்கதுறிரி கின்ற
 புண்ணியம நகதுவிதி பூவைவர்க னென்றார்

(சருச)

அங்கிர கிற்சிவ நங்கண்மட வர்கள்
 டங்கடனச யைக்கடித்தந் தானருந்தல் கண்டே
 மங்கையிவ ராநீரனம னுளைண்ணி மற்றோர்
 தங்கன்புந டற்கழகு காட்டினவர் தானே.

(சருஉ)

சந்த விருத்தம்.

முன்னெத்தியின் முடினயக்கொடு முதுகால்கா மொடியப்
 பின்னற்கொடு காட்டிந் முன் பெருநகேனச வுடனே
 னுன்னக்கிட கொண்கேயுடல் சிடவேதனை படலால்
 வன்னிகுளு முன்றுவெனு மடவா செனரென்றார்.

(சருந)

கவி விருத்தம்.

வள்ளன்யி யேயிலு மகப்பெறுமு முக்கு
 முள்ளகயி லுக்குமுழுசு கொன்றுவிதி தாலும்
 வெள்ளமதின மூழ்குவதை வீட்டுறவி ருந்து
 வெள்ளஸ்படு மகையிவ ராமெனவி சைத்தார்.

(சருச)

கவிச் சந்த விருத்தம்.

வட்ட மானநர கிற்சிவம டங்கையர்கள் கண்
 கொட்டு லுமைசெவி டரயமுல்பி முற்கெரியு நீள்
 பெட்ட கத்திடையு முன்றுபெரு கக்கரைநல் கண்
 டிட்ட மாகவிவ ரோதுபிழை செய்வவ ரென்றார்

(சருரு)

சள்ள மாகிய ஸனுவிடைச னிகத கொடிய
 பிள்ளை யைத்தனது கேழ்வாபெறு பிள்ளை பெனவே
 லீன்றா கின்றமட வாகளிய ராகுமெனவே
 வள்ள ஸாகியமு கமங்கதாதி.வசைவர் சொல்வார்

(சருசு)

எக்கணிய னூற்றகு ஸெழிலார்முகம்மதுவுந்
தங்குபுது கைம்பொலிவைத் தானோக்கிப் பங்கத்
சுருமாவு தேட்கன்பொல்லா தாரு - லே யுண்ணும்
பெருநானகத் கண்டார் பின்.

(சுரு௭)

சந்த விசுவத்தம்.

ஓடைநா கிற்சில வுடற்பெரு விடெக்கென வுமித்துவிட நாலும
துகண், டேசிலவு மாலைகவி மூர்ஜிபுற யீதுடனெ தீர்த் திவர்பார் சொ
லுமெனக், காழல்வய மாலைடைவை ய ஸிவிடு கிளறகறை கா கவழி வி
சுருமியே. யிற்பட கிளறவிவர் கோழிதொடு மூண்டினியி யம்பினைவ ரெ
ன்றுரைசெய்தார்

(சுரு௮)

மாசகணியி ருந்தவர்க ளிற்சிலை னித் தூர்கண்ம லைத்தலைப னை
த்த விருகால். விசுனைபு டற்செ . யு துப்பனைவக லைக்கனலில் வெந்
தெரிதல் கண்டி நடுகு ராசினியி னுற்றவம் மார்க்கிறைவ ரேயிவர்களா
ர்சொலுமி னென்னவுலுலோ டேசெயும்வ ணக்கமதை விட்டுவது
வானதையி கழ்த்திடுமம்மானிட சென்றார்

(சுரு௯)

விண்ணவர்க ளித்தகநா கிற்சிலை னித்தூர்தம்மி ருத்தமுடி யிற்கரி
யதோர், கண்ணினினை ரூப்பதுக ணக்கனென நின்றெரிதல் கண்டி
வர்க ளார்சொலுமென, மண்ணிடைப டித்தெரிவ திந் திரைடைசெய்தி
டுமு கம்மதெனும் வள்ளனயியே. திண்ணமுட லையளவி லேநிறையி
லேசதிகள் செயம்பேரும் பாவிக்கொன்றார்

(சுரு௧௦)

நீணியக னுத்தகா கிற்சிலை னித்தூர்திந் திரைமு ளகிற்பெரு நெ
ருப்பாணிகள் றைந்தெழும தாபுபடற கண்ணெரி யம்புவிடிலேயிவர்
கள் செய லீண்வைக னேதென விளம்புமென வேவெளியில் விண்ண
வர்க ளிசுருடைசெய்வார் டேபெண்ணுலே மைட்டவரமு கற்பெறப் பொய்ச்
சாட்சிசொன்ன பித்தரிவ ரெனறுரை செய்தார்

(சுரு௧௧)

வெண்பா.

சேர்ந்தவெந்த னுற்றத்திற் திரிபினங்க டங்களைபு
மாந்தர்கனி லேபெருஞ்சு மாண்குறையுங் - காந்து
நாருதனி லேயிகுதி நான்கண்டே னென்று
விரகபி சொன்னார் விழித்து.

(சுரு௧௨)

அந்நாதி லுள்ளா தநாபைபெல்லாங் கண்டித்தற்பின்
மன்னுநயி னுர்மு கம்மதுதா - முன்னின்
மெழில்மிக்க வேழா மியற்ககனோர் தம்மைத்
தொழுவித்தார் பின்னே தொழ.

(சுரு௧௩)

வள்ளறொழி வித்ததற்பின் வானவர் கோன் வள்ளலேக்கொண்
மள்ளங் களிகொண் பெயவே - மெள்ளவெழுந்
தாரங்கே நின்றெழுப தாவிமா நல்வருடத்
தூங்குகொண் டேபறந்தார் குழந்தை.

(சகச)

கசரந்தியல்பு - முற்றிற் ற,

———(*)*)(*)———

சொ ர் க் க ச் சி ற ப் பு.

—————

கார்மேவு நீழல் வாழிபுணைந் கொல்கிடுவன்றோ
சேர்மே மொன்றருகே சொன்னித - ஞானமக
மொன்றான் வானபுலி யீரே நுலகடைப்ப
நன்றயுண் டெனமுட் கடி,

(சகசு)

அத்தவென்னை மேகமக் தசைருகே நிக்நீற
சின்னவெள்ளை மான பிழிவெம் - புந்நி
மருளநனை நீக்கு முகம்மதுவை மக் கொண்டோ
மிருளருகு சென்றருகே.

(சகசு)

அத்தவிரு னிற்குங் காரால நீர
முந்நி மொழிந்த முகிலைவாம் - வந்த
விரைநனைக் கண்டே யிவன் புதுமை தானென்
தருணையுள் ளேவினைத்தா ரங்கு.

(சகசு)

வானே - டறுசுமலை வன்னரகு பொற்பதிமண்
னீனமறும் வாரி பெயரினாரகின் - தான
மிடக்கெற்ற பல்படைப்பு மிவ்விருனிற் குள்ளே
படங்கிறோ வென்றுநினைத்தார்.

(சகசு)

தானமதி னின்று தனித்தோ னருட்படியே
தினவர்கள் போற்றுஞ் சிபுரீலும் - ஞானபரன்
மக்கத்திற் செட்டிசைந்து மன்னமு கம்மதுவைச்
சொர்க்கத்திற் கொண்கிசென்றா குழந்து

(சகசு)

சொர்க்கப் பதிபுகுந்து சுற்றித் திசைநோக்கி
மெற்சுமற வாழமந்த விண்ணுலகம் - வந்தமுறு
மேழுமா னேழுபுலி யிப்பரப்புண் டென்றதிலே
வாழுவார் சொன்னார் மகிழ்ந்து.

(சஎயி)

கனிவிசும் பொற்பதிக்குக் கால்கினர்ந்த திக்கி
லொளிவிசங் கட்கெனூ றுள்ளகே - வெளிவிசு
மொவ்வொருகட் டிண்டொலைதா னேதிலெனூ றுட்டைச்
செவ்வியழித் தூரமென்றார் சேர்ந்து.

(சகசு)

பொற்பதிமேற் றட்டிற் புகசரிப மானிகையு
மற்பயிலு கின்றமணி வாசல்களும் - பற்பலவு
மொன்ணிதா யேங்கி யொளிவுநி கழியங்கி
வென்னியா லேபடைத்ததன் வெந்து.

(சௌ௨)

தாமமுறும் ஈண்டாக் திட்டவக னுள்ளநிலே
மாமணியான் முத்தான் மாகதததாற் - சோமன்
சுதிர்போலே வேலிலங்கக் கண்டருநெச் செரர்க்கம்
அதினென் றுரைத்தா ரழிந்து.

(சௌ௩)

ஆங்கிற் சிறந்த அதினென்னுஞ் சொர்க்கமதி
லோங்கு மொருவருநீ யுன்னதே - திங்கே
யுரையா மறுவவர்க்கத் தோடருவி யந்தக்
கரையாற்றி லேபகுந்த கால்.

(சௌ௪)

ஆங்காரஞ் செய்யும் அதினென்னுஞ் சொர்க்கத்திதட்
பாங்கான வெள்ளைப் பளிங்கிய - லிங்காம
னாகிமணற் ளஸ்தூரி கல்லப் பராமதனுட்
பூண்டுதறுங் குங்குமப் பூ.

(சௌ௫)

பூமணஞ்சேர் சொர்க்கப் பொருப்பதுகல்-தூரியா
மாமலைபிற் கற்கண்டித் து மாமணியார் - மேமணியிற்
கட்டின்னணி முத்ததினும் கால்கணவ ரத்தினத்தால்
விட்டிலகு மேயொளியுமே.

(சௌ௬)

மின்னாநுங் கட்டில்களின் மேல்விசித்த மெத்தைபசும்
பொன்னு விரத்தினத்தாற் பூவாடை - பன்னாநுங்
விசுவின் பவ்வணியின் மேற்படியின் மிக்கதெல்லா
மாசகன்ற முத்து மணி,

(சௌ௭)

மாறுமலோடும் வரிசையாற் நிற்புனலே
வீரூம் பனித்துளியின் வெண்மையா - நூறு
மடிக்கரும்பின் தேனி லறவினித்து நானக்
கடிக்கமழு மென்றார் களித்து.

(சௌ௮)

ஞாநுநீற்கும் பூப்பொழில்கண் மோதுகனா யோரத்
தருகுநிக்குஞ் சொர்க்கபதி யாமெல்லாம் - பெருகிநீத்த
மோய்த்தோட லன்றியே யொளிநுமுத்து மாணிமேற்
பாய்த்தோடு மெங்கும் பறந்து.

(பூ௭௭)

மென்மல்கெ றித்து மங்காப் பசுமலகைத்
தென்ற லுதிர்ந்துஞ் செழுஞ்சோலை - துன்றுமொளி

பைம்பொன்னி னாலே உழலெங்குஞ் சுற்றுமதிற்
பெம்பொன்னி சென்றார் தெரிந்து.

(அ)

பூமணங்கள் வீசப் பொலிந்திலங்கு முந்திரிகை
மாமரங்கு எல்லா மரகதக்கொற் - வேயினங்குஞ்
செய்கனிகள் வெண்ணையாஞ் சோந்த வுதனிலைத்
ளவந்திருஞ் செத்துவிடேயாம்.

(அக)

சந்தக் கவிஞருத்தம்.

அங்கு ந னிங்கனி தேனிலி னிக்துமி ரும்பணி வெண்ணையதாய்ச்
சங்குபெருந்திடு வெண்ணையி னுட்பட தானம் துக்கனிர்புட்
டஞ்ஞப ருப்புள நோலில் நின்னுத முங்கிலை ரீளாமே,
வெண்ணையு முட்பணி ரண்டின தென்றுதி ருத்தவு னைத்தனரே,

சுக்கர முத்திரி யந்தரு வேருநொ டங்கிண னிப்பணர்மட்
செது ம முக்கைந னித்தற நிற்குமு தற்கனிக் கேழ யவர்க்
சக்கர வேலி கொடியு வ னைஞ்ஞ வ ருக்கனி உயத்தரவே
வந்துவ னைந்த பழந்தொ வந்தென் னாப்பழ மென்றெழுமே

அங்குள பண்டலை யின்கனி நானொரு வாயிப சாழ்கள்பேரற்
கொண்டையி னின்றுடி மாதுள மென்கனி கழிப முந்திதினற்
சுண்டையி னுத்தசு வர்க்கை தர்ப்பவர் தானனி யுந்துகிறுண்
வெங்குதி சிந்தசி யிதறிம ணம்பல லீசிய மாமணியால்.

(அக)

வேறு கவிச்சந்த விருத்தம்.

அண்டர்ப்பதி யின்ருகினை யின்கண்ணை செம்பொனொட ருந்தரள
மாமணியிதற்கு, கண்டனைய தேனருவி பாஸருவி நீருகி கள்ளருகிநா
லருகியுந். தண்டலைய ளர்ந்துயரு மானிகை கோதுமிவை சாடல்
கொதி கோடிவருமென், மெண்டுகையி லங்குபுரத் யார்கண்டு விண்வ
நிலை செங்கண்ணினருகை செய்தார்.

(அக)

மாமணியு யந்ததல முப்புரிசை யும்பெருகு வானிலொளி சத்
தினமதா, நீளியவ ருங்கனக மாவிசை தங்கொடுகி றத்துடன னைந்
தனனல்லா, வீழியிதழ் மங்கையரை யெம்பிறைப னைத்தனன்ம் குத்
தவழகை லவர்கள்வேய்த் கோழிபரு டன்றள மாசுபப டங்கிரீழல்
குழ்காவி ருப்பர்தினமே

(அக)

சந்த விருத்தம்.

இலகப மடமயி லிவர்கொவ் வொருகிக ளெழுபது வகை ஹசேர்
நலதுகிலணியார்க்கப்பலவகைகிறமெழகறைகொளொவ்வொருவகைகேர்
கலையி. தெழுபதொ டுருபது வகைபல கதிர்விடு மிகவுருகே
பலகலை தனிலொரு கலிபுவி வரினமறு பதியா வெழுமணமே.

வேறு கவிச்சந்த விருத்தம்.

வாசமிரு சொர்க்கப்பதி மாசர்பணி முன்கைமுனின் வானிடைமெ
னிப்படுகிலோ கானினியி லுற்றசரி யாகவொரு னிப்பிரைபு தாரிருளி
னிர்கரியதாம். பேசியம ணத்தகனி வாசினி லினித்திலை பேர்செறி
யு னர்க்கடலிலே, யாசினிக ரிததுவீழ. வேறுபொருமு வந்த னினை
யாழ்கடலி னித்தூவிடுமே. (சஅஅ)

வாரணித னததுயரி லோர்மகளிர் மிக்கமுனின் வானிடைந ரித்
துமெழில்சேர், பேரணினிவு முிக்கடைகொ டேந்தலைபை வெட்டிவிநிபூ
மிகவவிழித் துடுகிலோ சீரணிமு கத்தொளியி னுலிவிலு கத்திசைக
ன் சேமதி கெட்டுமுலுவர் காரணித முற்பெண்ணமு தாலணியுற்
தரார் காதலன்பெருத் தழிவரே. (சஅஅ)

வெண்பா.

மின்னிலங்கும் பொற்பதியின் மீதும்பல் வாழ்வுகளு
கன்னலும் கண்டதற்கு னுடியே பொ ன்னிலங்கும்
பூவிலேசேர்நபியைப் போற்றவரிது மத்துலமுந்
ஹானிலே கொண்டுசென்றார் காண் (சஅஅ)

வேறு-சந்த விருத்தம்.

அந்தவி லங்கைம ரம்பொன தின்பண மந்தியிலிந் தொளிபேன்
முந்தியி லங்கை தண்டா ளங்கடன் முந்துசெ முந்துகிரா
ஹந்தி ளாந்திடு கொம்பதி லொன்றிலு யாந்தது மவ்விலையெண்
ணந்தனி சொன்பதொ டைந்தின திங்கையி கழந்திட னின்றதுவே. ()
எழுபத் திவிலையுள கெனவுற மொழிபவ நிறையநுள் பெறுமிறஞல்
பழுதற கொருகிலே யிடையுள வெளியது பகரிலெல் லளவுளதா
மெழிடை னிருபதொ டுருபது வருடம தியலொடு செலுதொலையா
முழுமர மதிதுள விலைதரு மொளிமயின் முதுகுள வெளி நிறமே. ()

வெண்பா.

கோமே தசத்தாற் குதாயமைக்க கொப்பினிலே
மாமேவு பச்சை மாகதத்தாற்-பூய்கி
லூடலா ருந்முனையா கோரின்கொண் டுப்புயிலை
முடலா மென்றார் முயன்று, (சஅஅ)

ஓங்கி பெழுந்திலைக் கொவ்வொன்றுக் கோர்மலக்கு
நீங்கிலென வெண்பணிபேர் னிறப்போ-பாங்கே ;
கொழுமதிசேர் வானர்சிறை தோன்றியல்கும் பச்சை
முழுமதிபோல் விசமுதம், (சஅஅ)

பெருகலொளி வீகம் பெருத்தமுடி வாணோர்க்
கிருபுபமு நின்றங் கெல்குமே-வொருபுபத்துக்
கோர்புயமோ ராட்டைவழி யுள்ளதென வேயுரைத்தார்
தார்புபத்தின் மேவுநதி தாம் (சககி)

துணியாவை மூடுந் துளிர்ந்தகிலை மீதே
பனியாற் படைபுணுமும் பற்கெல்லா-கனியாக
வொண்ணல் புக்காத்தி லோர் தழபுண் டத்தடிதான்
வெண்ணிலா வீசும் விரிந்து, (சககக)

திக்கண்முக வானார் திருநெழி சின்மீதே
துக்கமுற வேயெழுத்துத் தொற்றமே-தங்கச்
சிறுதத்துல் முத்தறச் சேர்ந்தவர்க ளென்றே
குதறத்தி னுலே குறித்து, (சககக)

ஒங்கு மிலந்தை யுயர்ந்தார் கனிபசந்து
துங்குமொரு மாமலைபோற் றோன்றவே-பூங்குழம்பின்
மேலுலா யுருகனிந்துச் சேர்ந்தகொட்டை தானிலையேழ்
வானெலாம் ஷீசு டனம் (சககக)

மண்டலிகர் பெற்றுநதி வாழ்மரத்தின் டாம்புதுமை
கண்டகிறு மித்தங் ககைக்கோள்-பண்ணெய்வி
பாலேமறி யுண்ணப் பன்னாக்கு நம்மிருகு
லாலநதி யைப்பிரிந்தா தங்கு, (சககக)

மக்குறடை வெண்பா.

எம்மைப் பிரியா வெழில்சுபுரீ செல்கெனவே
நம்மைப் பிரியா நபிமிருகு-நம்மிருகன்
கொண்டோர் ஐசைநோகிக் கூர்ச்சுவே பார்த்தவங்வே
கண்டார் சுபுரீலைக் காக்காங்க-ஞாண்டா
முறுப்பெலாத் தானொடுக்கி,யுள்ளம் புழுங்கி
மறுப்படாந் தசுபீது வாழ்த்தி-யுறப்பில்லா
அல்லவாக் கஞ்சியல ரங்கத் தெழும் வியர்வு
நில்லாமற் குங்குமகதை நீரிலே-மெல்லக்
கரைத்துவி மெப்புனல்போற் கான்றொழுது மென்றே
யுரைத்தனசென கோமா னுவந்து (கூா)

சந்தக கவிச்சிந்தம்.

வியல்வாறுகொள் றிபுரீ லுடன் வினவாபெழிர் கபிடு
ரியல்பாஞ்சுபுரீ லேயில னொம்மைப்பிரி வதெனே
முயன்மாறிபு மதியானன முடையீரெமை யுடையோ
அயர்வாழ்மர மிதினமேல்லா வெண்ணுதென மொழிந்தார். ()

அலைதங்கும் வாரியைவிட்டப்புறத்தி லேக
வின்குங் கடலொன் றெதிர்த்தகே-யுலகமைத்தோ
னோகையுள நீள்கடலை யுண்டாக்கி நான்பெருத்த
பாசுவொளி யாலே படைத்து.

(இராம)

அஞ்சக் கடனினிற்கு மந்தாமர் தன்னைகடிலே
யிங்கப் பசியு மெழுவாண-முத்தமதி
லுண்டாம் படைபடைபடைவததா லுங்குகையி லோர்கடுகு
கண்டாற்பொற் றேன் னுங் கணக்கு.

(இராமக)

அஞ்சக் கடல்கடல்கே யப்பாற்சிங் காசனமேற்
சிந்தித் துறவெழுங் க செலலலை - முங்கப்
பெருங்கடலின மூழ்கும் பேரிறநு லங்கோர்
கருங்கடலைக் கண்டார் களித்து.

(இராமக)

அக்கடலின் மூழ்கி யறின்புனைமை கண்டஜபாய்
மக்கநபினர்மு கமமதுதா-மிக்குடனே
வான்மைகதோன் றன்னையத வாசனத்தின் மீதிருந்தே
யானககு தாயிர கராசங்கு.

(இராமக)

பஹோடைவெண்பா.

அன்றாடு முள்ள வடியா நிரப்பை யெல்லாங்
குன்றாம லேகொடுகுருங் கோலே - யொன்றானே
பெருகனிமை யுற்பயமு மெல்லா மகற்றியரு
ளித்தளி ரவைகெளி வாக்கி யுந்தனெடு.
நின்னுலக னித்தே நெருங்கியெழி லாய்மருவும்
வென்றியடி யானாகு லேகதே - யென்றிரந்தே
யந்தந்தடற்களையி லாகவொரு சத்தம்வரு
முந்தம் ஓழியே முகம்மதே சிசனையுற.
வெண்ணப்பா நீ லொனலா லெங்கணபி பார்க்கவொரு
பென்னம் பெருமலையுப் பேர்கடலி-ன்னகரைப்
பாணின னுநீரைப் படியா விறுத்தனந்து
மேகததின் கைக் கொடுத்து விட்டி டுவார்-மாகத்தோர்
காதுபுகழ்வன் னல் கவலுசலாத் துக்கெதிர்த் சொல
லோ லுயகின னும்பெரிய வும்பர்தான்-தோதி
யகுமதே யென்னுமுள்ள வகித்திருத் துதே
முகமதே யெனறழைக்க வளளன் - முகமெதிர்த்து
நம்முடைய நாமநிலவீ ரேனமலககுத்
தம்முடைய நாமத்தை சாற்றுவார் - செம்மதிபோல்

வாக்கா முகம்மதெனும் வள்ளலே யென்பேரு

மீக்காயி லென்றார் விரித்து.

(நூயச)

கட்டளைக்கவித்துறை.

மீக்காயி றன்னேத் தெரிசித்தல் லாவை மிகப்புழந்து
வாக்காமு கம்ம தப்பாற்செல வேசில வானவர்க
டாககாக நின்று தசியீகு மங்ஙனிற் சப்புசப்பாய்
நாக்கான் மொழிவது கண்டிமப் பாற்செலவர் நன்னபியே.)

ஆப்பாலு மப்படிப் போலிமையோர் சப்ப தாகநின்று
செப்பாந் தசியீகு செய்திடுவா ரங்ஙன் சேர்ந்துபின்னுந்
தப்பாம லப்புறத் தேசெலுங் காலந் தனித்ததுப்போ
னெப்பாலு முள்ளவன் தன்னிச ருபிலெதிர்த்தனோ. (நூயச)

நாடிநிற் கின்ற விச ருபி னாதச் சிறகிரண்டு
மூடிநிற்கும் மெழு வான பரிவா னோக்க மூதண்டர்தோ
ணீடிநிற் சும்மறுவைத்த தொடுந்தா ளெழு நேமியுள்ளே
தாடிநிற் சும்பத்து நூராயி ரஞ்சிறை தானுமுண்டே. (நூயச)

சினறயொன்றுக் குப்பத்து நூரு சிரமுருந்த சேர்முகமொன்
றுறைகின்ற வாய்பத்து நூரு யிரவொவ் வொருமணிவாயக்
கிடைத்த நாட்பது நூரு யிரமிய னொவொன்றுக்குப்
பறைகின்ற பாலைச்சுண மேற்படியா மென்பர் பாரில்வந்தே ()

நாவொன் றுறாத்த புகழ்ச்சியைத் தான்மற்ற நாவறியா
ஐவென் றடங்கலை யும்படைத் தோனையந் நாவுகொண்டே
பாவொன் றுகின்ற புகழீகு செய்வர் பலவிதமாய்க்
கோவண்டர் தன்மணி வாயிடைச் சூற்றெனுங் கொம்புமுண்டே.

சூற்றெனுங் கொம்பி னுளகாத்து மாவத் துளையுளதாம்
வீறணு கும்பி லெனஞல் மகுபூலு விரிப்பலகை
யீறணு கானி யெனிகுறு பிற் கங்கே திரிலங்கு
மூறணு காவெழு வான்படுவா னோக்க முட்டிகின்றே. (நூஉய)

இரப்பாந் கிரக்கின் றோனேவ லென்றையெழு வான்படுவான்
பாப்பாம் பலகையைப்பார்த்தகண் வாங்கிலா பாரவிண்ணோர்க்
கூப்பாக வேகபி யோதுசலா முக்கங் குத்தாரமும்
வினைப்பாப் மொழிந்தனர் நம்மிறஞல்பின்னும விள்ளுவனோ. ()

இந்தத் தலத்திடை யோகீ ரிருக்கின்ற தென்னவிண்ணோர்
சந்தித்த வள்ள னபியுடன் சாற்றுவர் தார்நபியே
சந்தித்த நாய விக்ரிகு நீரென்று செப்பினதால்
செந்தித்த வாகிற் மாட்டாக வித்தல மேவுவனே. (நூஉஉ)

இந்தத் தலத்தி னிருந்தேது கேட்பி ரியம்புமென
வெந்தத் தலமு நிறைந்தவல் லானெனே யேவுகின்ற
வந்தப் பணியிடை செய்கே னெனச் செவி யங்குவைத்துச்
சிறதைக் குணடி யிருப்பனிங் கிகயெனச் செப்பினோ. (௫௨௩)

பங்கே ருகப்பய னீனிசு ருபிலைப் பார்த்துச் சொலவா
நிங்கே யிருக்கயி லேகன்ற னேவ லினாச்சலல்
தங் கேகின தோதொனி யாய்வரக் கேட்பி ரறியியுமென்
மெங்கோன் றிருநகி கேட்ககண் ணோர்சின் றியம்புவோ. (௫௪)

அறுசீர்க் சுழிலடி யாசிரியவிரு ததம்.

இடிமு முக்கினின் பிணினி லெழுநு சமுற் றாற்றிற்
கடிமு முக்கமு மிரைச்சலும பிரபையுங் கடி காந்
திடமி குத்தவன வசனமே செனவருந் தாபி
ரடன் மிகுத்தசொல் ஆவனத் தொனித்திடு மறிவேன்

————— (௦) —————

அறு வி ச் சிறப்பு.

வெண்பா,

ஆவென்ற சொல்லா லடங்கலுமாயச் சொல்லுமென்ற
கோவண்ட ரோடுகபி கூறுவார் - மாவெனறுங்
கத்தனரு ளாவிபான் எடந்துவந்த வித்தலத்தை
பெத்தலமென் றெழுதி ரொமாரு. (௫௨௬)

நண்ணுந் தன் போறறு நபியே தலையெடுத்திங்
கண்ணுந்து பாருமென வேவவறைபக - கண்ணுல்
வரிசைதனைக் கண்டமு நமமதிறகுலங்
கறுவுதனைக் கண்டா ரமாந்து. (௫௨௭)

விண்ணுட ருங்கரையின் மிக்வரும் போற்றுகபி
கண்ணுர வேயருந் கண்டதற்பி - நெண்ணுடு
மிங்கொருசொல் லெந்நபியே யென்னறுவி லேறிடுமென்
தங்கொருசொல் லுண்டா மதிர்ந்து. (௫௨௮)

மேலிற் றெரிந்த விளங்கறுவி லேறுதற்குக்
காலிற் கபுசைக் கழற்றவே - கோலி
யுளத்தா னினைத்திடவங் கோர்சொற் கபுசைக்
கழற்றுகே மென்னறுவருங் காண். (௫௨௯)

எந்தனறுவிங் கெவுமல்கியா மத்தனாண்
முந்தும் கபுசுபட்ட முக்கியத்தாற் - சிற்தையுறப்
பேறுடனே வீறுபல பேசுங் கபுசுடனே
யேறுநீ ரென்று னிறை. (௫௩௦)

எம்முடைய வல்லவா பிமுறான் மகன்முசா
தம்முடனே நீவசனஞ் சாற்றுவே-செம்மைத்
தொடிதோல் சுழற்றியுயர் தூரிசினு வெற்பி
லடிதோய வேறென்று யனறு.

(௫௩௪)

பொல்லாத் துணியாப் பொறுப்பதுவா மிவ்வரஷ்டு
அல்லாலே யுன்னேரிபதல - மெல்லாங்
சபுசான் மிதிக்கவெநதன் கல்புவெட்கு தென்றே
கபிஜவாப் சொன்னார் நயந்து.

(௫௩௨)

ஓயாக் கிருபை யுளநடியே நன்முசா
வாயா லென்கூட வசனிப்பார் - நீயாரு
மெந்தேழு னின்கழுவி லிட்டகப சுடனே
வநதேறு மென்றுரைத்தான் மன.

(௫௩௩)

வேதவல்லோர் போற்றுநடி விரும்புங் சபுசுடனே
யேதமில்லான் நன்னறுஷி வேறியே - சோதிப
ரறுஷதனைப் பார்த்தே யதினம்பருப்பந் தனனை
வரிசைநடி சொல்வார் வடித்து.

(௫௩௪)

மண்ணுலக மேழுமுயர் வரனேழுமங்குகனி
லெண்ணும் படைப் புளதூமெல்லா - நண்ணு
மருஷதனக் கோவெனியி லாழிவைத்தாற் போலத்
தெரிவதுள கென்றார் திரித்து.

(௫௩௫)

கலிவிருத்தம்.

சங்கைநெறி யோரமரர் தானரிய சேவ
ங்குவடி வாயறுஷின் கீழவர்க் முததுச்
செங்கதமி ரண்டுமெழு துண்புஷியு ள்ளே
ங்குருவி நிற்குமவ் வானர்தலை வெள்ளே.

(௫௩௬)

அறுசீர்க்கழிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வண்டலைச் சூட்டுத் துப்பின் மிகப்பெரு வனப்ப தாகு
மண்டரு சிரகிரண்டையிராநடிச் சாமந்தனளி
லொண்டற வுதிர்ந்து வீசியொளிர்சிறை படிக்கொண்டார்ப்ப
வண்டரு சிரகி ரண்டு மசுரிசு மகுரிபெட்டிம்.

(௫௩௭)

சிறையடிக் கொண்டு சேவல் ரெழுங்குரன் முழக்கமென்னே
மறையொளி ஜபுற யிலே வரவையுடைய வேந்த
னிறையவன் பழுதொன் றில்லா னெனுள துய்யோனென்று
நறைதருந் தசுபீ கோதி நன்னடுச்சாமங்குவும்

(௫௩௮)

விடிந்திடுங் காலந் தன்னில் வெண்டலை வளைத்து மீளத் [ன்
தொடர்க்தெமையுடையோன் மேலான்னுய்யவன்பழுதற்றோனே

றடர்ந்ததி கூவுமப்போ தன்னிழிற் சேவலெல்லாந்
திடந்தரத் தசுபி கோதிச் சிறையழந் கொண்டுகூவும். (ருகக)

சுந்த விருத்தம்.

இமையோர் சிலர் சுறையங்குற விறகுல்முதும் மதுபின்
செமையார் விழி கொடுகண்டனா துழுவாநெழு கடலேழ்
கமராகிய புனி மெழுவா காவிற்பாண் டையின்கீ
முமையா தவர் பெருமைச்சட மாதிக்நிறி வதுவே. (ருசு)

இவ்வானவ ரொரோவென விசுறுபிலொ டிறகுல
செவ்வாயுரை செய்மன்றபின் சிறைவானவர் மொழிவார்
புவ்வாழிசிறையறுசைச்சுமை புரிவா னரு மொருமைத
கௌபா மொழி டட்டேயிந் டாணுமயிவர் தாமே. (ருசக)

இறைமையானவிடு நபியேயிவர் சுறையீர்முநி கிசலா
மறையீ ரென வதனாசக புடனேசலா மொழியத்
தறையூடுறு விபதாளினர் சாறும்கரைகதினுக்கு
மறையேசெய்ய மொழியுஞ் சொனி மாராயமு மொழிந்தார். ()

வெண்பா.

எங்கணயினு நிறகுல் முதம்மதுதந்
செங்குவளை போனற திருக்கண்ணை - லங்குசீன்று
மேலாங் கிருபை விளங்குதுவின் கீழ்பார்க்க
நாலாறு கண்டார் நயநது. (ருசக)

வல்லான் வரிசையினுன் மாறாம லோடிநீற்கும்
அல்லா அறுவின்னீ ழாற்றினது - நல்ல
கடையோர மெங்குநறுங் கஸ்தூரிககுள்ள
வ்னையோங்கி வீச மிக. (ருசச)

ஏனாக ருபிலே யிவ்வாறெவ் வாறெனவே
வாகர் நபிகேட்டக மகிழ்நதுரைப்பா - கோதுய்யோன்
மேலாங்கவு லற்கவுதர் மெய்யாரென ருமிசறி
னீலாரென் நென்றார் கின்று. (ருசரு)

ஒங்குமிய் வாற்றி னுறுபேர் ஷஹானென்னுந்
தேங்கமழிவ் வாறிரண்டுந தீனபியே-யிங்கே
யுகமுடிவு காலமோருருள தவ் ளுரிந்
செகமதினவ் வாரோடுகிடு சென்று. (ருசக)

வள்ளல் நபியேவண்மிசுறா ராமதிலே
தென்னுயிந்த வாரோடிச் செல்லுமென-விள்ளுகின்ற
நோத்தே நந்நபித னீட்டைக்கு மேலொருசொல்
லாரத் தானுண்டான தன்று. (ருசஎ)

அங்கோர் பெருமலக்கு மாலநபி யேயுமக்குத்
தங்காம லெநதன் சலாமென்றா - அங்கவரை
யண்ணுநது பார்க்க வவர்பனியின் வெண்மையுடைத்
தொண்ணு ரிருப்பா ருவந்து. (ருசஅ)

அங்கனர்தன முன்னே யடர்ந்தொழுப தாமிரம்பேர்
சுவசையவர் தனவடிவாய்த் தான்வந்தே-செங்கைகொடு
வெண்ணைத் தழிவிழிருகண ணேரிடையின் முததிப
பின்னேப் புகலவார் பிரிதது. (ருசசு)

மண்ணோர் பலரின் வரிசைபெறு நன்னபியே
விண்ணோர் புகழவரும் வேதே-கண்ணே
நடவீ ரெனநடக்க நல்லமரர் கூட
வடமாசு வேநடநதா ரமாநது. (ருரு)

பஃரெனுடை வெண்பா.

அன்ப நிறகு லறுஷிற் செலவமார்
முன்பின னிடம்பலமு மொயததே-யனபாய
நபியைப் பலவிதமாய நாவிலுற் போற்றிக
குலியப் பனிமலககின் கூட்டஞ-செவிராய
விநிதிலங்கும் வேண்டரள மின்னெழுப தினனா
மிரந்தினாமட் டண்ணலெக்கொண்டெய்தினார்-பரிந்திலங்கு
முடிநின நிரையினின்று முஸ்தபா நநபியை
பெத்தினாயிற் கொண்டுகொளருநே. (ருருக)

கவித தாழிசை விருக்கும்

செம்மைப்பெரு மணியாலெழு பதினாயிரந திரைமே
னம்மைப்பெரு கத்தேதடிய நபியைக்கொடு சென்றா
ரீம்மததுள நபியைத்தினா யெழின்நவனா பெல்லா
மம்மொய்த்திடு பச்சைமர கதவத்தினா யானார் (ருருஉ)

செல்லுமமர கதத்தாலெழு பதினாயிரந தினாகின்
நெல்லிற்கதி ரொழிபிற்பனி யிதினமின்னிய தினாகள்
புல்லித்தெழு பதினாயிர முன்போதின்பே
யல்லற்றெழு பதினாயிர மபினநினா சென்றார். (ருருங)

விதமாகிய லப்பின்நினா விட்டேசுந்துகப் பட்
டதனாலெழு பதினாயிர மழகாநதினாசென்றே
பதமானவ னிமையோர்மொழி பறையாமுகம் மதுவை
யதபாயுய ரிருளின்நினா யதனிற் கொடு சென்றார். (ருருச)

வெண்பா.

அங்கத் திரையடைப்ப மைந்துறு றுட்டைவழி
கங்கும் றிராகடந்து உண்ணுண - வெங்க
ளகத்திருக்கும் பாத அகும்பிற சூலைப்
புரைத்தினையிற் கொண்டு சென்றார் போய். (நடுநடு)

தூமத் திரையினின்று துள்ளும் பனித்திரைமேற்
சேமமுற வேநடது சென்றதற்கிள்-வாமமுற
மேலாக வேயுபா விண்ணவரு மண்ணலைக்கொண்
டாலாங்கட் டுத்திரைககு ளானார் (நடுநடு)

ஒங்குத் திரையிவைக ளொன்றுக்கொன்றின்னடுவே
நீங்கிலஞ்ஞா றுட்டை நெடுவழியா-மாங்கே
யடைப்பமுமத தூரமதே யாமென்றார்தீனி
னடப்புடைய ரெகுகோ னயி. (நடுநடு)

ஆலாங்கட் டுப்புனனின் றுனஜப ஹற்றதெனு
மேலாத் திரையில் வினாந்ததற்பின-கோலமிரு
மன்னுமலக் கூத்ததெனும் வண்டுகொண் டேஜலா
லென்னுந் திரைபுகுந்தாரே, (நடுநடு)

ஏற்றுஜலா மென்றியம்பு மேகத்திரையினின்று
போற்றஜமா லென்றதிரை போய்நின்றே-தோற்றுகின்ற
துய்ப்பறு தானிபென்னுஞ் சொற்றிரையின் நேசமதா
னிய்யவதிற் சென்றார் நினைந்து. (நடுநடு)

மாற்ற வள்ளலநயி வந்துசம தானினின்றே
யீசக தெனுந்திரையி லெய்தியபின-பேசங்
குசறக் தெனுந்திரையிற் கூடினார் வேத
மதூத்தாற் றீண்டுககு மன். (நடுநடு)

மின்னுகுத றத்ததெனு மேற்றிரையிற் சென்றுபக்கா
வென்னுந்திரையதனி லெய்தினார்-பின்னு
முறைத்ததனா வென்றதிரை யுட்போய் விபாவென்னுந்
திரைத்தனி லை சென்றார் தெளிந்து. (நடுநடு)

சென்றலிபா வானதிரையதனி னின்னுகிம்மத்
தென்றபெருந் திரையி லெய்தினார்-வென்றி
வலுததான் கிபுரியர் வண்டுகொடு னின்று
சுலுத்தானி யெய்தினார் சூழ்ந்து. (நடுநடு)

துய்ப்பெரி யோன்கிருபை துன்றிவருஞ் சுலுத்தா
னிய்யவென வோது நெடுந்திரை மட்டுய்யவே
யண்ணலிற சூலை யடிபணிந்து கூட்டிவந்த
விண்ணவொல் லாம்பிரிந்தார் மீண்டு. (நடுநடு)

கவித்துறை,

அடுக்கார் துறையினை யெல்லாங் கடந்து னப்புறத்தி
 னடுக்காமற் சென்றுக தானியாத்தென்னு நன்றிபல
 மொடுங்கா னுநின்ற துணைபக்கண் டாரதுமுனபிணுள்ள
 முடுக்கான நாயன்னை வென்றி ன் னோர் பெரு மைத்தீரையே ()
 அங்கப் பெருந்திறா மோலாக நின்றமல லாபொருத்த
 மெகதப் பழிசிற நிறங்குவைநோமென நிற்குகைமீல
 சித்தித்து மென்றமேப் பாருமென றுனதின் நிகரன்றியே
 முநதத் துவாக முடிவுநில னான்மொழி முங்கியகே. (ருசுரு)
 நறைமொய்த்த வென்றன நிற்குநோழ னுன நடுக்குமெந்த
 னிறைறகு மத்தங்கு முன்னி லாக நிற்குமுயர்
 பொறைமொய்கதி டி மொருமைப்பாடதெனனும் புரழ்ச்சிரையின்
 மறைவத்தை நீக்கி மென் மொழி மென்முன வருவகறகே. ()
 பெருமைக்குரியவன றானேவ றன்னைப் பெருந்தலைக்கொண்
 டொருமைப் பெருந்திறா நீக்கியபா துவயர்வணக்கந்
 தருமொய்த்த வானமொழி நுயிரிற் சப்புசப்பா
 யருண்மொய்த்த வாகித் தட்டாய் துக்கவினி லாய்நிற்போ. ()
 உகமட்டதாக முதுகுயர்த தாமல்துக் கூனிநிலே
 செகமட் டுனிற் ப மொழி நுயிரிற் னோர்க்குசப்பாய்
 முகமெட் டிவைகக கருதினடை யாவர் முயன்றுகமட்
 டகமெட் டிவைத்த தலைமெ டார்கில வண்டர்களே. (ருசுஅ)
 பின்னு மொழிபறி னுயிரை வானர்பெ ருத்தாப்பின்
 முன்னிக னாயின் நிறையோனைப் போற்றிமுழக்கமுடன்
 மன்னெறி யான கசுபி கு செய்வர் மறுமைமட்டி
 முன்னிச் டயவலம பாராமொழி மொய்வினறியே. (ருசுசு)
 ஒங்கும் பெருமொரு மைப்பா டெனுகதிகைக் குள்ளவொளி
 யாகுகத் துறைக்கும வொ டுநர்கண் மெய்சிலெறிக்குமதாற்
 நீங்கற்ற நாயன் றனக்கேபயந து துடுக்குறவே
 யெககிப் பெரியவன் றன்னைவ லெங்கெண் நிருப்பர்களே. ()

வெண்பா.

பார நடியொருமைப் பாடாந துணைகரித்துங்
 கோரியக்க முண்டோவென் றுன்னபவந்தர
 வுணவுறக்க மிலலானுக் குட்பயந்துமங்கோ
 ரனுவுமயந காத்த யமர்நது. (ருஎக)

கவித்துறை.

அந்தப்பெருந்திறா நிற்கயி லோர்சொல் லகுமதுவே
 யெந்தன் றகுமத் தினுக்கதித் தேகொரு மியானலவோ

சத்தித்த வாலம்பத் தெண்ணாவி ரத்தையுத் தானுடைபோ
 னுந்துற்ற பல்படைப் பெலலாம் வணங்க வுரியவனே. (௧௭௨)
 ஆல்லா வசன முறக்கேட்ட போதிலங் கோர்சுவகிரு
 வல்லான் மருவத திக்கவைத் தார்வைத்த வச்சுவடி
 சொல்லா லென்னாறு வருடஞ்செல் தூரந் தொலைத்தென
 மெல்லாக நிற்கையின் மீண்டிமங் கோர்சொல் விளங்கியதே. ()
 எந்தன் றறபீபு முகம்மது வேலிங் கெழுந்தருளி
 முந்து மெந்தன் மருமத்தை முன்னோக்கி முடிசிலிங்கே
 வந்திடு மென்றத னாலோர் சுவடெட்டி வைத்தபின்ன
 மந்தம ணிச்சும டஞ்ஞாறு வச்சிரத் தவ்வழியே. (௧௭௪)
 ஏடாரு மாலை நனிதாட் டசுடெட்டி வைத்தொருமைப்
 பாடாக திரையி னெளிபத்தி பாயந்து பார்த்ததினாற்
 கோடாத வள்ள னபிகண் பொழுமற் கொடைக்கரத்தான்
 வாடாத கண்பொற்றி நிற்கவங் கோர்சுத்தம் வந்திடுமே. (௧௭௫)
 எந்தன் முகம்ம தருமத ரோயென் நெதிர்தொருசொ
 லந்தர மேனின் நதிர்ததிட வேகபி யச்சமெய்திச்
 சிந்தை மயங்கையிற் பின்னும்ங் கோர்சொற் நிருநதியே
 யுத்தம் னங்கவல் காதி ருமக்கிலலை யுள்ளச்சமே. (௧௭௬)
 உள்ளர்ச மிலலையென் றலலா வுவந்தங் குரைத்ததற்பின்
 வள்ளற் குணத்தி னபியிற் சூறன் மனத்திடையே
 யெள்ளத் தனையுங் கலங்கா நிருக்கையி லெம்மிறையோன்
 நெள்ளுத்த சத்தம் பிணுகபி பாலவருந் திக்கெனவே. (௧௭௭)
 என்னன்ப ரானமு கம்மதுவே யென்முன் வாருமென
 முன்வரு நாயக னானவனு மென வேமொழியப்
 பின்னங்கு நின்னுட் புகுதவென் நெண்ணிய போதருள்சேர்
 மன்னுசிற காசனம் வள்ளலைக்கொண்டிமுன் வைத்ததுவே. ()
 ஆல்லா நிருமுன்பு சிங்கா சனஞ்சென் மருமதுவை
 மெல்லாய் நிறுத்திய பின்பெமை யாள்வின்ற வேந்தனெனும்
 வல்லான் மருமத் தெனுமொளி பானதை வன்னமின்ன
 தல்லாமற் கண்டனர் நமமிற் குலுளத் தாசைவைத்தே. (௧௭௯)
 ஆக்காட்சி யின்பரி சானதை நாக்கொண் டறைந்திடவு
 மிக்கா மிருதயத் தாற்சிரிப் பித்துவி ளங்கரிதாம்
 ஹக்கா னெளியத னுளே பொறுதிரு கண்மருள
 மக்கா நபிகண் மறைத்தது வோவென்றுள் வாடியதே. (௧௮௦)
 வாடிப் பபத்திரு கண்முகி நிற்கவல் லோன்மணக்கண்
 னாகக் கண்ணைத் திறந் தானக்கண் னாலெமை யாள்வவனை
 மேடிகை யாய்முகக் கட்பார்வை போல விழிள்ளன்றி
 நாடிக் கொடுத்தி சித்தா நிருதய நற்கண்கொண்டே. (௧௮௧)
 ஆகக்கண் கொண் டாதினையக் கண்டா ரதற்பி னருண்டிருக்கு
 முகக்கண் டுறக்க வொளிவுகண் டார்முது பாசுதனி

னகக்கண்ணதனி ஸுறஸ்ஸீசும் ஹபீபு நபியிறகுல்
 வகைக்கொண் டிருத்தரித் தாரிலலே மாவொளி மட்டன்றியே. ()
 மட்டுப் படாதிருக் காட்சிகண் டேபின் மகிழ்ந்துளத்தி
 விட்டப்பட்ட டெம்மிற சூராவிர்தா லொமை யாள்பவனே
 யொட்டுப் படாதவ னேரின்னைக் காண்கு முறுதிதனைத்
 தட்டிப் படாம னிலைபடத் தாவென்பர் தாழ்ச்சிகொண்டே. ()
 மருத்தா ரணிபுய நம்மிற சூலுக்கு வல்லவன்றன்
 திருக்காட்சி காண்கு மதைநிலை யாகத் திருட்டியன்றி
 யுருக்கா ணலற்றவ னைக்காண்கு மப்பரி சாலுனத்திற்
 பெருக்காத லாய்மனக் கண்கொண்டு காண்பர் பிரிசமுற்றே, ()
 ஆதிநபி சொல்வ ரல்லா தனதி னழகியல்பை
 யோதியுங்கட் குரைத்திட வேயுரு பபங்கனெமக்
 கேதம திலையன்தேதா லுருபமி லாதவனை
 நீதிம னித்தர்பி ற்பித்திதக் காண்கி னைப்பொன்றே. (ருஅரு)
 முன்போ லகுமது வேயென்முன் வாருமுடுகு மென
 னின்பா யிறையங் கழைத்திட வேரடி யெட்டிவைத்தே
 யன்பா யிருவிர லிற்றிடை யெய்தி யடுத்ததனான்
 மின்பாயு மவ்விடத தேகொடுத் தானடி வேண்டியதே (ருஅசு)
 வேண்டு நலவுக னும்பெரும் வாழ்வும் விருப்பமுட
 னாண்டவ னீந்ததற் கத்தமுண் டோவிலே யவ்விடத்தி
 னீண்ட நபியிரு கண்பாராவக் காமொளி நீதியைத்தான்
 றாண்டு மிருதயக் கண்கொண்டு கண்டனர் சக்கன்றியே. (ருஅஎ)
 சக்கன்றி யுள்ளவ னைக்கண்டு பூரித்துத் தான்குளிர்ந்து
 மைக்கொண்ட லான்புவி யுண்டாகு முன்பின் மறுமைமட்டு
 மிக்கென் றுரைக்கு மறிவுகள் யாவும் விதம்விதமா
 யிக்கென்று சொல்நபி சிந்தையுள் ளேசென் றிடங்கொண்டதே
 மக்க நபிக்கு மனப்புத்தி பூரண மான தற்பின்
 றக்கவ னீயுன் னுடன்கேட டதற்குத் தனித்தனியே
 மிக்குட னுத்தரம் பேசுமதற்கு விரகுதந்தாய்
 ஹக்கவ னேயென் னுடர்க்களி கூர்வர் கருணைகொண்டே. ()
 உள்ளங் களிகொண் டிருக்கையிற் றாக்க முயர்ந்தபுகழ்த்
 தெள்ளு நபிகுருவந் தெய்திட வேயத திருத்தலத்தில்
 விள்ளு மனுவொன் றியங்காம லாரும் விசாரிப்பரோ
 வள்ளலே யன்றிமற் றெல்லா மடிந்தன லோவென்னவே. ()

கொச்சகக் கவிப்பா.

துண்கந் தெளித்ததற்பின் னுய்யோ னுடன் கேட்பா
 ரார்க்கு மனதி லடங்கா யெமையுடையாய்
 காக்கு மெமையுயர்த்த கத்தனை கலக்கெவைக்குக்
 தாக்குமுள்ளாய் நீயே சலமா னநாயவென்றே. (ருகஉ)

நானே சர்மான் நாயனென்று நந்தியோ
டானே னுனாததற்பி னத்தகிய யாத்தெனவே
தானே னுயர்பரிமான் நன்னு லொருநினைவு
தினேர் புகழ்ச்சிதஞ் சிந்தையுள்ளே தோன்றியதே. (௫௬௨)

அகவல்

அத்தகிய யாத்தென் றருணபி மொழிந்தா
ொத்து மதின்பொரு ளென்றுமுள் ளமையு
முத்தி செறிதுல் முபாறக் காத்தின்
புத்திகொளும்பொருட் பொலிவுகள் பலவு
மழகிய நன்மொழி யஸ்ஸல வாத்தி
னெழில்செறி பொருளுள தெவ்வாத் தொழுகையும்
அத்தகிய யாத்தி னருண்மொழிப் பயன்கேள்
சுத்தம தாகிய துய்யநம் செயல்களும்
லில்லாகி யென்ன சிகழ்த்துவை யெல்லாம்
ஆல்லா வுனக்கென் றழகிய கதியா
வல்லான் றிருமுன் வடித்துணாத் தனரோ
கதியா வைத்திடுங் சபீபை நோக்கி
யதபா யஸஸலாழு அலைக்க ஐயுகன்னபிய்யு
வறகுமத் துல்லாபி வபறக காத்துகு
துரிசா மிமமொழி சொல்லிய பொருள்கேள்
ஆல்லா மொழிவா னகுமது வேயான்
சொல்லிய சலாமுக் தூய்றகு மத்தும்
நல்ல கிருபையு நபியே யுமக்கென
வல்லான் மொழி ப முகமமது சொல்லா
ரிம்மொளி போலெமக் கின்பமொன் றில்லை
யம்மொழி யஸ்ஸலாழு அலைனா
வஅலா யிபா துல்லாகிஸ் ஸாபீகின்
நன்மொழி மெய்வாய் நலங்கொண் டேதினர்
மென்மொழி யாக விரித்தனார் பயன்கே
ளிந்தச் சலாமெங் கட்டே யிறையன்
சந்த வடியார் சாலீகு கட்டிம
என்றத னுலிறை யெம்முட னுரைப்பான்
துன்றடி யார்களிற் றேஷிக னுளதோ
தோஷிக னாயினுந் துய்யவ னேயுனை
வீசொரு பனென விசுபதிப் பாகளே
யுன்னேவிசு வதித்தோ ருவனென் கையினு
லன்ன சலாத்தி னவர்களைக் கூட்டினே
னப்போ துணைஷச் சுமந்திடு மலக்குக
டப்புற வுவந்து ஷஹாதத் துணாத்தா

ரரிய ஷஹாதத் தகப்பொரு ளெல்லா
மொருவ னிணைசரி யொப்பிலை யென்றதாம்
மீளவுஞ் சாட்சி வினம்பினர் முகம்மதும்
ஆளுந்அல்லா வடியா ரென்றுந்
திடமுட னவன்றன் நீருத்தாதரென்று
மடவுடன் மொழிந்தா ரறுஷைச் சுமந்தோ
ராகையாற் றொழுநைந் கத்தியி யாதது
மோகமாம்பத்து முடிவு மாமே.

(ருகக)

கொச்சகக் கவிப்பா.

வல்லானெலர்க்கும் வணங்கப் பரமான
அல்லா மொழிந்தா னகும்மதே கேளுமியான்
சொல்லாங் கியாமமதிற் றேன்ற வெழுப்பியுங்க
எல்லா னாயுக்கேட்ப தேதென் றறிவீரோ.

(ருகச)

உன்னு மனதி லுதிபபுமெலலா ராசிமுழு
மின்னதென நீயநீவா யானறிய வலவேனே
வென்னுமொழி சொன்னதற் பி னேகபெரி யோனுடனே
பின்னுநபி சொல்லார் பெருத்தகியா மதததினே.

(ருகரு)

அழசீர்க் கழிசடியாசிரிய னிருந்தம்.

எங்களை நாடிக் கேட்கு மெழிலபத னிகளுண் டாக்கும்
பொங்குகா ரணங்கள் கொண்டி புகழ்நன்மை கனி னு மென்னக்
கங்குலவா னுதை வன்னி கடற்றரை யமைதத வல்லான
பங்கய நபியை நொக்கிப் பதனியே தெனைந் கேட்டான்.

()

அனேத்தையு முணர்நின் றோனே யருமபனி கூதனே
நினைத்துலு நிரம்பச் செய்து நண்ணியஜமாத்தி மாமோ
டினத்துடன் றொழுமென் மேவ லேற்றிய கருத்துத் தள்ளை
நினைத்தறத் தொழுது வார நீனொகுத் தெப்போ தென்ன

()

எந்தநன் னடியே நீரிந் கியம்புத லுளதா மென்று
பிந்தவு மிறைவன கேட்டான் பெருத்திடு நன்மை யேதென்
நந்தரப் பசிக ளாற்ற ளனுதினம் சலாவாத தோதல்
கந்தர விரவின் மாந்தர் னுயின்றக்காற் றொழுலு மாமே.

(ருகஅ)

வெண்பா.

வள்ளலா மெந்தன் முகம்மதியான் கேட்பதற்கே
புள்ளதே சொன்னான் றோதியே - விஸ்ருமிலை
கன்மை பதிமடங்காய் நாடோறு மேவனர்க்குந்
தின்மைகளை யோட்டிந் தினம்.

(ருகக)

கவிவிருத்தம்.

நல்லார்புகழ் நபிதம்முட னுவானது மின்றி
வல்லானறிரு வுளமாயினன மண்மீதிடை தொழுதால்
அல்லாகும்ம பின்னீ அச அலுக்கென்றது ஆவைய
யெல்லாரு பிரந்தாலதை யான்கைக்கொள்வ னென்றே.

(சுரா)

அல்லாகும்ம யின்னிஅச அலுக்கென்றது ஆவின்
சொல்லாகிய மஹலுவது தொடர்நச்செயல் செயவு
பொல்லாநினை விடவும்பலர் புழநற்செய லுக்கு
மெல்லாவுட லுகையப்பட மிசுக்கீனையு வக்கல்.

(சுளங்)

நிந்தன்முனி வதனுக்கெனே நிகாவல்செய் திடவு
மநதம்மிலை யானேயுனை யன்பாயுவந் திடவுந்
சுந்தம்பலர் பெறநீமிசத் தானேயுவந் திடநீந்
நந்தும்பல வடியார்களை நானிக்குவத திடவும்.

(சுளங்)

உருவன்றியு ளானேயுன துயரும்ற்கு மத்தைத்
தருமென்றிடு நன்மைச்செய நலிலேமன துறந்
அருள்கொண்டிடு யர்கதேயுன நழகானனல லுதவி
மருவும்படி யேதேடுகி நேனென்றநின மஹலு

(சுளங்)

பெண்பா.

அல்லா வுவந்துபிசு லந்துனியா வுன்னைர்க
ளெல்லோரும் போற்று மிறகுலை - சொல்லார
ஆமனற்ற சூலைன்னு மாயாததை போதுமென
வேமநபி யோதுவாரே.

(சுளங்)

பஃமீருடை வெண்பா.

கோமா னபிக்குவந்த குறனாகத் தீன்மஹலு
ஆமா நபியு மவர்க்கின - மூமீனா
அல்லா வொருவனெனது மான் மனக்கவர்க்
ளெல்லா மவன்படைப்ப தெனதும - சொல்லா
லெவலசெய்யும போகனெனது மின்னாக் குறனாக்
ருவதனறிச் சொன்னதிரு நாமமெனதுமடூய்
அருமநினுக் காயுவந்தே ஆதிவா விட்டா
துகமனவுந் தானடப்ப தோகமனது - மகன்
சுதருமட னேயிரங்குஞ் சுருதியெலலா மா
முதகதிரு நல்வசன மொகருமெனதுங் - கரு
மாதி படைப்பதென்று மாதந் தொடகுவெண்டா
துகமெல்லா மொக்குமென்றுக் தோளையே - கா
தாதிடவே விசுவதிசுதுத் தானீமாங் கொண்டே
வந்துடவே நல்லுதவி மாறாம - வந்தியு
வீமான் நனைக்கொண் டிருப்பதற்கு நன்றிதாய்க்
கோமனெப் போதுங் குறைபாச் - கோ
னவின்றகரு னேவலசெய்து நாடா விசகத்
நவிரந்திங்கை என்னார் தனித்து.

(சுளங்)

அறுசீர்க்கழிவடிவாசிரியவிறுத்தம்.

கோதினான் மொழிக்கே ழீமான் கொண்டுறு மூமீனோர்க
ளோதினா ரிறைய வற்கு மொழிகியுட் பட்டோமெங்க
மதெல்லாம் பொறுததே காட்சி தெரியவே மீட்சி தானு
நாதனா ஹன்பா ளாமென் றறைந்தன ரவர்கடாமே. (சூாசு)

படைத்தன னேவல் செய்யும் பணிவிடை யொழியப் பார்மே
செய்தியே வருத்தமாக விடுசெய் தனனே விலை
வடித்தவர் நன்மை செய்யில் வான்பதி புகுவார்தீமை
பிடித்தவர் கசிய கும்பிப் பெருந்தழல் பெறுவ ரென்றே (சூாசு)

பஹோடை வெண்பா.

முன்பே யுதித்த முகம்மதுளத் தேபெரியோன்
மின்போ ரிரப்பளித்தான் பேசிடவே - மன்புகல்வர்
வல்லா யியாங்கண் மறந்தறியாச் செய்பிழைக்குப்
பொல்லா வதாபிற் புகுத்தாம் - செல்லா
மிமைப்பொழுதி லேயமைத்தா யெங்கள் தலை மேலே
சுமக்கரிய பாரஞ் சுமத்தாதே - எமக்குமுன்ன
முன்னவடி யார்மே ஹர்ச்சுமத்து மாப்போ
ளெல்லல் படுமடியா ரெங்கண்மேல்-வின்றும்
வருத்தமுடி பத்தவைகள் வாராமற் காத்துப்
பெருத்தபிழைநீக்கியெவாய் பேர்பெரியாய்-திருத்தியெங்கட்
குண்டாம் பழிப்பொழித்தே யுட்கிருபை செய்விப்பா
யுண்டானே யுன்னுடைய தஞ்சமே - மண்டிவரும்
பற்றலாங் காபிர்களைப் பாய்ந்துபொரும் போதெமக்கு
வெற்றிதா வென்றுணாத்தார் வீராக - வுற்ற
பெருமஹ னாவிதமாம் பெரியதுய் யோன் பின்னுமே
யருணபிக் கேதெரிய னறிவித்தா - னருளுமொழி
முத்ததனி னேயுதித்த முகம்மதுவே நீர்கேட்ட
தத்தனையுந் தந்தேனென் னேயறையச் - சுத்தநபி
வல்லானைப் போற்றி மகிழ்ந்தெமது சுத்தாவுக்
கெல்லாப் புகழ்ச்சியுமென் றேத்தியபி - னல்லாருங்
கொண்டன்மு ளம்மதுவைக் கூறிநபி யேயெமைநீர்
கண்டுகொ ழிதென்றான் கனி. (சூாஅ)

கலிவிறுத்தம்.

இன்ன வன்னநிற மீதெனவி யம்ப வரிதாய்
நின்ன லங்கொளொளி மெந்தனிரு கண்ணி - னிறைந்தே

மின்னு கண்ணினே மறைத்திட விளம் கிருதயத்
துன்னு கண்கொடுனே யுண்மைகொடு கண்டன வென்றார். (

என்ன வன்னிற மெப்பரிசு செப்பு மெனவே
மன்ன னோதிடமு சுமமகிற சூலுரை செய்வா
ருன்னு வன்னமுட னொப்பிணையி னுட்பட விலாய்
மன்னு கண்களகொடு மட்டிட விலாத விதைநீ. (கூடிய)

கண்ணி லேயெவர்க ணிப்பவநி னைப்பமு திலா
வெண்ணி னுலமை படாதுமி குத்தார சதநடப்
பண்ண லேயென வரும்மது புகழ்ந் திடுநலாற்
பெண்ணொ டாணில பிறப்பி லாதவனு ளாததனன். (கூடிய)

கலியு வப்புளது வேயெனது காரியமிக
வலிது வென்னுயரி ராசுத வளப்ப மதனின்
பொலிவை மட்டிவி ரார் புவன லோக விழிகள்
நலிவ கன்றவெமைக் கண்டிடவொணு தவனியான். (கூடிய)

என்னை யன்றியிறை வேறிலையி னைஞ்ச வுரியோன்
பின்னை யாரொணை யொழிந்தபெரி யோனுள துலோ
சொன்ன வாசக நடந்தவாக ளன்புதொடர்வார்
பன்னியத னங்களை யழிக்குமவ றென்னை பொழிந்தார். (கூடிய)

உகம தன்னிடை யுசிரப்பவை யனைத்தையு மியான்
மிகவெ முபபியொரு வீசமும் கிடாம லவாதன்
றுகைக ண்ககிஞ்சுடி கேள்விக டிவக்க முதலாய்
வகைவ கைப்படியே கேட்குமொரு வலலை னியான். (கூடிய)

கத்த னுற னுரைசெய் வானகும தேகருணையா
லீத்தலத் துமையு யர்த்தநிலச னித்தனனியான
முத்தி யாலுடையு யர்த்தபெரு முகதியமெனக்
குத்தி மானகல தோழமைநீ ருண்மை யதனாக (கூடிய)

கெண் பா.

சம்முடைய ஹககாணை யென்றன் நிருநபியே
யும்முடைய ஹககாணை யுண்மையாய் - இன்னுமெனக்
குமமையன்றித் தோமுருண்டோ வுந்தவையே னுந் தாவே
யமமுடலென ஐதியுரைத் தான். (கூடிய)

ஒப்பா நபியே யுமக்கு மெமக்கும் நடுவே
துப்பா சியுமொழியுந் துதுமுண்டோ - தப்பாமற்
சுநதாதுங் கலபிடையே தோற்றியதை யென்னுடனே
தநதி டென்று கேட்டீர் தா. (கூடிய)

மி கு ரு சு மா லே.

அங்குசின்மேற் பெங்க ளாகுமதிற் சூலொருபாற்
பைங்குலனைக் கண்டி நனது பார்க்கவே-யெங்கு
நலமாக நனறிமெயு நாயனறு விற்கிழ்
வலமாகத் தூசுகுமாரு வான்.

(சுமயவு)

அகலா முனிவ செனு பவ்வாளி னுலுதிர
நிலொமல வீழு லெடுந துளியாய வல்லாயென
மெய்யா மு ம மத்தை யிதக மிககெழிலவா ளானேவு
செய்பாதே வென்றா தெளிநது.

(சுமயசு)

ஆதி பெர்மோ னழகுதெறி யெனவேத
மோது நயியே யுமை க கெண்டே - தீது
வளத்தி லீதோ சாபிரகளை வாகாய லெறிநிற
றிருத்தி மிமவா ளென்னுனாததான நோநது

(சுஉஉ)

பஃறொடை வெண்பா.

பின்னுபி செலவா பெரியவனை நின்னுடனார
னின்னுஞ் சிலநிங் திரக்கவோ - மனனு
நயிபெ யுமதுபிந் நல்லாடா சன்னைப
புவி மணவி னுலே பொருத்திர - செவிதா
யமைசெய்ய ருண்டாயி மததானந நாளின் முன்னே
யெமதுடனே நீர்கே.ப தெலலா - முமதைய
கலப்புறன முததான சளிகூர வேமிகுதி
நலகெவன வேயட து கானெய்மே - நெலவென்றி
கோண்டியதெல லாவசேரு மெய்கடுபே கருகுவெனென்
ருண்டவன ருளசொல்லநி யங்குரைப்பார - நீண்டபுந
ழாசக் கனைப்படைகதுன னுனவல்ல பங்கொடுபிர
போதமும வேபுருது விட வாலஸ் - சோதி
மனக்குகளைந தொண்டவாருகு வண்டாற்சசி செய்கித
தலக்கனஹவ சாவைககலா லாகயிசெய-நலகெமிலாப
பொற்பதியி லாககிவைதது புகலரிய வாழ்வளித்தாய்
மிக்கனிபு ருகிசேவ தாமபாதமை-முககிதத
ஹற்றேழு ராக்கிவிததா கோங்கியமு சாநகிருகு
நின்றேழுமிம பேசிகிறக நீகொடுகதாய - நனறி
இககீச கன்னபிகரு மீயநதாய் சுலாங்க
மதிரோசை தாவு தவருரு - மதாச்
சபுறென்னும் வேதம தன்னையளிததாய் நீயே
கபிசலையு மாணவர்க்கு நட்பாயப் - புனியிடத்திற்

மி கு ழு ச மா லே.

நேற்றுநின்ற ஜூனினமுந் தொலபறவை வற்கமுநீன்
 காற்றையுமே சொற்கேட்கக கற்பித்தாய்-நாற்றிசைக்கு
 நலவபுக ழீசா நதியையுமுன் வலவவததால
 மெலனனமைத தாயதாய வேந்தனே - செந்நீலீவர்கள்
 தனபாற கொடுத்த தடவரிசை யையபேரல
 வெனபாற கொடுத்தனையோ வெனவிறகு-லனபாக
 வாதுயுடன கேட்கவனனு எனமுதே யாதமையா
 னேதுமெனதன வலவமைபா வுண்டாககிச்-சோதி
 உயிர் கொடுத்தேன வானனாக சொண டொண்டாழ்ச்சி செய்யி
 னியுட்புடனே சொர ருது நுதலினை னயமறந்தென
 னேவ ருது உயி ரு லிண்பு சுவாகமவகிட்டுப
 பூவி லெறிந்தவாடு உருவலலாங்கை - மேவும்
 மறுமையுடைய பொலிவித்தேன மாதவததி லென்றுந
 நெருங்கியுடைய லுடைய யுறுதியுட
 னினபாறது மென ருது னெனாதற்காய நினையென்
 னனபுயி லுருந்தேனியாக்கினன - முன்புசொன்ன
 கோழா தனிகுச்சினே செல்லலிற் பெரிதலவோ
 நூழி னபிழையுள்ளவோ மானியதாந
 தயாதவு ருத்தினிற் நேனமெலலாக ருவகிருபை
 தொயுடைய ருது னேட்டுபன - மெய்பா
 மெய்நின்றுதேன மாத வுலலாராக குஞ் சொர்க்கப
 பழுதகல ருதாய சொழி பரணி - முழுநாகிற்
 தெவ்வுமையுடைய னினம்பூட்டி மயமறிவு
 சொல்ல வன லுயுமையான லாதாககி - நல்ல
 மயதியுள நமமுள உதை யுள்ளீமா னுறு
 மியுசொதி மடவ தாககினே - னெறியுமுமக
 குளளநபிப பட்டமதற் கூறுமுன்பின் வாராமற்
 பெறாளிமையாற காததென நிருநபியே - விளருகின்ற
 விழமை நனிநு மெவுமலகியா மநதனிநு
 முமமுடைய கோத்தியினே போங்கவைத்தே - னும்முடைய
 வுமமத்தோர் தமன்மமற்று முளளநபி மாருமத்தின்
 கிமமத துடனேறற மாககினே - னம்முற
 நிலங்குமனபி யாககளவ றெல்லார்க்கு முன்னே
 நலங்கொண கிமைப்படைத்தே னுடிப - பஸன்கொடி

மெல்லார்க்கும் பிந்த விலங்கியதோர் முத்தினாசேர்
 கல்னார் புகழுநபி யாக்கினே - நெல்லாருஞ்
 சோந்தகியா மததிற றிரண்டநபி மார்க்குமுமை
 யாவந்தபெருஞ் சீடசி யாகுகினேன் வாயாதவுமக்
 குள்ளவும்மத் கோணாமர்று முளளவு ம்மத் கோர்க்குத்
 தென்னுபெருஞ் சாடசி செபபிவித்தேன-வளளலெனு
 மூசா தனைப்புள்முன முனவானின கீழ்கிறுத்தி
 மாசான தின்றி வசனித்தேன - பேச
 அறுவின்மே லேற்றிறுமமோ டாவசனிததேன
 பிரிமாய் நீரொதிர்த்துப் பேசி-வரிசையாய
 நின்ற பெருநகலததி னீணமுகற பாமலக்குந
 னுன்றுபட்டம் பெறறவென்றன் றாதர்களு-கின்ற துண்டே
 மேவுமிதி ரீசை மிவையுர்ததி னேனதினு
 மாவரிசை யோங்கி வளர்த்ததலங் - சுபந
 தபசையினி யவ்வகனாம கணனூந தலைமே
 னவமா யுயர்த்தினே னம்மைப-புவிபின் முன்னுள்
 தாலுது கன்னபிக்குத் தான்சபூ நென்னுமெந்தன
 மாவேதந் தனை வழங்கினதான் - மேவுகின்ற
 பாத்திலுறாத் தன்னைப பயிலுங்குறு ஆனைமிச்ச
 கீர்த்தியாய்த தநகேன் கிருபையாயச் - சாதிராமா
 மெந்தன் குறுஆனி விருகுநத் துண்டதனை
 யுந்தமும்மத் தோர்தெளிந்தே யோதிகிலோ-விந்தத
 துனியாவின காரியமுஞ் சொன்முதுமை தன்னி
 னினிதான காரியங்க ளெல்லாங் - கனியாக
 யோதுமவன் சிந்தைதனக குற்றதையீர தேகேள்வி
 யோதுமன்றிப் பொற்பதியி லேற்றுவனென் - றுதிமொழி
 யோதுவதால் வள்ளலநபி யுண்மைப் பெரும்பொருளே
 யேதவிலலா ளுறத்த தேதெனவே - சோதிசெறி
 பக்குற வென்னும் வரிசையுள்ள குறத்து
 மிக்குற ஆலம் இமரூண-மிக்கவிரு
 குறத் திரிதெனவே சொல்லியபின் ரோனறலுட
 னீதற்-றவன்றிருநத நிகழ்ததுவான் - வீறுற்ற
 செங்குருமஞ் செயயும் சுலையுமா னன்னபிக்குக்
 னைத்தருமனு செயயவெனக் காற்றுடனே-வைபகத்தி

லூர்வை பறவையவை யொக்கவிதி தேனதற்காய்க்
கோர்வைத் தயமம் குறித்தகஜி- தோமையுடன்
செய்யு முமக்குமுமைச் சோந்தயுமமக் தீதாரவர்க்கும்
லையகங்க ளொக்கவிட மாக்கினே-றுய்யவெந்த
க்'சா தனைபிதா வினறியமைத தாவிவிட்டேன்
மாசான தற்றமுகம் மதுவே-பேசுமதம்
கென்போ தனிலொருபே ரியானிவகுமக்களித்தேன
முன்பே யெனபோமகு ஸூக்-மனபாயத்
தகமையுடனேபுகழத் தானபட்டேன் போத
வகமகி மூமுபுழ்ச்சி யாகுளுளோர் - செகநிலும
துமமத்தோ ருககாமி தென்னவே யுண்மையுட
னெமமைப் புகழுமிவ் னொறுதநதேன - செமமைசெறி
யெமமுடைய நாமமொகி மேர்றாதிருகபிய
யும்முடைய நாமததை யொட்டிவைத்தே - னமமுடைய
வானபுகி டோறுமெந்தன வானபேரைக் கூறிடத்து
தேன்பயிலு துமபேரைச் செபபுகித்தன - நீபயிலு
மோதீனக வான்கு முயனறுசொலு கின்றதைபுன
சோதிபெற வெமமைத தொழுவதையும் - நீதியுடன்
கைக்கொள்ளு கென்றுயயக் கவிமா விரண்டிமங்கே
யெக்கிஞ்சுச் சொல்வா செனில. (௬௨௧)

கவித்துறை.

இந்தப் படியிறை யோனபிக் கியந்தந் கியம்பிநபி
கிந்தைப் பிரிசங்கொண் டல்லாதனைப்பெருந் திக்கன்றியே
யெந்தத் தலமு நின்றதவ னேயென் மெழப்புகழ்ந்து
பிந்தப் புகல்வர்தம் மும்மத்தி னோர்செய பிழைதனக்கே(௬௨௨)
மற்றுள வுமமத்தி னைப்போல வேஷத்தைமாற்றியெமக்
குற்றிதி மும்மத தினையிகழ்ந் தேபனறி யோடுசூனி
பெற்றிதி வானர மாக்குவ தினறியும் போபுலியா
லுற்றுச் சுருங்குவ தின்றியுங் காடும முடையவனே (௬௨௩)
எந்தன் ஹபிபுமு சுமமது வேயிவ் விரப்பதனை
நித்த னினைவின் படியளித்த தேனென்று நிணயச்சொல்
வந்தந் கிறக்கிய தானயி னுருண் மகிழ்ச்சிகொடி
பிந்தச் சிலவிரப் பாருமமத தோர்கள் பிழைக்கவென்றே.
பொல்லாப் பிழைசெயு மென்னும்மத்தோர்கனல் புக்கலன்றி
வல்லா யெமக்கு வறுங்கிடென ரோத வகுத்ததுய்
அல்லா மொழிவா னபியே யெழுபதி னுயிராசு
சொல்லா லளித்தனன மளராடிக் கேளுஞ் சுகம்பெ

அறுசீர்க் கழிசை யாசிரிய விருத்தம்.

எழுபதி னூழிரம்பே மெக்கவர் போதா தென்ன
வெழுபதி னூழி எத்திற் கெழுபதி னூழிரம் மாங்
குழுவெனும் பெருக்கப் பேரைக் கொற்றவன் நந்தேனென்ன
வெழுதரி தான அல்லா வின்னுமே வீரா யென்றார் (கூஉசு)

கவித்துறை.

எங்கள் முகம்மது கேட்பதற் கேட்கின்று மூன்றுகுப்பஞ்
சங்கை முகம்மது வேகைக்கொள் வீரொனத் தானனித்தா
னிங்கிதன் கைக்கொள்ளு மென்றோதி யேயிறை யீசைகுப்ப
மங்கதி னெண்க ளிறைக்கன்றியார்க்கு மறியரிதே. (கூஉஎ)

தேமி மிரப்பவை யாவந்தந் தானென்று சிந்தையுள்ளே
நாடி யிறையைப் புழந்திற சூலிந்த நானிலத்தைத்
தேடி வாரிணு வெட்டிய தாலுமிச் சிந்தைகன்கி
வேடி லடங்கரி யோனடி யேயிலு மென்றனனே. (கூஉஅ)

உமக்கு முமதுய நும்மகதி னோருக்கு முள்ளபடி
சுமக்கும் படிக்குச் சிலபது லேவினன் சொற்செய்பது
நமக்கு விதியென்று சுக்குறுசெய் தேநல்ல நற்செயலா
லமைக்குந் திருநபி கைக்கொளு வீரொன் றறைநதனினே. (கூஉஆ)

வல்லான் பதுலை விதிப்பாயென் றோத வகுத்ததுய்ய
அலவா மொழிவான் முகம்மது வேதின மன்புவத்துச்
சொல்லா வைம்பது நோத் தொழுதையைத் தொல்புனியின்
மெல்லாய்த் தொழுமென நந்நபி யோம்பட்டு மீண்டனரே. (கூஉஇ)

மீண்டுகிங் காலமிறையோ னபிக்கு விரும்பிலம்
பூண்டுகி மிக்கச் சலவாத்துச் சொன்னபின் போதநபி
யாண்டவன் சொன்ன சலவாத்தைக் கேட்டக மேமகிழந்து
சேண்டுக முந்திரு மூசா நபிபக்கற் சென்றனரே. (கூஉக)

சென்றத னானபி மூசாவுங் கேட்பர் திருநபியே
மன்றன் மிகுத்த புழங்குபியாவில வரிசைபெற்று
நின்றவ ரோயும்கு முமத் தோருக்கு கித்தமுள்ளோ
னென்னுஞ் செயப்பது லுண்டோ விதித்ததி யம்புகவே (கூஉஉ)

துய்யோன் நினந்தின மைம்பது நோந் தொழவிதித்தான்
கையேத் துவந்தன னியானென்ற போது கனகபதி
செய்யார் புகழ்நபி யேயும்முமத் தோரிது செய்யப்பத்தார்
மெய்யா னுடனினு மன்றுகி மென்றபின் மீண்டுஞ்சென்றே. (கூஉஈ)
வெகுந் தஞ்சமான பெரியவ னெயென மேவும்மத்தோ, ரொரு
அதிகத் தொழப்பத்தானொன்றோத வெருவன்சொல்வான்

பகுதிதாந்திற பத்துவிட் டையெட் டொகுத்துப் பணியுமென்
மிகத் தஞ்ச மானபி லுசா நபிபர்கள் மீண்டனனோ. (கரிசு)

மீண்டழு கம்மது மூசா நடுயை வினவினென்னை
பாண்டவன் பத்தொருத் துக்குறைத தானென வாஸமெல்லா
மீண்டுகி புரழ்நகி யேயும்மும்மத் தோர்க ளினை நனையும்
பூண்டிஞ்செய் தேநிறை வேற்றப்பத் தார்கள் புவிபிடததே. ()

ஆதிக் தமையங்கு சமைக்காரண் டாபிர மாண் டிண்முன்னே
நீதி பெரியவ லீர் ிகட்ப தைத்தர நிட்சமித்தான்
சோதி விரிசுங் கொண்டல் லாதிருமுன் னுடருடனே
போதுமென் றாநாந்துமட்டம ன் று முன்ர்போர்மைகொ ண்டே...

நாலா வதிவிதற பக்கந்தாந் தாகவு நாந் தொருக்
தேலா குறைதகன னைந்தாம் விசுங்க மிரக்கமுற்றே
பாலா மொகுத்தைந்து விட்டைட் தொகுத்துப் பணியுமென
மேலான விதித்தும் றமலாணி மேலுடும்விதித்தனனே (சு.ந. 67)

இப்பாறு மூப்பது நோன்பைப் தொகுதையை மாதிதின
மெய்யாய் விதித்திடக கைக்கொண்ட மீதுத சிஷெட.மதைத
தயிலோன் நிருநடி மூசா வுந்நோதிடச சொப்பது வு
கைநெய் து வந்ததுன் செய்தி - வேவன்பு பாணைபட்டி, (

ஏன் நிருமணின் யான்செலேயென்பதென்பதற்கு
காகப் பயந்துவந்தேனெனியேயென்பதற்கு
மேலும் கலிந்த முடையா நிருமணின் யான்செலேயென்பதற்கு
மேலும் தலைப்படைத் தோண்டிப் பிடித்த கலிந்த முடையா

ஆராதும் போற்று முகமது நபியை நான் அறியவந்த
மாராய முந்தன் 'கேள்ய சங்கடம் துன்பம் மாலை' என்க
சீரான ஸைமட நிராபுதம் நிராபுதச் சொழுவாசனை
கேராய அனைத்து நிராபுத நிராபுத நிராபுத நிராபுத ()

[illegible]

எங்கள் வலுவ்ப்பப் பெருப்பதில் ஸ்ரீமணியைப் போதுங் குன்றாக்
சந்த பிசுவென துள்ளவை யான தவநிழீய
யந்த வடவழி ஸுயர்த்திலி ஸ்ரீமணியளித்தனன்யா
ணந்த முகையததுக் கெல்லாந் தி துள்ளந்தந் தேனும்க்கே. (1)

இந்தப் படிநிலை யின்போல் இருபையோ டேத்துகையாற்
சங்கித் துச்செய்தி சொல்லு சாவிருந்த தலத்தினகி

இந்நூற் றவானத் தான்முன்னின் வானி லிறங்கையிடே
கொந்துற் றுவீசும் ஜிபுரீலாபியுடனகூடினோ, (கூசுந)
மன்றன் மிகுத்த நபிசிற குலமுன்னின் வானகத்தே
கின்றிவ் விரலிற் செலுநேரம பார்க்கையி னீளிதலுச்
சென்றிடு நோஞ் சிறிதெனகை யாலென்னைச்சிறதைகொண்டே
வென்றியுள் ளானன்றைப் போற்றவவ்வான கடைவிட்டனரே
சந்த விருத்தம்.

வாசநி நந்திட வள்ளல்மு கம்மது வானவர் கோனுடனே
யாசினியிழ்புற மாகின போதுல டற்சிபு ளீனுடனே
நேசமி குத்தவ ரோவிர வின்றுநெ ருங்கிரு ளாகுமென
தேசமி லங்கிட வானவர் தமமுயா சிமகைவி ரிததனரே. (கூசுரு)
சிறைவிரி யப்படு வானெழு வானிவை சேரவெ ளிப்படவே
நறைவிரி யும்பொழில் ரண்டிருள ரண்டிடு பிக்குமி கததெரியு
மிறையரு டங்கிய வானவ ரோயிரு ளுமபொழி லேதெனவே
மறைமொழியுந்ருவாய்கொடெமக்குவடித்துளாயும்மெனலால
வேண்பா.

வென்றி யமர்ப்பதி விள்ளுவார் வள்ளலுடன்
நென்றலு லாவுஞ் செழுஞ்சோலை - மன்றற்
றிறமதாய் வீசந திமிசுககு நாடொன்
றறமிகுமெமனா டொன்றென்றார் (கூசுஎ)

கண்டவிருளிரண்டிடு கத்தா வுடன்பேசி
மண்ட லத்திலவநத முகம்மதுமே - தண்டி
மருமனிய நாடொன்றா மாரம்விரி ஷாமென்
றுரமொழிநாடொன்டென்ற ருற்று. (கூசுஅ)

முன்வான கத்தினின்று முஸ்தபா நன்னபியை
யன்பாக வேந்தி யமரர்கோன-பொன்போற்
றையருகுகே வந்து சகுலாவா மாற்றின்
கரையருகே வைத்தார் களித்து. (கூசுஈ)

அருஷிச்சிறப்பு-முற்றிற்று.

நபிநாயகம்பனிசுராயீஸ் கூட்டத்தானைக்கண்டசிறப்பு.

அறுசீர்க்கழிகெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தல மதிற்சில நாரகடா னங்குளமு சாகவும தாகிலோர்
முத்திகொள்வ தற்குநல் வழிவந்தோர் முன்னொடு சொல வாழி
வற்றதோர், கத்தனவ னுக்கு மெமக்குநீர் கம்பினி லீமான் கொ
ளுமென நோதவே, தத்துவந ஸச்சபுராயீஸ்கவுமு தம்முட னுரை
ப்பாவிடத்துனே. (கூரு)

உங்களிலு சாவியில ரானவோதியிவர் பேரையுணர்வீர்களோ
திங்களிலி லங்குமுக வானோ செப்புமிவர் நர்மமறி யோமெனக்
கும்பும வலங்கணி தோளிநோர் கொற்றவர்மு கம்மதிவ ரென்
கையாற், பங்கயபத்திவர் தமக்கல் லாநசிப் பட்டமு மனித் த
னனரோ. (சுருக)

ஆமெனவிண்ணோவரோ டோதலாலங்குளமூசாவுமதாகிநோ
ரோமநசி யாதிவிதோதது றென்றவரி மான்கொமிவத் தென்சொ
ல்வார், பூமியிலி ருககையின் மூசாநபிசொன் னொப் போகுமு
கம் மதைக்கண்டர்களாய் - நாமமுற வென்றன்ச லாமதை நண்
ணியவ ருக்குனாசெய்வி ரென்றார்.

வெண்பா.

மூசா நபிமொழிந்த முன்சலாத் தின்பிரத்தி
வாசாம வள்ளல் வடித்துதைத்தே - பேசுவா
ருங்கண்மனை யெல்லா மொழுங்கொத் திருப்பதென்னோ
வெங்கண்மன மொற்றதின லே. (சுருந)

ஒங்கு மனைகளெல்லா மொத்திருப்ப தஞ்சரியே
நீங்க ளிருப்பதென்ன நீதிதான் - ழாங்குங்
கனிபாந் திருநதியே காய்ந்தொருவர் தம்மை
யனியாயந் செய்யோ மதால். (சுருச)

லாசன்முன்றி ரோறு மரித்தவரை நீங்கன்கல்வி
நேச முடனடக்கு நீதியென்னோ-பேசும்
பவுத்தான தங்குலேந்து பாரிவிவர் போனும்
மவுத்தாவோ மென்றினை வால். (சுருரு)

அறந்தாவு மாநகர்களே யம்புலியி னீங்க
ளிற்றந்தா லமுனீரோ வென்னத்-திற்றந்தாவி
யிட்டமுனை தன்னை யிறையறுத்தா னென்றுகையப்
பட்டியிருப்போ மென்றார் பணிந்து. (சுருசு)

ஆல நபியவர்கட் காயாச முண்டோவென்
றேவலங் கண்கேட்க வெதிர்ந்துரைப்பார்- ஞாலமெங்கு
மாவிக்க குறுந்துணையே யாயாசத்தில்லுழல்வோர்
பாவிக்கா னென்றார் பரிந்து. (சுருரு)

தோவத்தைச் செய்து தொழுவோ மிவைகளன்றிப்
பாவத்தி லென்றும பயின்றறியோந் - சாவற்றோ
னையாக் கிருபைய யுளநபியே யாங்க
ளாயாசப் பட்டு மறியோம். (சுருஅ)

ஆபாச மன்றியுங்கட் காவிபோம் வறதென்னோ
வோயா வணக்க முடையீரோ - வாயுவெங்கட்

மெலிவ தெங்கடமை மெலியமிடை செய்ய விலையென்
றலிதமக் குரிய மாதலரொ டன்பொடு சொன்னார். (௧௬௭)

வேற்றுச்-சந்த விருத்தம்.

ஒட்டகை தன்னுட னுடொடு மாமிக ஞங்கட மக்குளதோ
மட்டவிழ் தோணியேயுள தாமது வஞ்சக மொன்றுமிலா
திட்டமு டன்பொது வாயுற நிற்கு மிதின்கடை னுலையெதே
புட்டம தாகவு தித்தி னீடசை போதது கார்ந்திடுவோம். ()

வெண்பா.

நேரா யளந்தும் நிறுத்தும் பரிமாறு
வீரோ வென்றிறகுல் விள்ளவே-யாரார்க்கும்
வள்ளல்நயி யேயாங்கள் வைத்தே நிறுத் தளக்கக்
கொள்ளவிலை விற்கவிலைக் கூண்டி. (௧௬௯)

ஆங்கவர்க ஞக்கே யரியகுறு ஆனிலொரு
வோங்கியகு றத்தோழிக் காட்டியே-காங்கார்
தொழுகை நெறியடவு தொல்நோன்பு தீனி
லொழுமகப் படிப்பித்தா ருவந்து. (௧௭௦)

அத்தலத்தி னின்றவுய ரம்பியாக் கட்கெல்லை
முத்தினாசேர் வள்ளல் முகம்மதுவை-யித்தலத்தின்
மண்டியகும் யாஜுசி மாஜுசி சவரிடத்திற்
கொண்டுசென் றுரமார் கோன். (௧௭௧)

யாஜுசி சவனிநா சோர்வடிவாய்
வீசுநார் தம்மின் மிகுதியாய்ப் - பேசு
மவரொருவ ராயிரஞ்சே யங்கே மெறுமளவு
மெவருமிற வாதிருப்பா ரே. (௧௭௨)

ஆங்கவர்கண் மூன்றுவகை யாமா மொருவகையா
ரோங்குமா மீந்தி னுயரம்போற் - நீங்கர்மிக
நெட்டையர்க ளோர்வகையார் ளீளமதிற் கூனையர்சாண்
கட்டையர்க ளோர்வகையார் காண். (௧௭௩)

கவி விருத்தம்,

அங்கவர்க டன்வினை யடர்ந்தெமதி டத்தே
யிங்கில்வரு மென்றுமுனி னிருந்துலகை யாளுந்
தூங்கமிகு செங்கைமலர் துலகறுணை பென்போ
ரிங்கிதகு ணத்தினரி ரும்பொடுசெம் பியம், (௧௭௪)

மி கு ரு சு மா லே.

வேறு-கலி விருத்தம்

வஞ்சா வார மலேதெதாண்ட திலை
 ரஞ்சத் தீமிலு ருககிய டைத்தனா
 சஞ்ச மாணவ ரததலங் டண்டபின
 செஞ்சொல வளள னபியைச சிபுரியீல், (சுஎரு)

பைத்தல முசததீ சரின மீலமிசை
 யுயாத்திக செண்கிசென றுநாணா தீனபி
 ரியததி டேகுமெழிந றாணிர சட்டிய
 கயற்றி னிறகுடா றுகாண்ட சண்டனா (சுஎசு)

வேறு-கலி விருத்தம்,

உதிபுகை யபபரய டுந ரிபு ருசு
 னீதிசொள முசாமா ரி டாபபத லகதே
 காதிபச லாசபப சனா சிசென பீசு
 லேதியாத ரிததிடவி லாபபெ ரிபாந கும, (சுஎஎ)

சுஎஎ

இலகிய செகாசனி னமா ராபபிப முசொள முகமமதுவை
 மலர்செறி சேர வளா ராபபத மாமந ராலிலை
 யலகிலெழி ரிபு ரீசெல வளா ராபபத மாமந ராலிலை
 நலமிரு ருசுதிர மாமந ராபபத மாமந ராலிலை
 நலமிரு ருசுதிர மாமந ராபபத மாமந ராலிலை

(சுஎஎ)

நிநாபகமகதச் சிற நுதந்திடுபபு

[-] [-]

செண்பா

பெயரின னுன ராபபத மாமந ராலிலை
 மெயொன னுன ராபபத மாமந ராலிலை
 நழுந்நி சாமி ருகக நலந ராபபத மாமந ராலிலை
 நழுந்நிசை ததி டாபபத மாமந ராலிலை. (சுஎசு)

மகந தரித்த முசமாசைவி டாபபத மாமந ராலிலை
 செகாற பெருவானிந செ.லவே-மிசாபி
 செவகையபிக தாபிபு செவெய்யமு ஹனியா
 ராகவள விதறிநததா ராணா, (சுஎய)

முததினாசொ வளளன முகமமதரு வவளவி
 னீதிநிசாசெய தோவிழித்த மெததே-பததிசொ

மேனியார் ரெங்கயற்கண் மின்னூர் செறிந்தவும்கூ
கானியார்க்கு கோதுனூர் காண். (சுஅக)

இன்றிரவி வீங்கிக் கிழிந்ததோடு முடிந்த னென்றுபின்னுஞ்
சென்றதல முமாநலமு. எ. சொப்பனம்-தான்றுபுஜிர்
மீண்டுமிங் கொடுத்த விருந்திக் கொழுந்தன்ன
வாண்டவனி என்னபிச்சொன் றார், (கா.அ.உ.)

வெய்யேசன் நினைதம: நி மீண்டடைக்கா லும்மறந்து
 பெரிய சேரா திட்டா த புழங்கி மேலா மலையறம்
 பூண்டுகிண்டி மி வசனங் கூறுகிற ம்பாய மென்பா
 மறையவரி ல்தென்பு ம உந் . (காஞ்சி)

வண்ணமையித் தவனி நெடு வாய்க்காச் சிறுமகளை
யுண்ணாமற் சூழியுஞ்ஞான சீடனாகி, சிவ-நிண்ணம
பலிர்நொழுது பன்னபுதகாய பன்னிழகப பேறிக்
சகிபினபுங்க பெருபுதந்தா தான் (கூ.பு.பு.)

ஆதிக் குறுந்தொகை பாடல்களில் ஹரிநென்முன்
மேவிறுகம் பார்த்து விளம்புமார்-காவிசெய்யுந்
கணமிடிலு வினவிரவ ஹர்க்காவித் தந்சிபுரீல
தண்டுவத் தெனெயெழுப்பித் தூன. (காவிட)

வந்தபு முற்றின் மீது நின்று 'மென்றுரைக்க
வந்தபு முற்றின் வெளியிற் கை-முற்க
பெயர் தவழும் தீர் ளவன் ளன் கடந்தப் பாலே
மீயத்தீர்தா டனு ளெயின் ளன் மாண்.

எம்மைப் படைத்தோர் எனக்குமெமைச் சூழ்
முமமற் தவர்க்கு முயலவணக்கம் - கிம்மத்தா
வஞ்சநீர் பந்தொழுமென் நங்குவிதித் தானென்று.
மஞ்சநீர் முற்றித்த மன். (சா.அ.நா.)

சந்து வீருத்தம்.

அபுபக்கரு முமநேடுது மாஸுமலி யானோர்
தவமுற்றவர் மணிமாஸிகை தானத்திடை கண்டே...
நவரத்தின மாடத்திடை கண்ணிச்செல வுன்ன
னவர்கட்குள மனதெப்படி யென்றேதவிர் கின்றேன்.

மிருகுசுமலை,

கவிவிருத்தம்.

துக்கமானதை யகற்றாநபி யேசுவனலூர்
புக்கு மாடயிசை போய்வா வெறுப்ப தேதென
நெக்கி மாகியநல் வார்கள்மொழி யத்திசை யுளோர்
மக்க மாநிடர்கள் வந்துகண மாய்மலியுமே. (சுஅசு)

ஆதி யந்தமுத லாயவையி லோது மதனை
யேத மின்றிய வுளத்தபூ பக்கொ திரந்தே
யோது கின்றமொழி யுள்ளதுள தென்னு மவையிற்
நீது பெற்றுமதி யற்றவ னெழுந்துரை செய்வான். (சுஅய)

சந்த விருத்தம்

சங்கமி ஸங்கிமீம் பைத்துலமு கத்திசு தண்டலை பூடிடையே
திங்கள் தோன்றின டநதிடு வோமிவர் சென்றன ராமொருரா
விங்கிவ ரோதிய தத்தனை யும்பொயி தற்கிசை விற்பனென
வெங்கண்முகம்மதுடன்சபைதன்னிலெதிர்துரை செய்தனனே
அங்கவ னுக்குய ரச்சமே னுங்கிண றருகினி லோர்கயிறுண்
டிங்கித னிற்புனல் யாவரும்வந்து மெடுப்பொ னக்கபடாய்ச்
செங்கணி ரண்டிடை தீயெழு வேயிதற் தின்னுரை தூறியதான்
மங்கல மற்றவ றென்றுகு றைவிகள் வைதுமு னிர்தனரே. ()

கவி விருத்தம்,

மன்றல்செறி மக்கநக ரிற்குறைவிமார்க
மின்றியபெ ருஞ்சபையிற் றாய்வாநபி யேநீர்
சென்றியித லத்திடைசெ நிர்தெவரைக் கண்டீர்
வென்றிகொடு சொல்லுமென மிக்குடனுரைத்தார்.(சுஅந)
எந்நிலமும் போற்றுமிமு ருன்மகனன் மூசா
தன்னுடனீ சாநபியைத் தான்கொடெரி சித்தே
புன்னியவர் தங்கனொடு மோதவுரை செய்தே
என்னவர்க டன்வடிவை யங்குணர்க்கு னைத்தார், (சுஅசு)

எங்கண்மா புற்றவரி லேயெவரைக் கண்டீர்
பங்கமதி லோதுமெனத் தானபிபு னைப்பா

ரிங்கிலெகி யாமக னிறந்தவும்தத் தென்பான்
பங்கமிகு மங்கொடிய பாதகனைக் கண்டேன். (௬௬௫)

பொங்கியக னற்பொறிபொ ருப்பெனவு தூர்க்குங்
கங்குனா கத்தினிடை கண்புனல்கள் சோரத்
தங்குமுத ரத்திடை சரிந்தகுட நன்னை
யங்கவ னிழுத்தறவ தாபுபடல் கண்டேன் (௬௬௬)

இங்கிலகு வள்ளலிற ஞாலிவைக ளெல்லா
மங்கவர்பெ ருஞ்சபையி லாதரவொ டோதக்
கங்கையென வேசெறிகணக் குறைவி மாறி
லிங்கிவைமெய் பென்பர்சில ஈனர்கள்பொய் பென்பார். ()

சந்த விருத்தம்.

பொய்யென்றனர் சிலனினர்கள் புகழும்மபு பக்கர்
மெய்யென்றிரு தயமுட்கொள்வர் வேதாம்பர்தம் பேரரிற்
கையொன்றிய மணன்மீதிடை சதறும்மபு ஜகலாம்
பையலகயி னூர்தம்முடன் பகையாயெதிர் கேட்டான். (௬௬௮)

வெண்பா.

மடைவரளை யேகுதிபாய் பைத்துள்மு கத்தீ
சடையான மேதென் றறிவிப்பிர்-நடையாந்
தூரகதமே லேறித துடர்ந்திரவு சென்றல்
விரவுதனின் மீண்டே னியான். (௬௬௯)

அத்தலத்தின் வண்மை யறியினோல் நீர்மொழிந்த
துத்தனையும் பொய்யென் றியம்பினான்-புத்தைவைத்தே
யெட்டியிரண் மிம்மறியா தேயெலும்பெல லாமொடியப்
பட்டிமஃ தேயறியாப் பயல். (௭௦)

பின்னுநபி சொலவார் பெருத்தார் குறைவிகளே
பன்னிமசீர் பைத்துல்முகத் தீசென்னு-மின்னுபள்ளிக்
குண்டா மடையான மொவ்வொன்றாய்க் கேளுமியான்
விண்டோத வென்றார் விடுத்தா. (௭௧௪)

மி 'ரு ரு சு மா லே.

கலி-விருத்தம்.

வாச லெத்தனை வண்ணென்க னெத்தனை
வீச கின்றவி ளக்கெத்த னையென
வோசை மாக்கட லொத்த ருறைவிகண்
மாச கன்றமு கம்மதைக் கேட்டனர், (எளஉ)

கிந்தி லித்தனை தான்கிளர் பூமணம்
வந்துவீசும ணிவாச வித்தனை
பநதி யாய்த்தொழும் பள்ளியி னின்றிடுந்
சுந்தரப் பெருந தூணித்த னையெனமு, (எளங)

வேறு-கலி விருககம்

வள்ள லானவர் பயித்துல்முகத் தீசதனிற
பள்ளி யுற்றருறி யைப்பகர லேபு றுமையாய்த்
தேள்ளி தாய ருறைவி டார்களகில ராணைமொழியோ
ளேன துள்ளதிவ ரோநிபதென றுடகொடுசொனார், ()

அன்ன காலையில் டர்ந்துமபு பககர் நசிபாலசொனார்
முன்ன மேருறைவி மார்க்களதிர் கேட்டமொழியை
யின்ன தென்றுமொழி யாமலுமிப் போதுநல நீர்
மன்னு பள்ளிவிச ளங்களைவ டித்தலஃ தெனோ. (எளரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சோதிகொண்மு கம்மதபு பக்கருட னேமொழிவர் துய்பவ
ன் விடுத்திபுரீல, மாதவள ரும்புகழின் பைத்துல் முகத் தீச
நலவண்மையுள பள்ளியுடனே, வீதிசெறி யும்புரிசை நாடுநகரங்
களையும் விண்டுவளத் தோடுமுதலாய்க், கோதியிற கா லுறவெடு
க்தென துழ் ன்சிடைகுறிப்பறிய வைத்து மொழிவார், (எளசு)

வேற்றுச் சத்தம்.

வண்ட லம்பிட நல் பைத்துல் முகத் தீசுதனையே
கொண்டு வசதனா தின்குறிகள் கூர் விழிகளாற்
சுண்டு நற்குறைவி கடகெதிர்க வன்றிடுமென
விண்டி இடமதனை யானுறவி ளம்பினனரோ. (எளஎ)

அலித்துறை

பின்னுங் குறைவிகள் வள்ளலே நோக்கிப் பெருகியே
பின்னஞ் சிவ்வடை பாளங்கள் கேட்க விரதயத்தே
யுன்னி யிருங்குவின ரோமென்ற தானிறை யோனபிக்கு
முன்னறி விக்மக் குறைவிகள் கூட மொழிந்தனரோ. (எளஅ)

இன்னாள் மகன்பெய ரினனா லும் பாதையி லின்னவழி
முன னுன வோடைநடு நோய வருகையின் மொய்வனத்திற்
பின்னே மொரொட்டை தாழிய போததைப் பின்னுமொக்க
மன்னு னாருள் கொண்டு கூட்டுவித் தேனவ் வழிதனிலே. (எளக)

செட்டரின் னுர்மக்க ளின்னா ரெனப்பெயர் செப்பிமவ
ரொட்டசத் தினன்னிட மொடந் தேயொரு வொட்டையினீ
ரெட்டியெ நெத்துப் பருமொன் போல விருகவுயர்
தட்டினில வைதநன னென்றே மொழிந்தனர் தபகியே (எளஐ)

நீர்வைத்த வொட்டையு முன்னே வருகுது நீலகிறத்
தூர்வைத்த கம்பளப் பைபிரண் டா லொன்று தூயவெள்ளை
நேர்வைத்த பையது வாங்குதுப் பொன்று கெழ்தகிப்பின் னுஞ்
சீர்வைத்த விற்குறி யன்னோரைக் கேட்டிக் தெளிந்திடுமே. ()

அங்கவர் பாதையின் முனனிக டானு மனைவர்களும்
பொங்கித் தினகான் கீழ்பாலி லுற்றது கிறப்படுநே
நிங்கிற தலைப்பதி வாலொன்ற போதங் கெழுத்துசிலர்
பங்கஞ்செயவோமென வெய்யோனைப் பாதையைப் பார்த்தனே

காலத் தவறினு மாதவன் மென்வடக் காய்விடினு
மால கிதிருச் சொற்றவ ருதவ னொன்றுசிலர்
நீலசி மத்தொட்டை வந்ததின் னாவென்பர் நீங்கிமற்றே
ரோலத் திகழ்கதி ரின்னா வுதித்ததென் றேதினனோ. (எளயக)

வெண்பா.

மேலா னிறகுல் விளம்புவபோன் முன்புவரு
நீலான் முதுகி னெடும்பைபிரண்-டேலவே
கண்டா ரொருபை கறுப்போ டொருபைவெண்மைத்
திண்டாடி நின்றார் சிலர். (எளயச)

இங்கிவரைக் கேளுமென வேகனபி மேர்குறைவிச்
சங்கமுளா ரோடுஞ் சமைந்துரைக்க வெங்கதத்தார்
பேசுத்த வொட்டையொரு பூதனைக் கொண்டவ்வழியி
லேகித் தறியதோ வென்று. (எளயக)

சங்கத்தோர் கேட்கத் தரித்தபா தைக்கார
சங்கவருக் கோதவொக்கு மாமெனவே-சிங்கத்தின்
வெற்றிபெறு நந்தியை மெச்சிமற்றப் பாதையரை
யொற்றுமொழி கேட்பா ருவநது (எளயச)

உங்கள் பெரும் பாதையிலே ரொட்டைகளி லொன்றிலே
தங்கியொரு பாதையிற் தன்புனவக-ளங்கே
பிருந்ததுண்டோ வென்றிடவே யெல்லோரு முண்டென
றருந்துபுனல் பார்த்தா ரமர்ந்து, (எளயச)

அப்பாத் திராத்தி லறவிருக்கக் காணும
லெப்பாது முள்ள விதையாணை-யிப்பாத்
திராத்திலொரு துளியொன்று சிந்தனில்ல யாங்க
ளநந்தியில லென்று சங்கு. (எளயச)

மக்கக் குறைவிடர்கள் வள்ளனபி சொன்னதெல்லா
மொக்கு மிதிற்புதுமை யுண்டோவென்-றக்கணமே.
மொஞ்சிமொழி வார்சிலபேர் மூடரிது போற்பெரிய
வஞ்சமுண்டோ வென்றார் வநது. (எளயச)

அன்றக்களமிகனிலல்லவொருவனென்றுங்
துன்று முகாமதவன்றாதமென்றும-வென்றியுடன்
பேலுனசராவளிநம்பியேகொண்டுவந்தார்
நாலாயிரம்போருகிசுரு.

௭௨௮

தொங்கல்.

உணர்வாரந்தனோடனகாதிமாருவந்துநதியுல்லாமுன்பிருக்க, வ
ன்னைநதியுல்லாதிமுதல்தான் வரிசைசெருப்பா லோதுமபோது,
தின்மையாகிய வெருநாசன்றுந்நிநுட்டுமனதிலே சட்டையெண்
ளிப்ப, பண்ணாநபிசெருதபபெய சையெனவழபடைத்து நினைதவவன்
ட்டிற்போனான்.

௭௨௯

மசாதந்திவாங்கி மடங்கையிதைவநிந்து சமையெனவியந்தவ
று, மொசிலெனெண்ணிநிட்டுமொண்டியிடுபிற் குழத்தைதுங்குட
முங்கொண்டி. வ கையிலே குகற்றுவா வரிசனி லவன்மூழ்கும்
போது, துரவனவகைபழாறுகொண்டு துரததுதைத்தே கலையேறி
னான்.

௭௩௦

வெண்பா.

ஆசினிதருகெட்டுமடவுநெட்ட, துறமே
து வயரகைபேரலாழிபபட்டா குணமடன்
சானகதிலே நிருநதுவனாலங்கதநான்புத
துவயடலைபபாதநுபுகாறுதது.

௭௩௧

தொழில்.

வாசம்பொருந்தியவிரும்புமகன்வந்தான் வனத்திலே வேட்டை
பாடித், காலியனாநாநம்பிநகரமணி கூபிட்டவனேமினநிபாரொ
சொருன், பேசுவாநகரவெந்தினுநிபாரிநதி யாதொன்றுஞ்சொன்
றுகிலலை, விசுருநினையிலெடுததுகொண்டுவேந்தன் திருமனைதனி
றபேயயினான்.

௭௩௨

இராசன்மங்கையைக்கொண்டுவருதனிநுந்தவடன்னைக்கேட்டா
ன், நோமனகைததுததைதாயா ரொருத்தினினைததோரை யுரைப்பா
மென்றுன், பேசுணரைத்திடமங்கைகொல்லாள் புளியிலெனைததொ
கருநுடனிலலை, காசுபணமில்லைககனகமில்லைக்கன்னியும் மொழிதா
ன் கூறினான்.

௭௩௩

இங்கமொழிசொல்லவேந்தன் சொல்லாமெனந்தன்மகனுக்குப்பா
யாசச, சீரதைகலிகுந்தாதுத்தனக்குச்சிறந்த கலியாணமுடிப்பேனெ

ன்றான், வித்தைபுடன்கோதையுடல்புரித்துவிம்மிபார்த்தோரத் துவந்
கும்போதுத், துந்துமனங்கனிகொண்டேமன்னன்றோதைனை பணமு
ழுககலுற்றான். ௪௨௬

தெருவிதிகளெங்கும்பந்தற்போட்டுச்சேர்ந்த பொற்கலன்விருந்
துமிட்டுப், பொருதவிருந்துண்டுவேந்தரெல்லாம் பேசாரனைத்தான்
பணிந்து, பரிவாயவரவர்பதாதியுடன்பறைகண் முழங்கவேபவனிவந்
து, வருமாப்பிள்ளைக்குட்பெண்டனக்குமணமேசெயவவர் மனைகடிவார்

மனமாயிருவருமதனனாவின் வழியின்மனமெழும்சேழாண்டினிற்
கணவன் தவக்கேழுமுகளைப்பெற்றுச் சாதலுடன்வாழும்நாளிலேமதா
டடுவோவரிசுழையருடன்கடியே தோகைகோடகப்போற்சென்று, குண
மாமஞ்சளிட்டாற்றின் முழங்கிக்குவிக்கச்சுழிகிழேகொண்டுபொன். ()

கொண்டுபோயவன்முன்னிருந்தருளத்தின்முற்றியே சகையேறி
னான், பண்டுபோலவே யானாசுவாய்ப்பதறிமுழித்தவன் பார்த்தும்
போதுதுண்டுகளையிலேவைத்தபிள்ளை சுகமாய்க்குடக்கதோடுந்தாரிந
க்ச, மொண்டுமேருடந்தோளில்வைத்து முகந்துமகனையு மிடிக்கொர
ண்டான். ௪௨௭

பதறிநடந்தவன்விட்டிவ்வந்தபண்பாய்மனையோ விழிபுதுப்பா
ர்த்தான், குதறிமீன்வாழியாய்ந்துகொண்டு குறித்தே யிருக்கின்றகொ
ள்கைகண்டு, குதறியுனக்கிந்தமீனையுங்கருதியேழாண்டு தொலையவில்
லைச்சிதறியான்சென்றவருட்பேழாய்த்தேவி மீனாகவிலையெய்னோ

கோதையவண்மெத்தப்புதுமையாய்கெய்கொண்டுநிப்போபோ
லிசொன்றான், குதனதுகேட்டுபனதுக்குள்ளே நுய்யநழிவுல்லாசொன்ன
சொல்லை, வாதைபடுத்தியேபொய்யென்றெண்ணிமனதில்நினைந்ததாறு
ண்மைநாயன், பேதப்படுத்தினுனொடிநோததிற்பெரியபெருப்பாடு
காட்டிவித்தான். ௪௨௮

மனதிலினைத்திஞ்சுதன்ருனும் வரிசைமனையாட்டி, தனையுங்குட்
டித்தனதுதாய்தந்தையேயுடனே சகலசனங்களைமருங்குகூட்டித், சன
துசம்மதியாசவுமேதாசின்முதம்மது நிருமுன்வந்து, கனகதவமுள்ள
பதம்பணிந்தான் காட்சிமுதம்மது மப்போதிலே. ௪௨௯

ஆப்போநபியுல்லாயர்கட்கெல்லா மறிவுமிருளுணைத்தானோதிட
மொப்பா மவர்களுமுண்மையெனறுமேவியிருக்குமப்போதுகாப்பா
னொப்பாமுகம்மதே நடுக்காசேயுமது மொழியையான் பொய்யொன
லே, சேப்பியனதிலேநினைந்ததினற்றிங்குயான்பட்ட புதுமைகேளிர்.

அந்நகரத்தின்புறம்பேர்னேனங்கே மடைந்தையவர் வடிவானேன், வாழ்மாசனந்நெருநனுக்குமணமேமுடித்தவன் பனைவியாச, லெழுவழுந்தானம் நந்துவெழிலாய்ப்பாலை யேழுபெற்றுநாமினையொருநொடிப்பொழுதி னைந்தவகையெல்லாஞ் செல்லுந்நான். எகௌ

அந்நகரத்தின்புறம்பேர்னேனங்கே மடைந்தையவர் வடிவானேன், வாழ்மாசனந்நெருநனுக்குமணமேமுடித்தவன் பனைவியாச, லெழுவழுந்தானம் நந்துவெழிலாய்ப்பாலை யேழுபெற்றுநாமினையொருநொடிப்பொழுதி னைந்தவகையெல்லாஞ் செல்லுந்நான். எகௌ

சோமனாதி ஸ்லாதி சக்காட்டியாற்கூறிவிழித்திமைநோச்சுமுன்னே, யானாநிசு தயார்க்கோடுமகாபியாகஞ்நிநுகரும்போது, ஸான்றிநாகவெண்டிநாடேனநிமெவங் கவிமாவைப்புகட்டி னுந்நான், செய்யுத்தவப்பொருளிமேன்கொண்டு தீன்தின் முகமமதுதீனெயென்றான்.

அந்நகரத்தின்புறம்பேர்னேனங்கே மடைந்தையவர் வடிவானேன், வாழ்மாசனந்நெருநனுக்குமணமேமுடித்தவன் பனைவியாச, லெழுவழுந்தானம் நந்துவெழிலாய்ப்பாலை யேழுபெற்றுநாமினையொருநொடிப்பொழுதி னைந்தவகையெல்லாஞ் செல்லுந்நான். எகௌ

வந்தனநாலாயிரநுறைநாயிரு மறைமுறைபடித்துற வணங்க, விகசெய்யவந்தவனாய்நாற மாராந்நிநிறைஞ்சியேபணியசு, கொந்நாழி நின் சலபயிபெருங்குதுவாகோவோறககுறைப, முத்திறையநுலெவறநிகரிதமிறந்த முகமமதரிருந்துவாழ்த்தனரே. எகௌ

செய்யுந்நவனாநிவலாயோற்றத்தன்னுறு மறைவல்லோரேத்த, பொருத்தகொருநாயிரநிலைதவெண்ணமலக குகநடிபனியத, னுந்நாநாயத நின் முகதொலிவிரகவல்லாந்நையமைந தொளிர், முத்திறைநடைமுற்ற மானதகைய முகமமதரிருந்துவாழ்த்தனரே. ()

செய்யுந்நவனாநிவலாயோற்றத்தன்னுறு மறைவல்லோரேத்த, பொருத்தகொருநாயிரநிலைதவெண்ணமலக குகநடிபனியத, னுந்நாநாயத நின் முகதொலிவிரகவல்லாந்நையமைந தொளிர், முத்திறைநடைமுற்ற மானதகைய முகமமதரிருந்துவாழ்த்தனரே. எகௌ

இறைவன் மருமத்தினிதறவாழ்கவிமையவர் குழறிதம்வாழ்ச, மறைமொழிவாழ்கவமமொழிவந மாகருநெறிமன்னநபவாழ்ப, பறைபலகவியாறசொ லுமிகுறையப்படிபவவாசேப்பவர்வாழ்க, முறைமுறைப்பயிருமுயிச ன்ருமவாழ்கமுகமமதரிருந்துவாழ்த்தனரே. எகௌ

கவிநதனை.

சொற்றிறைநீண்டவெழுந்தாணிதப்புகதுடர்ந்தவரை
யிறநிறைபாணிங்கறித்தலியாடலியமபுரிநழ

௪௮

மி கு ரு சு ம ா :

மெய்ப்பொருளானகவிப்பிழையின்பொருண்மிக்கபிழை
பெப்பிழையும்பொறுப்பாயெமையாளுமிதையவனே.

௪௪௧

இக்காதையைத்தமிழ்நூற்களியாகவெழுதிவைத்த
திக்காரமாகுமருதாமலாவத்தின்னைவர்க்கு
மக்காத்தரித்தநயிற்சூல்தம்வரிசைகொண்டு
மிக்காகநின்றிருக்காட்கொட்டுயர்வின்படுக்கே.

௪௪௨

வல்லான்பிதம்மிகுறுவினாலைமதாமுறுஞ்
சொல்லாகப்பாடத்தலீசெய்வோருக்குஞ்சொற்களியை
பெல்லம்படிப்பாவர்கேட்பவர்பார்சூழிதமிதமாய்
அல்லாகிருபசெய்தருள்வான்முசுலிங்கனைவர்க்குமே.

௪௪௩

மி கு ரு சு ம ா லே.

முற்றிற்று.

இங்ஙனம்அச்சுமாறுட்டமாயோரெழுத்தச்சுடித்துங் குறையினு
கீழ்விலங்குபேலாகுனு மேல்விலங்குமொழிநாம் படித்தவாறுகளில்
வரிகளிற்சாணப்படுமுகின் முறைபொலத் திருத்திகொள்கயாமவர்க
ளைமிசுவம்விருபடின்றனம்.

